

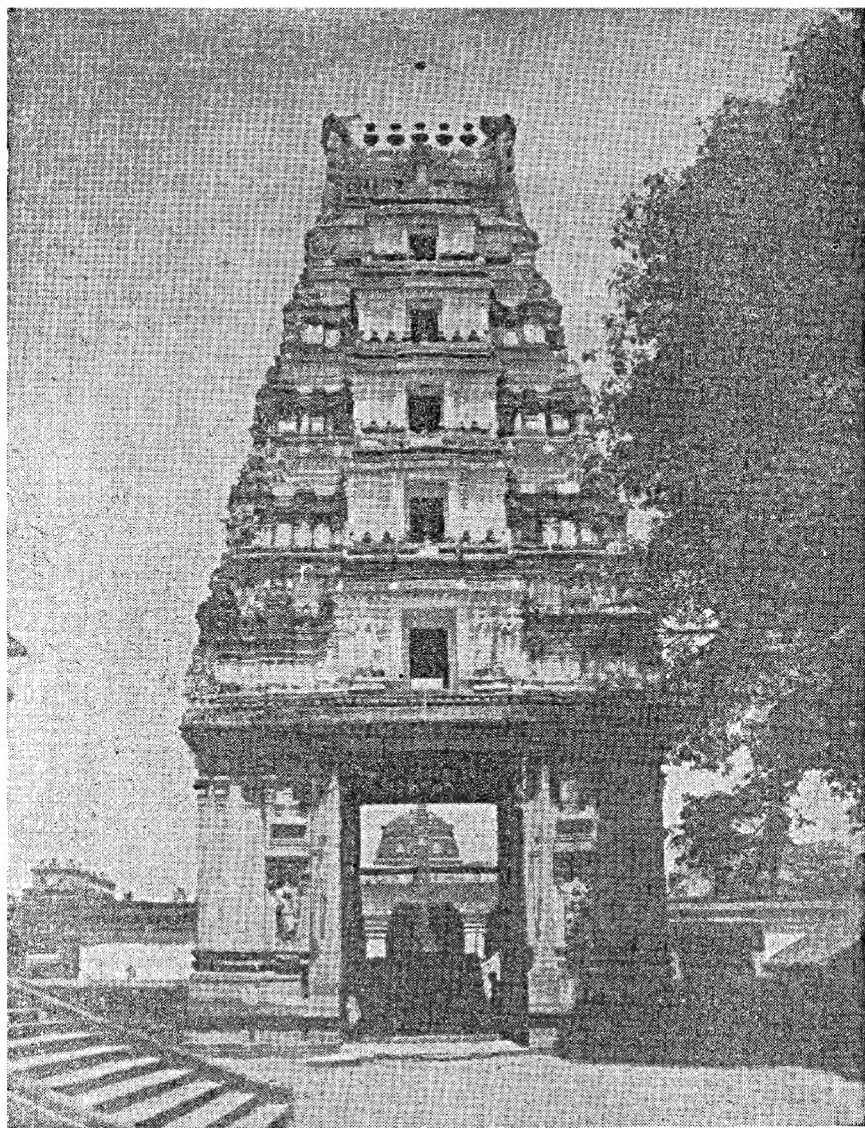
ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార పత్రిక

25 నవంబరు
18-9-57

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

బొబ్బిలిలోని వేణుగోపాలస్వామి ఆలయగోపురం

ఫోటో. డి. సోల, విజయనగరం.]

పుష్పమువలె...
రెక్సోనాతో మీ చర్మ
సౌందర్యము వికసించును!

* రెక్సోనా సబ్బులో, కేడిల్...
 చర్మమును పోషించునటువంటియు
 మీ సహజ సౌందర్యమును ఇయ్య
 వ్యర్థములకు నష్టము కలిగించునటు
 వంటియు ఒక ప్రత్యేక మౌన
 ముద్రను, గలదు;

RP 150-X52 TL

ఇది ఒక్కటే కేడిల్ తో గూడిన టూల్ రెడ్ సబ్బు.
 రెక్సోనా ప్రొఫ్రైవేట్ లిమిటెడ్, తిరువనంతూరులో తయారుచేయబడినది.

సంవత్సర చందా
రూ. 18-0-0
విడిచివేత 25 న.పై

సచిత్రవారపత్రిక

Founder: K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 52
సంచిక 4
18-9-57

హేవిలంబి భాద్రపదం, బహుళ నవమి, బుధవారం

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :	బంధుప్రేమ	— 8	వనితాలోకం	— 85
అ న ప మా ధీ రిం న వారి	విక్రమాంకుడి మాన్యుసింహాసనం.	11	(చక్రింటివారి) పుస్తకపరిచయము	— 86
'ఎం. ఎల్. ఎ.' చిత్రంలా	లిప్పించుతు లిరుగువాడు!	— 18	వట్టూ, తిట్లూ, ఇక్కట్లూ	— 40
పా వి త్రి	ఇంటి కాంగ	— 18	వనితావాణి	— 42
★	కళాపరిజ్ఞా	— 20	గుడి దర్శనం	— 48
రిజిస్ట్రార్‌లకు సమాఖ్య	నగరకల	— 25	అశ్రురసంధి (సీరియల్)	— 44
బడిపంతులు గ్రాండ్స్	అమలా ని అద్వైతం	— 26	సినిమా	— 50
పంచరంగం	వాటకంలా అంతర్జాతీయం	— 28		

కొత్త సీరియల్ :

సాంఘిక నవల :

“ద గా ప డి న త మ్ము డు”

— రచన: —

[స్వప్రసిద్ధ కథకుడు]

బలివాడకాంతారావు

సచిత్రవారపత్రికలో త్వరలో ప్రారంభం
తేదీకై నిరీక్షించండి!

ప్రణాళిక అంచనాల తరుమారు

భారత ఆర్థికవ్యవస్థ ప్రస్తుతం చాలా క్లిష్ట పరిస్థితిలో ఉన్నదని ఇటీవల ప్రకటించిన బిజినెస్ రిజర్వ్ బ్యాంక్ ప్రకటన నిశేష ప్రభుత్వాన్ని ప్రభులను హెచ్చరించింది. ఇది ఆర్థిక విధానాలు అతి ముఖ్యమైన విశేషం. ఇప్పటి క్లిష్ట పరిస్థితికి కారణాలను, దాని నివారణోపాయాలను కూడా ఈ నివేదిక వెల్లడించింది. 1957 జూన్ లో అంతమైన సంవత్సరంలోనే ఈ ఆర్థిక పరిస్థితిని సముద్రంగా సమీక్షిస్తూ, పట్టుబడులు బాగా అధికమైనాయనీ, బేరంగోనుంది, నెలవలనుంచి సమతుల్యత కొనగొని ధనాన్ని మించి ఈ పట్టుబడులు జరగడంవల్ల మన ఆర్థిక వ్యవస్థపై దెబ్బ పడుతుంది కనుక దీనిని భారతపరిధిలో రిజర్వ్ బ్యాంకు నివేదిక తెలుపుతోంది. ఈ కారణాలవల్ల గండిన ప్రణాళికలోని లక్ష్యాలలో ఏది ప్రధానం, ఏది అప్రధానం అనే విషయం పునర్నిర్ణయించే అవసరం ఉన్నందున రిజర్వ్ బ్యాంక్ హెచ్చరిస్తోంది.

గండిన ప్రణాళిక దాదాపు ప్రకటించబడిన పాటినుండి, దాన్ని యథావిధిగా అనుసరణ ప్రకారం అమలు జరగడం అసాధ్యమనీ, ప్రణాళిక లక్ష్యాలకు, చేరికోవడం సాధనసంభవతే ఎక్కువగా ఉండవలసిందనీ, అందుచేత ఆ లక్ష్యాలను అవాస్తవికంగా ఉన్నాయనీ పలువురు మూలాలలో చదవలసివస్తుంటుంటూ వచ్చాయి. ప్రణాళిక అదరణ సాధ్యం కావాలంటే కొన్ని అప్రధానాంశాలను వదిలివేసుకోవడమూ, లేక ప్రణాళిక కొన్ని పొడిగించడమూ ఉన్నాయి. ఈ విషయాలను మూలాలలో చదవడం దురదృష్టవశాత్తూ పరిగణించారు. నీటిది అభివృద్ధి వికాసాలుగా, నిరాశావాదులుగా ప్రభుత్వ వాదులను అవసరమైన చేశారు. ప్రణాళికలో ఒక్క అక్షరం, ఒక్క అంకం అభివృద్ధి అనుకున్నది ఆ నుంచి వచ్చి, అనుకున్న కాల పరిమితిలో ఖరీదే సరైనది

మని పడే పడే ఉద్ఘాటించారు. ఈ ఉద్ఘాటనలు ఎన్నికల ప్రచారానికి పనికి వచ్చిన మూల విజయంగానీ, ఇంక ప్రణాళికలోని అవాస్తవికతను వాస్తవికంగా మార్చే ప్రయత్నం చేయడానికీ ముచ్చడిగానీ ఉన్నాయి. ప్రణాళిక అంచనాలు మెరుగు అనుకున్నవాడింటే చాలా పెరిగిపోయాయి, యథావిధిగా అమలుచేయాలంటే రూ. 5500 కోట్లు అవుతుందనీ ఇటీవల ఆర్థికమంత్రి డి. టి. కృష్ణమాచారి అంగీకరించారు. అయితే కొన్ని అప్రధానాంశాలను మానుకోక, కాలపరిమితిని పొడిగించి, విధి పాటే మొదటి అనుకున్న 4800 కోట్లకు, పరిమితిలోనే ప్రణాళికను ముగియవచ్చునని ఆయన ఆశించారు. ప్రణాళిక రచనా సమయంలోనే దీనిని కొన్ని కొలిచే సమస్యలు ఇప్పుడు ఉద్భవించాయనీ, వీటివల్లనే అంచనాలు తిరుగుబోయిన కేంద్ర ప్రభుత్వం (శ్రీ జి. ఎల్. సందా) వెల్లడించారు.

ఇలా కొత్తగా ఉద్భవించిన సమస్యలను రిజర్వ్ బ్యాంకు నివేదిక పరిశీలించి, వీటి పరిష్కారానికి కొన్ని మార్గాలను సూచిస్తోంది.

మొదటిది ధరలను సవరించడం. 1956-57 సంవత్సరంలో వ్యాపారానికి ఉత్పత్తి, పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి అక్రమ సంవత్సరాలలోనే పెరిగాయి. ఉత్పత్తి అధికమైనప్పుడు సమతుల్యంగా ధరలు పెరగకుండు. కానీ 1955-57 సంవత్సరాల ఉత్పత్తిలో పాలు ధరలు కూడా పెరిగాయి. వీటికి ఆహార భాగాలను వ్యాపారులు బుర్రల సహాయంతో వాడడం కొంత కారణమైనప్పటికీ, ముఖ్య కారణం పెట్టుబడులు విపరీతంగా పెరగడమేమని చెప్పారు. ధరలను అనుకూలం పెట్టడానికి భారీ ఎత్తున అమెరికానుంచి ఆహార సమస్యలను చేసుకోవడం, చివర భాగస్వామి దుకాణాలను ఏర్పరచడం, వనరుల పరిమితిని చేయడానికి రిజర్వ్

బ్యాంక్ అనుసరించిన విధానాలు ఇప్పుడు కొంతవరకు తాత్కాలికంగా తొలగించవచ్చు. కానీ దీని కారణం వృద్ధి కోయానీ ఇది అంతగా సహాయపడవనీ, ఉత్పత్తిని పెంచినది, అందుకు కనీసం రూ. మైన ద్రవ్య అధిక విధానాల అనుసరించాలని రిజర్వ్ బ్యాంకు సూచించింది.

మన ఆర్థికవ్యవస్థ భారం అధికం కావడానికి మరొక కారణం నిరీవాణిజీకరణలో మనం ఇప్పటివరకు మొత్తం అధికం కావడం. అభివృద్ధి కార్యక్రమాలకు గానూ మరి సంవత్సరంలో ప్రభుత్వ రంగంలోనూ, ప్రైవేటు రంగంలోనూ కూడా దీనిని ముఖ్యం అధికమైనాయి. పారిశ్రామిక వస్తువుల కొనుగోడా, అవసర భాగాలను కూడా ఎక్కువగా దీనిమీదే చేసుకోవడం వల్ల వచ్చింది. రిజర్వ్ బ్యాంక్ తొలుతు మొత్తం నిల్వలు 237 కోట్ల రూపాయలు ఉన్నాయి, ప్రస్తుతం 487 కోట్ల రూ. లకు పెరిగిపోయాయి. ఇది కూడా అంతర్యామీన ద్రవ్య సంపన్నత మరొక 95 కోట్ల రూ.లు అప్పు చేయవలసివచ్చింది. ఈ పరిస్థితిని వారినడానికి ప్రభుత్వం కొన్ని పర్యలు తీసుకున్నాయి : విదేశీ సహాయం కొనబడి, ఇంకా మొదల పెట్టడం దాదాపుగా కార్యక్రమాలను నిరీవాణిజీకరణ, దీనిమీద కొరతలను తగ్గించడం, దీనికి ప్రణాళికలను అనువుతయ్యడం మొదలైన పర్యవర్తన ప్రభుత్వం తీసుకున్న మూల విజయం. కానీ నిరీవాణిజీకరణను పెట్టడం వల్ల, దీనికి సహకారం వాడడం తగ్గించి, మిగిలి ఎలాగయినా ఎక్కువలను అధికం చేయడం అని రిజర్వ్ బ్యాంకు సూచించింది.

రిజర్వ్ బ్యాంకు నివేదిక ఒక ముఖ్యమైన యాన్ని సృష్టించి చెబుతోంది. గండిన ప్రణాళిక లక్ష్యాలను సమర్థించే కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను బేరంగోను, బేరం వెలుపల లభ్యమయ్యే ధనాన్ని మించి పెట్టుబడి, కొద్ది ప్రమాదం అనుకునే చేబట్టాయి. ఇందువల్ల బేరంగో లోటుబడ్డే విధానము

★ ప్రజాళిక అంచనాల తారుమారు ★

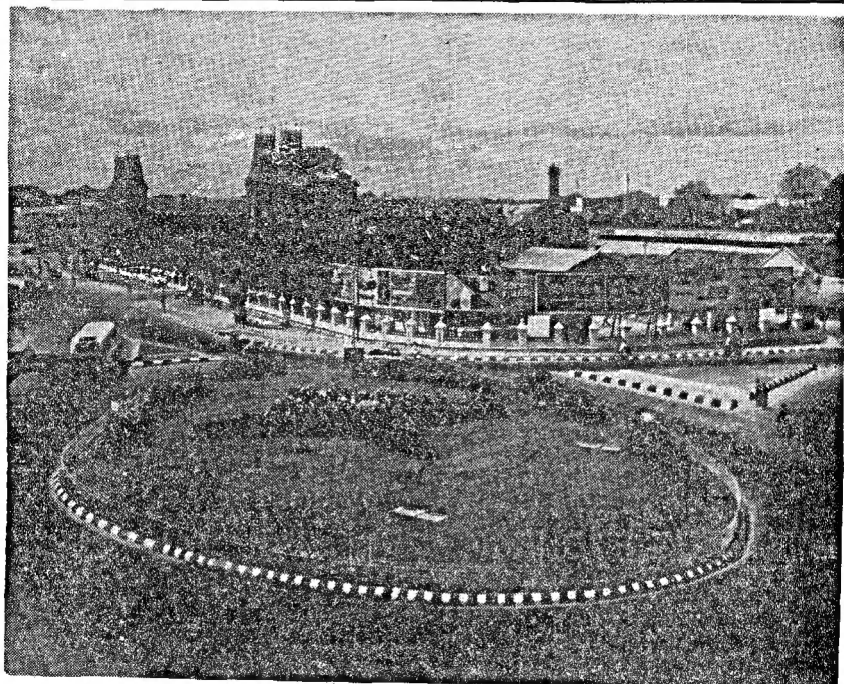
అనుసరించవలసి వచ్చింది, వి.జే.కా.లలో
పైరింగ్ నిల్వలు తగ్గిపోవడము, అంతర్జాతీయ
ప్రవేశనిధిపై ముగించేయడమూ జరిగింది
ప్రజాళికపై పెట్టుబడులు 1955-56 లో
600 కోట్ల రూపాయలండగా, 1956-57 లో
761 కోట్ల రూపాయలు, అయినాయి
1957-58 లో 900 కోట్ల రూపాయలు
అయినాయి దీనివల్ల దేశమంతటా
లోటుబడ్డట్లే విధానాలే కరణ్యమైనాయి
కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల బడ్జెట్లలో
1956-57 సం॥లో 250 కోట్ల రూపాయలు
లోటు ఉన్నది ఇది ఆశ్రితం ఏదానిలోటు
కంటే 100 కోట్ల రూపాయలు ఎక్కువ
1957-58 లో ఒక్క కేంద్రం బడ్జెట్లోనే
280 కోట్ల రూపాయలదాకా లోటు
అంచనా పేజీబడింది రాష్ట్రాల బడ్జెట్
లోటు 86 కోట్ల రూపాయలదాకా ఉంది

ఈ లోటునుబట్టి మానే లభ్యమయ్యే ధనం
కంటే వ్యయమే ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నది
ఈ అధికవ్యయమే దేశంలో ప్రవృత్తులైన
అధికం కావడానికి ముఖ్యకారణం ఈ పరి
స్థితుల్లో ధరలను అదుపులో పెట్టడానికి,
పరపతిని అనువులో పెట్టడానికి చేస్తున్న
ప్రయత్నాలు కలప్రవచయ్యే మాచనలు
కనిపించవు

1956-57 సం॥లో చిన్న మొత్తాల సేకర
ణోద్యమం కూడా అనుకున్నంతగా
ఫలప్రసం కాలేదు రెండవ ప్రజాళికా
కాలంలో సగటున ఏడాదికి నూరేసి కోట్ల
రూపాయావసరం 500 కోట్ల ధనం సేక
రించాలని ఆశించితే, జరిగించేమటంటే,
1956-57 లో ఆశ్రితం ఏడాదికంటే
5 కోట్ల రూపాయలధనం తక్కువ లభ్యమైంది
అంటే 62 కోట్ల మాత్రమే చిన్న మొత్తాల

నిల్వలు లభ్యమైనాయి ధరలు పెరిగిపోవడం
దీనికోక కారణమే ఉండవచ్చు పరిస్థితి
ఇలాఉండగా ఇటీవల కేంద్రపతక ఆర్థిక,
ప్రజాళికా పనుల సంఘంలో మాట్లాడుతూ
ఆర్థికమంత్రి శ్రీ టి.టి.కె.చిన్న మొత్తాల
నిల్వలవలస ఇంకా ఎక్కువధనం సేకరించ
వచ్చునని ఎలా ఆశించాలో దురూహ్యం

మొదటి అంచనాలనుబట్టి, దేశంలోని
అభివృద్ధికార్యక్రమాలకు విదేశీసహాయం
చాలవరకు లభిస్తుందని ప్రభుత్వం ఆశి
ంచిది ఈ ఆశ ఫలించలేదని రిజర్వ్ బ్యాంక్
నిజానికి స్పష్టంబోంది అంతర్జాతీయ
రాజకీయ పరిస్థితి దీనికి కారణమని ప్రభుత్వం
నెమరుకున్నది రిజర్వ్ బ్యాంకుకు అభి
ప్రాయం ప్రకారం విదేశీ పెట్టుబడులు ఈ
దేశంలోని ఆర్థిక విధానాల వారానంతరంపై
అధారపడి వుంటాయి భారత ఆర్థిక విధా
(56-వ పేజీ చూడండి)

మద్రాస్ మాంట్రోకోడ్ దృశ్యం

—ఫోటో వాసుదేవన్]

బడి పంతులు ట్రాండన్

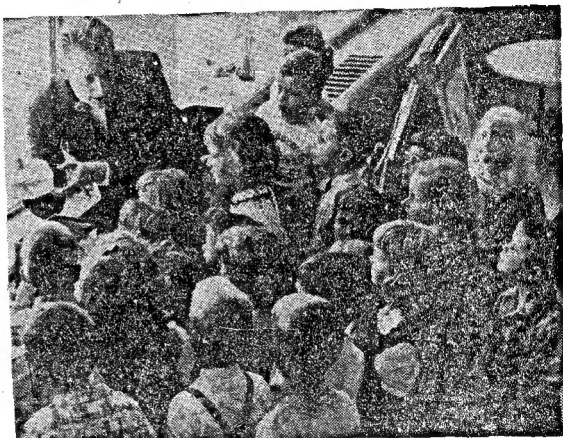

కథ చదివి పిల్లలను ఉత్సాహపరుస్తున్న ట్రాండన్.

దినాల్లో బాలబాలికలకు విద్యాబోధన చేయడం బహు కష్టసాధ్యమైన విషయం ఇది ప్రపంచ విద్యాకే క్షేత్రంవరూ అంగీకరించిన అంశమే అందుచేత పసిపిల్లలకు బోధించడమన్నది సమాజ సమానమార్పులైన స్త్రీలు మూత్రమే చేయవలసిన పనేననిపించా వాదిస్తూ ఇందుకు ఉపాధ్యాయులుంటే నియమించడం సర్వ సాధారణమైంది వివిధ కేళాలలో ఇందుమీద అన్ని చిన్న పాఠశాలలోనూ ఈ ఆచారాన్ని పాటించువాడు కిందర్ గార్టెన్ పాఠశాలలో అక్కడ ప్రభుసోపాధ్యాయులుండడం చాలా అరుదు

ఈవిధంగావున్న కొద్దిమంది మొగ ఉపాధ్యాయులలో డి. ట్రాండన్ ఒకడు ఇతడు ఓ.హియో, విశ్వవిద్యాలయ పట్టభద్రుడు 1951 లో డిగ్రీ తీసుకున్నాడు చిన్న బాలబాలికల తరగతులకు బోధించడమే ట్రాండన్ కు చిన్నప్పటినుంచీ కూడా సరదా పద్ధతులుగేర్చి వయస్సులో

(రెగ-వ పేజీ చూడండి)

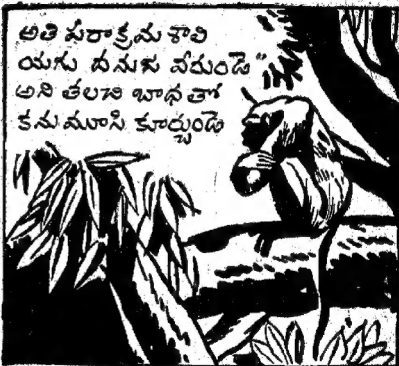

గాజు గిన్నెలా పెంచుకున్న రకరకాల చెవలను చూపుకున్న దృశ్యం.

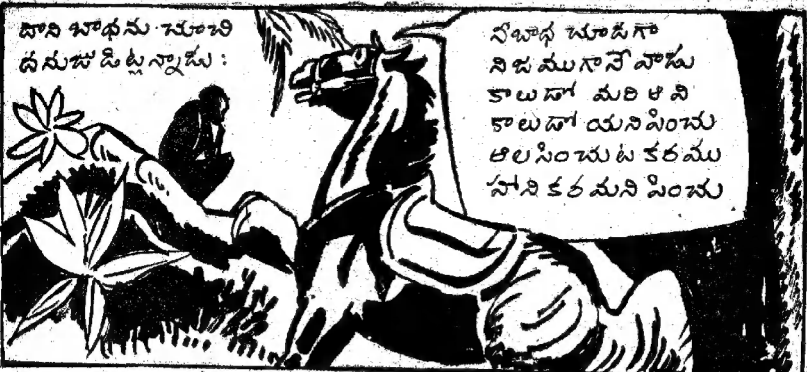
అసంప్రక్తకారిత్వము... పంచతంత్రము

కపివారిమును నాట
గరజి కారికెను వాడు
అప్పుడూ వానరము
అయ్యబూనో, వేడు

అతి పరాక్రమ శాలి
యగు దనుకు వేడుండె
అని తలచి బూధ తా
కను మూసి కూర్చుండె

వాని బూధను చూచి
దనుకు సిట్టినాడు :

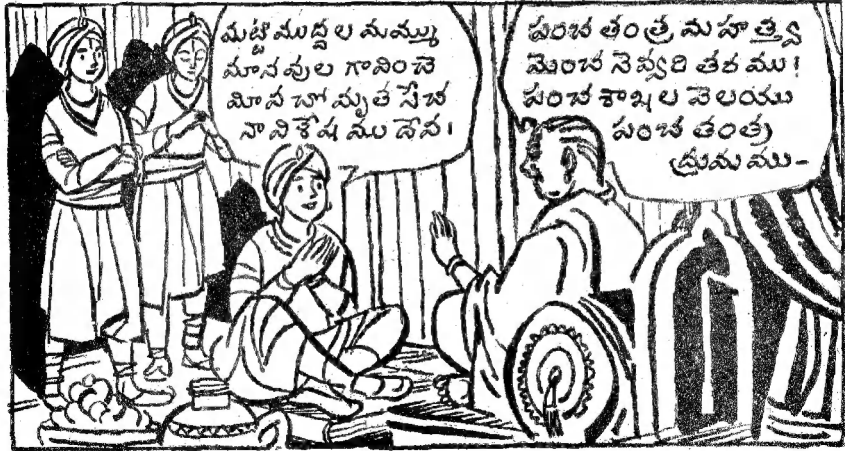
నోబూధ చూడు గా
నిశము గానె వాడు
కాటడా మరి ఆని
కాటడా యనిపించు
ఆలసిండుట కరము
హని కరమని పించు

అని వాడు ప్రాణాభి
తిని పలాయితుడాయె
నని చెప్పి సక్ర ధా
రిని చూచి భూసురుడు
'తను నాయె నిక నెను
పెడలి పోయెద' నంచు
జింటి వారిని బట్టి
ఒంటి గా శుని నాడు

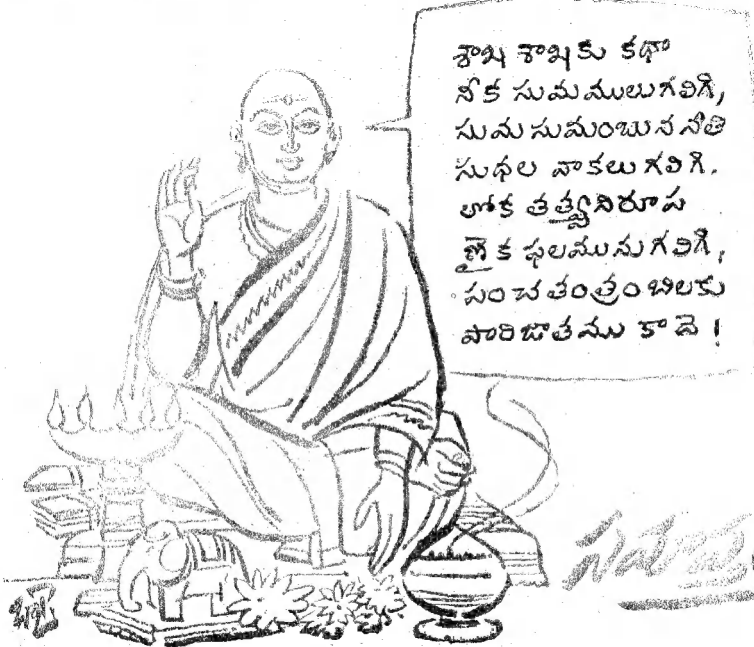
అంతా

మట్టి ముద్దల మమ్ము
మానవుల గానింపె
మీ ప హామ్యత సేవ
నా నిశేష ము దేవ !

పంప తంత్ర మహత్త్వి
మొరచ నెవ్వరి తరము !
పంప శాఖల వెలయు
పంప తంత్ర
ద్రుమము -

శాఖ శాఖకు కథా
నొక సుమములుగలిగి,
సుమ సుమంబున నొలి
సుధల వాకలుగలిగి.
లోక తత్త్వనిరూప
లొక ఫలమునుగలిగి,
పంప తంత్రంబిలకు
పారిజాతము కాదె !

సమాధానం

బంధు ప్రేమ

రంగమ్మకు ఎకదినగా ఒకమాట అనివించు కోవడం చిన్నప్పటినుంచీ ఇష్టంలేదు. అందువల్ల నేకావద్దు. ఆమె బంధువుల కోరికచేసేటట్లు తెచ్చుకొన్నది. పొరబాటు ఆమెతో ఎవరైనా బాధ్యంగా ఒకమాట అంటే, వెంటనే తిరిగివచ్చేటట్లు చెప్పేది — “బాపుమ్మా అంటేయ్యో” అంటే, — “బాపులవం చచ్చావా” అంటే! అదే, మంచిమాటలతోపుంటే, ఏదోబాపుమ్మా అంటే అని ప్రాధునికేది. ముఖ్యంగా ఆమెను ఎవరైనా అవమానించాలని ప్రయత్నిస్తేమాత్రం సహించేదికాదు. ఆమె ఒకపనిచేయాలనుకొంటే, చేసేదిలేదు. ఇకవాని భర్తగానీ, బంధువులుగానీ, శ్రీయోగిల్లామలుగానీ ఎప్పుడూ ఆదరలేదు. చాలపట్టుబడుట ముడిది.

రంగమ్మ మంచి సంపన్నమటుంబంలో పుట్టి పెరిగింది. రంగమ్మలేండీ, ఆమెకు మంచి సంబంధం కోసం చాలగట్టిగా ప్రయత్నించాడు.

వీరరాఘవయ్యది ఆ ప్రక్కగ్రామం. వాళ్ళు మంచిపూములూ, డబ్బాకలిగిన వాళ్ళు. వీరరాఘవయ్య ఆపుటికేసన్నపిర్ర కలవాడని పేరు తెచ్చుకొన్నాడు. నిష్కలాంటివీల రంగమ్మకు ఆతనే లగినవాడని రంగమ్మ తండ్రి అట్టి ప్రాయోధహ్నుడు. అందుకే రంగమ్మకు, వీరరాఘవయ్యకిచ్చి పెళ్ళిచేసి, తనబాధ్యత నెరవేర్చుకున్నాడు!

నిజానికి ఆ భార్యభర్త రెండువ్యక్తి ఎలాంటి పొరబాటులూ లేకుండా జీవితం కొనసాగింది. ఆమె అభిమతానికి వ్యతిరేకంగా, భర్త ఎప్పుడూ నడుచుకోలేదు. అందువల్ల ఆమె ఇతరుల కలహించబడినఅవసరం లేకుండాపోయింది.

పుట్టింట్లో తీరి తండ్రి ప్రసన్నమవు ఆమె భర్తను వెళ్ళినవస్తావుచేసి. వెళ్ళినప్పుడల్లా వకుంఠోజాలనూ పుండేది. వాళ్ళు ఆమెకు, వీలవకు, కొరతలుపెట్టే తన అంధమాటతో, తిరిగి పంపించేవాడు.

తండ్రి బ్రతికుండగానే, పెరవాలైన రంగమ్మ అన్న ఆంజనేయులు ఆయింటి కష్టకారాలూ చూసుకోసాగాడు. ఇంట్లోకి తాళించేవికాదా అనిచేరికే వచ్చింది.

ఆంజనేయులు, తండ్రివద్దనుంచి, అమ్మమ్మ, స్వభావమిట్టా తిరిగి వచ్చి మన

స్వభావం కలవాడు. కానీ కానీ చేర్చి రూపాయలచేయడం, ఆతనికి నచ్చదు. సంపాదించినది, సంపాదించినట్లు ఖర్చు పెట్టి, అందువల్లకలిగే సుఖం, అనుభవం వడం మనమర్థమని ఆతని నిర్భూతాభిప్రాయం! ఇహలోకమీద మాత్రమే నమస్కారం కలిగినవాడు. తన తరహా వర్తన చూపించే నుణకలవాడు. సంపాదన, అనుభవించి, ఆనందించడానికేమీ ఆతను నమస్కరించే, ఆచరణలో పెట్టడమే గాక, అందరికీ నచ్చ చెప్పడానికూడా ప్రయత్నించే వున్నది. చిన్నప్పటినుంచీ, తనను సరించి తప్ప, మరొక జీవనవిధానం ఆలోచించే ప్రవృత్తి అలవడలేదు. అట్లా అని ఆతను ఎవరిపట్లా ఆకమంగా ప్రవర్తించలేదు. ఎవరినీ హెచ్చించేయలేదు.

రాజేంద్ర

జూలెలకు, ఇతర పనివాళ్ళకు సుకమంగా జీవనాలు ఇచ్చేవాడు. తన చేయక పోయినా భార్య ఏ ప్రణయకార్యంకోసం డబ్బు ఖర్చుపెట్టేవా, అట్లు చెప్పలేదు, చెప్పేట ఎన్నిసార్లున్నా, భార్య మర్యాదలనీ జరిపి పంపుతూనే వుండేది.

తల్లి తండ్రి పోయారు : ఆంజనేయులు కొన్నేళ్ళ దిద్దాగానే బ్రతికాడు. క్రమంగా ఇంట్లో డబ్బు ఖర్చయిపోయింది. వ్యవసాయం క్రితగానే చెస్తుండటం వల్ల, నటులబనిర్వహణ మామూలుగా నడుపాండీ. డబ్బులేకనే దిగులవచ్చి ఆయింట్లో వారికి మరొక దిగులలేదు. ఆంజనేయులకు నీలకూలేడు. డబ్బు ఖర్చుపెట్టేసినందుకు ఆతనినీ విచారించడంలేదు. ఆ డబ్బులో కొని కూడా దుర్వినియోగం కాలేదని ఆతని నమస్కరించేది.

అంతమేడ కట్టించాడు. అందులో అందరూ, బాకర్లంగా, పోయిగా బ్రతుకుకున్నాడు. ఇంటిబంటూ, చెట్టు పాటింకాడు. మంచిగా నిలబడి, గుట్టగా, బుడిచి, కొన్నాడు. ప్రయాణం ముగిసానానోంది. వ్యవసాయానికి, కలిత

మానేసి, అయితే ఇంజనీర్లు, వ్యవసాయం సులభంగా జరుగుతోంది.

* * * రోజులు, మామలు గడిచాయి. ఆంజనేయులు మటుమంతులతో వికార్యంగా కొల్పోయింది.

రంగమ్మకు ఇంజనీరు రమ్మని వధివేవచ్చి నీలిచింది. భర్త కూడా వెళ్ళి మర్యాద, ఆమె పంసుగకు నాలుగు రోజులుమించి పుట్టింటికి వెళ్ళింది. వంతుల బాగా గడిచింది.

ఆంజనేయులతో భార్య అన్నది — “ఆమె రమ్మమ్మా అంకా! ఊరికే ఎట్లా పంపించేయడం మంచి వీరయినా ఒకటి పెట్టి, పొంపాలి కదా” అని.

ఆంజనేయులు అన్నాడు —

“అదంతా ఏమీకాదు. అవ్వకు మనకంత పోవలెదు ఏ చాకరం నీతో తెచ్చిస్తే అనికే విసిరినట్లు కంటింది! అలాంటప్పుడు నేనేం చెయ్యాలను చెప్పక? నవ్వు అంతా చూస్తూనే వున్నావుకదా! పొలం కూడా రెండేకరాలు అమ్మేయాలని చూస్తూన్నాను ఇప్పుడు చెలిలో చిల్లిగవ్వ లేదు. ఈ పనిపెట్టిలో మనమీదా చేయలేదు. మరొకసారి, మనకు కిక్కిరిస్తే కలిగినవ్యక్తులు, రెండు వీరలు... ఇంకా కావలసిన వన్నీ యిచ్చి, అన్నీ అంధమాటతోనే, పంపించాం.”

“అది కాదండీ! మన కన్నలు మనకు ఎప్పుడూ పుండేనే వుంటాయి. ఇంటికొచ్చిన అవకాశమనుకొని దిగిపోతే తప్ప! అయినా ఇంకా ఏం బావుంటుంది?” అన్నామె.

“ఎందుకు బావుండదు, చాలా బావుంటుంది! మనం ఇప్పుడలిగినప్పుడు ఇచ్చాము. ఇప్పుడుమనంమంచిపనిలో తప్ప! అయినా మన ఇంట్లో ఎన్నోసార్లున్నా ఆమె నీ మీద అంటూ రాలేదు. ఎన్నోసార్లు నీకే, పంపిణీ పరమాన్నాలనే పోషించేటి అందరూ కలిసి మెలికి పోయినా ఉండవచ్చి. బంధుత్వానికి ఇంతకన్నా కాకలనింజేముంది.” అన్నాడు ఆంజనేయులు.

భర్త స్వభావాన్ని ఎరిగిన ఆమె ఇంకేమీ మాట్లాడలేదు.

మంతుకు మరుసటిరోజే, రంగమ్మ ఇంటికి బయట లేరింది. ఆమె బయటజీవించుట ఆంజనేయులు ఇంటిలో లేదు: ఈ

సారి ఆమె నెమరూ పీరుకూ, ఇంకేవనువులూ చూపించి, ఏది బావుంటో చూడమని కోరలేదు.

జుట్టు ఇంటి దున్నది స్తంభం గా వుంది. బ్రంకుపైకై, రెండుబుట్టలు, బండిలో పెట్టారు. అబ్బులలోద్దూరా అలిపువాయి. ఈ పారి కేవల సరైన మర్యాద జరగలేదని గ్రహించి, గొప్ప అవమానం కలిగింది. అంతా దిగివెళ్లకుండా: "వస్తానన్నా వదిలా" అని బండిక్కింది.

బండి ఇల్లు చేరుకుంది. ఆమె అంతరహా మానంగానే వుంది: బండికిగ్గి, బ్రంకుపైకై మాత్రం దింపమంది. బండివాడు బుట్టలు కూడా దింపబోయాడు.

"తీసుకుపోవయ్యా! ఈ బుట్టలు మీ దొరగారి ఇంటికి తీసుకుపోయి ఇచ్చేయండి! మేం ముట్టివాళ్ళంకాదు. అది మాకక్కరలేదు. అని అరిచింది. ధర్మార్థంకాక చూస్తున్నాడు.

"హమ్మయ్యే ఇంకా చూస్తూ వూరుకున్నా నేనుయ్యా. అబద్ధి తీసుకుని... నవ్విపో...పో....."

* * * అప్పుట్టుంచి రంగమ్మ పుట్టింటికి వెళ్ళడం మానుకొన్నది. వదిలి ఒకసారి చెప్పి పంపిణీ, నానా మాటలు అని, ముగిసింది తిరిగి పంపించింది. ధర్మమాత్రం అంజనేయులతో స్నేహంగానే వున్నాడు.

* * * వీళ్ళు గడిచాయి. రంగమ్మ భర్త చనిపోయాడు. పిల్లలు పెద్ద వాళ్ళయ్యారు. పెళ్ళి జరిగాయి. పుట్టుం బం పెద్దయింది. రంగమ్మ దావాపు ముసలి చయ్యింది.

అంజనేయులు బరికి చెడిపోళ్ళి బారి బాలో చేతను. ఇవ్వడాయన అవుతో

భాగ్యంతుడూ కాదు; ఉన్నతుడూకాదు. పొలాలు చాలవకు అప్పుంపాలయ్యాయి. ఇంట్లో ఖర్చు ఎక్కువైంది. కొడుకులు పెద్ద వాళ్ళయ్యాను. వాళ్ళను మంచి ప్రయోజనం చేయలేకపోయాడు. ఇద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళు చేశాడు. వాళ్ళకు పిల్లలు కలిగారు. కొడుకులు కొద్దిస్సో ఎవ్వడూ పోట్లాడుకుంటూ వుంటారు. ఇంట్లో కాంతి నశించింది. అంజనేయులు బాగా మారి పోయాడు: ఉత్సాహం నశించిపోయింది. శవస్థగా ఆయబోయాడు.

* * * రంగమ్మ ఆరోగ్యం చెడిపోయింది. అప్పుడప్పుడూ జబ్బు పడుకున్నది. ఆమె ఒకసారి పెద్ద కొడుకును పిలిచి చెప్పింది: ఇప్పుడతేవే ఇంటి పెద్ద.

"పాపం మా అమ్మ అంజనేయులు బాగా బరికినవాడు. ఇప్పుడు కనాలలో వుంటే నేమి? మా వదిలి మనో దొడ్డయ్యాయి: అనిదిన నేపంకై చాల అభిమానం. నాకు కొవ్వుమిచ్చి వాల్గింటికి వెళ్ళడం మానేశాను. ఇప్పుడు కడపారిగా ఒకసారి వెళ్ళి అందరినీ చూడాలని వుందిరా! బండి కట్టిపరరా నాయనా" అని!

"అలాగే" అన్నాడు కొడుకు. అతడు అప్పుడప్పుడోయాడు. ఎన్నో ఏళ్ళ తర్వాత ఆమెను అన్న పుట్టుబడిదాన అభిమానం కలుగడం, ఆమె అక్కడికి వెళ్ళనవసరం అతని మేలు అర్థంకాలేదు. పైగా ఆమెకు ఆరోగ్యం బాగులేదు. తరచూ జ్వరం, చక్కావనా వుంటుంది. రెండుకోజల క్రితం ఆమె పరిస్థితి చాల కష్టమైంది. బ్రతకడనికూడా అనుకోవచ్చు. తోసే నివ్వుట్టుంచి చాల ఉత్సాహంగా వుంది. ఇంకే తేగుకొన్నతే తక్కి! బహుశా చచ్చేప్పుడైతే పాత

పగంపి మరచిపోయి పుట్టింటివారితో ఒక సారి గడపాలిడించినా ఉండేదే! ఎన్ని జరిగినా బంధువులను వదలకుండా అనుకోవచ్చు. మరుసటిరోజు బండిక్కించి, తిరిగి ప్రయాణం చేశాడు.

పెళ్ళి ఇంటికొస్తుండని తెలిసి అంజనేయులకు ఆవండునూ, అక్కర్లనూ కలిగాయి.

చాలకాలం తర్వాత ఇంటికొచ్చిన తెల్లల్ని అయన అపూర్వంగా పలకరించి, బాగా నుట్టాడాడు. ఆమెకుడా ఆవండుతో మాట్లాడింది.

రంగమ్మ రెండురోజులు ఇంట్లో పిల్లలతో చూసా గడిపింది. వాళ్ళను ఆడించి పాడించింది.

మూడోరోజు మారాక్షగా జబ్బుపడింది ఇద్దరం వచ్చింది. దిగు మోచ్చింది! నోట మాట పడిపోయింది. అంజనేయులు ఆ శ్రావణం కైదుక్కిరిసిపోయాడు. ఆమె అతనిచ్చేయటం వున్నాకోకుండా తల ప్రక్కకు తిప్పకొని మూలిగింది.

బంధువులందరూ ఆయింట్లో చేరారు. కొడుకు అందాళన పడినాడు. ఆరాత్రి కొంత సెన్సుడించినదనుకొన్నాడు.

"ఈ ముసలిది ముంగిల్లోపై ప్రాణం వదిలేలావుందివాన్నా! ఎట్లా లేచున్నా, వదలరాపాటులు వదలకుండా. ఈకన్న పరిస్థితిలో గోరుకుట్టుమీద రోకలిపోయి, ఇదొకటావుంది!"

ఈమాటలు ఆరాత్రి రంగమ్మచెవిలో పడినయ్యాయి. ఆమె తప్పిస్తేగా కళ్ళుమానుకొంది! మరునాడు బంధువుల సమక్షంలో రంగమ్మ ప్రాణాలు పై తెగిపోయినయ్యాయి. అంజనేయులు, అంతే పెద్దనూ బావుయనని వీడ్చాడు. ★

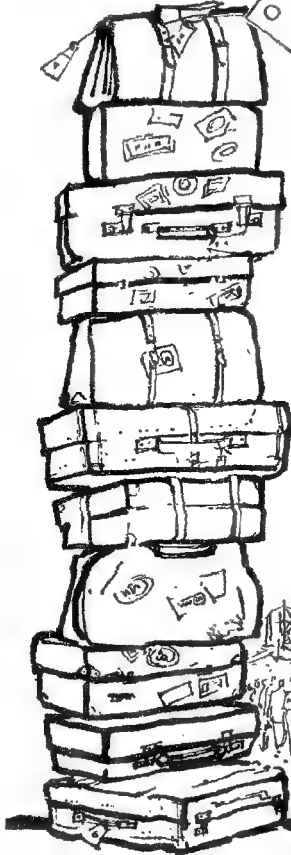
మెక్లీన్స్ యింతకు ముందుకంటే పళ్లను తెల్లగా శుభ్రపరుచును!

MACLEANS
PERFECT
TOOTH PASTE

మెక్లీన్స్ తో తెలుపు చెయబడిన పళ్ల చాలా ఆరోగ్యవంతమైనవి. దంతకాయముది సురక్షితము!

జిమ్షెడ్‌ఫూర్ మీదుగా

విదేశ శిశిజకు వెళ్ళుటకు పూర్వము నాలుగు
వందల యువక ఇంజనీర్లు జిమ్షెడ్‌ఫూర్‌లో
అరు వారాలపాటు గడిపెదరు
ఏక ప్రభుత్వపు మాడు నూత్న ఉక్కు
కర్మాగారము నడపబోయెదరు.

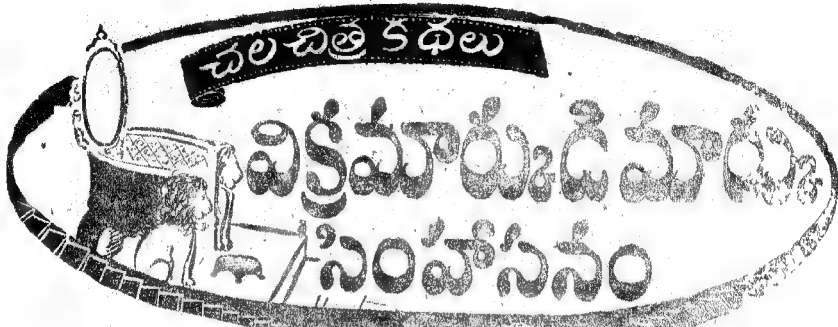
ఈ స్టీల్ వగరములో వీరు భారత
దేశములో ఉక్కు తయారగుటకు
కావలసిన కొన్ని ముఖ్యాంశములను
ప్రత్యేక శిక్షణవలన తెలిసికొగలరు.
నిష్పండితముగా విరికి తాతా స్టీల్‌లో పున్న
అనుభవకాలురనుండి స్పృహహార్షక
వలహాలు కొన్ని అభివర్ణింపు.
ఉక్కు తయారు చేయు యా ఛావి నిపుణులకు
స్థాగతి మిచ్చుటకు జిమ్షెడ్‌ఫూర్
ఎంతయో గర్వించుచున్నది.

తాతా స్టీల్

రెండు మిలియన్ల టన్నులవరకు

ది తాతా ఇరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ లిమిటెడ్.,

అదిగో బద్దె

ప్రియోలే ఇది కోటి ఇలాంటి అది గొయ్యి నున్నాడు వరహారా నూలో పోవాలన్న బాధగా పీకుతున్న దివసంతో నెయ్యి వేస్తూ అతని బెలిలో రూపాయ కోటు అమాయకంగా, రెపరెపలాడుతోంది.

“కలా ఇలా అన్నాను రాజా ఇంకోసారి. “రెండు కాదు, అలా కలా లాదు. గేటు తీరగాని కాస్త రెప్పుకొండి “మేమిటా” అన్నాడు ఎవరో.

రాజా చెప్పి తిరిగి పూచాడు. చూసి కుప్పకూడాడు “వారోసార్... చిన్న సంతే చంబండి, కాస్త ఇంటి బారండి” అన్నాడు విషయంగా.

అయిన తెల్ల బొయి అలాగే అని పిప్పక వచ్చాడు.

“మేమిటా ఒకటి కాదంటే, రెండున్నాయంటే.

“పతే చెప్పండి”

“ఈ రూపాయ నోటు నాదేనా?”

అన్నాడు రాజా ఆ రూపాయ చూసింది.

“హుతెలియింది కొట్టి మీదే అయింటుంది.”

“ఇంకాక ఇక్కడ అక్కడ వద్ద గూరగాలు ఒక ముతండాలో వారిచేలో రూపాయ నోటు ఎవరిది?”

“వారి చేత కాదు... మేమిటా... ఏమిటి దీ? మీరు బొద్దుట్టుం ఏమి ఉత్తమ్య కోతే కా? రేపో అతే కాస్త కాస్త ఎక్కువైందా? మరలా అమలొపోతే తీర్కొంగి నా ప్రయత్నన్నారా... ఏమిటా మీరదే గడి? నాకు పనుంది వస్తా అన్నాడు అయిన అక్కడే నిలిచింది.

రాజా నీనడమటా తలవంచుచున్నాడు.

“అది కాదంటే, మీరు మంచివారలా

ఉన్నారా. నేను కొత్తాడిని రెండి నా కంకా తిరుగుతా ఉంది. చూసి ఇంకోటి చెప్పండి. మీరిందాకక చూపుతుంటే ముందరికి వెళ్ళారా?” అన్నాడు.

“ఏమో గుర్తులేదు.”

“వెళ్ళారా సార్. సుర్ర చేసుకోండి. అసలు ఇంకోటి చెప్పండి చెబుతా. మీరు దీర్ఘ కుమరూ ఒకే గదిలో ఉన్నప్పుడు ఎన్ని కంకాలో తిన్నావా? ఎన్ని మంచాల మీద పడుకునేవారా?”

అమ్మాయికి మతిపోతోయింది. కొంచెం అగమన్నాడు “నేనూ దీర్ఘ కుమరూ ఒకే గదిలో ఎందుకుంటానుండి. ఉంటే బంతరే ప్లేమీ-మలమే అయితే, ఒక్క కంచలలో

ఎన్. పార్వతారపు

భిచ్చిరింగా తింటాము. రెండే నీ ఉన్నా చిల్లొటా నాదేవాళ్ళం” అన్నాడు మామలా తెచ్చుకుని.

రాజా ఉత్సాహం పెట్టుకొంది. కల

సంగతి తెలిసిపోతోంది.

“రైకో సార్, అతే కావాలి. అతే అది

గాను, ఇంకోక్కడిటి చెప్పండి. మీ నేను రాజా వాడమా వాడనా?” అన్నాడు.

ఎదుటా యనవక పకన వచ్చాడు. “పోయితిగా.

ఎలా కనిపిస్తావు?” నా నేను రెండోనా.

బుటో కంపెనీలో అయితే రాజా వాడనా,

రెయిన్ కంపెనీలో అయితే...”

“నిజమే?” అన్నాడు రాజా కొయ్యవారి

బొయ “అయితే ఇంకా కనికరం కాదన్న

మాట. నేను మూర్ఖులొకడన్నమాట. తో

రూపాయ నాదే నన్నమాట. గూర్చా తేలి

లొందే తినుకున్నా నన్నమాట. మీరు చూపుతుంటే ముందుకు వెళ్ళారన్నమాట.

రైకోనా?” అన్నాడు రాజా గుక్కరిప్పకో పంపా.

“నాన్ని రైకోనా కొన్ని రెప్పుటా కొన్ని నాకు తెలియదు. మీరు నూర్చా చేరిలో రూపాయ పెట్టి దురుగట్టి మళ్ళీ లాభిస్తావారా; వాడు కాస్త తెలిసి పోయాడు. మీరు నేనకాయంతో పైకి ఉండని, కన్నవారిని భయపడి కాబోలు,

లాగి రెండు కామకొటాను. ఆ తెచ్చుకి మళ్ళీ మీరు అర్థంబుగా రైలు గేటు దగ్గర కళ్ళు తేరబెట్టారు. నేను ఇది చూసి మీ దగ్గరకు వచ్చేదంటే, అలా కలా తలా అంటున్నారా. నా కింకా అనుమానం గానే ఉంది.”

చిక్కోస్తూ అన్నాడు రాజా నాదా.

అంతలోనే గేటు మూసేసారు.

రాజా రాజా వాడనా నాక్కూ పట్టు

కున్నాడు. “మీరు పంపిడి మేమిటా గేటుకి వారిచ్చే నోండి” అన్నాడు.

“ఏ గేటు?”

“అదే...”

“ఓ, మీ నేను?”

“ని, రాజా... నాది?”

“రాజా వాడ. తెలుసో కంపెనీలో ధన,

రెయిన్ బోటు ధం.” అన్నాడు రాజా వాడ వాడని వచ్చుకు.

ఆ వచ్చుకు నీ రాజాకి అక్కా పెంటు

నీ నీమాలోంచి తోడి బొయిన నేను మీరు

జ్ఞాపకం వచ్చాడు.

“మేమిటా ఇంకోక్కడ నండే నా ఆ మీరెప్పుడైనా పెంపార్లం పెంటు నీ నీమా

లోంచి తోడి బొయినా రా?” అన్నాడు ఇంకను.

రాజా వాడం ఉలికిపడి వింతగా చూచాడు

రాజా వంటి. ఒక క్షణం ఆగి కొంచెం అవతలి

ఉన్న కొట్టుకు వెళ్ళి పోగా ఒక కొట్టి పట్టు కొచ్చి ఇచ్చి “ఇది ప్రయత్న” ముందర

అవక మాట్లాడగా అన్నాడు గొప్పరంగా.

“తప్పించుకు తిరుగువాడే”

‘ఏనుడి, ఏనుడొందా’ అంది నీర
మొదటి వెనకా తే గడిలోక వనా,
‘ఏనుడుకొందా!’ అన్నాడు రవణ
వత్సరూ.

‘అంత చలకారంగా ఉంటే నీ
చెప్పనే చెప్పనూ’
‘అంత పెంకిరవంగా ఉంటే నీ వివరే
వివనూ’.

‘అంతే నన్ను చూటో’ అని నీర అలోలా
మొహం పెట్టి, వెళ్ళిపోతున్నటు నటిస్తున్న
మొదటి కాళ్ళను కేసులు వేసింది కళ్ళతో.
‘అది కాదని నీతా, యింకా పేన్ చేసు
కుని, సిగ్గోసుకుని, దైవ చేతులని క్రిత
మార్గంకే వెళ్ళి రేయిసా?’

‘పోలికేప్పు, మొదటిసా అటు యింటి
పెరిగిం చెప్పడం—యిటు పిల్లలకి లోబడక
కుక్కలా అటులో ఏం చాటించి ఉండి
పోటూ? అదే నీనాడు లేకనా?’

‘తేతంకా నా నాటకం’ నానుకురానిది
నవ్వున్నానా? నీకు మాత్రం బాధ్యత
ఏమంటిందెనక? ఇంత పూర్వకాలపు
వంశాలనూ నీమలానీ, క్షీణనీ, కలు
రనీ, క్లబ్బులనీ—ఎడమనీ, చేతిపిల్ల ఎదా
పెదా ఏడునూంటే ఏక్కడికి నా నా
యికలున్న? తొందరపాడికి నుండు చూపు
ఉన్నవాడికి అదే లేదా! ప్లానింగ్ మేడవ,
అంతా ప్లానింగ్!’

మధ్యకరగతి కుటుంబంలోని మానవుడే
పుట్టి—పరిశుభ్రత, పరిశుభ్రత, పరిశుభ్రత,
సమోహించి, అలాంటిది అడగడానికి, ఎన్నా
కున్న గడిచినా ‘పోషణం’ పెళ్ళి
కాసుకుంటూ కలుపు చెబుతున్న భర్తను
మానసరికి నీతికి బన్న తరించినా—యింది.
అంతకున్న ఉన్నత పాదం తెరిచిన ఏ ప్రేమ
కొనుకుండి? భర్త దగ్గరగా వచ్చి అరిచి
గుండెలు చువరించడం ప్రారంభించింది.

‘నిజమే—తెరిచి ఉండగానే పరిగారు—
చాన్ని తెరిచిగా ఉండటానిండుకొందలా’నే
ఉండి తెరిచి. అది పర, నా మానసరి
చెప్పేది!’

‘నీ మాటేమిటో నవ్వు చెప్పండి?’
నీర అంటూనే చెప్పేలాగా అత్తగారు
అక్కడికి రావచ్చుంది.

మొదట్లో నేమిటో వచ్చి తే నిలబడి
పోయింది.

‘ఎవరనీ, అమ్మో? రా, ఇలా లోపలికి’
‘అమ్మో ఏదో కలుపు చెప్పకుంటు
న్నారూ, మళ్ళీ నీ నెండుకనీ!’
‘మామూలు కలుపు. రా’

మొదట్లో లోపలికి వచ్చి మాట్లాడింది.
తీరి కొడుకూ ఉన్నప్పుడు తను మున్న ఉండే
మాడని ఆ ‘తనుమళ్ళీ’కు తెలుసు. ఇంకా
తేచి వెలిపేలా మామకొంటుండగా అత్త
గారు అనవే అంది.

అంతకుండా అంతకుండా అంతకుండా

అవసరం రామకృష్ణారావు

అంతకుండా అంతకుండా అంతకుండా

‘నీతా, పోటకుల కడిగి అడుగునా
పెట్టేసు తరిగి నీ పొయ్యిమీద పడెయ్యి.
ఓ పని పడినా లా తీసి వేయించు. గెండు
చాటుకువేయించు మాదా వేయించు రవణ
యిద్దరి’ ఈ మాటలు పూర్తయినా నీర
అక్కడలేదు.

‘నిమ్మలూ నీ పెళ్ళాం నీతో అంటోంది?’
‘ఏం లేదుమా!’

‘చాలేరా, వచ్చింది అలా ఉంచేసి రవణ
గతుకొచ్చింది, అర గంటయింది. నీ మా
దనుకున్నావా?... పుట్టింటికి వెడతా
ననేనా?’ రవణ మాటాడలేదు.

‘నేంటి కాపురం పెడితే నేనుకా
వెలిగించేస్తా! అన్నిటికీ కంటకంగా ముసలి
ముందని నీనాక రిపి తగలదానూ మరి!...
అమ్మనాం నీకుండొచ్చు, చానీ కుండొచ్చు!
అమ్మ కొట్టివా దుచిగానే ఉంటుంది, అత్త
పెట్టివా పసికొరారు మరి, ఇంకకే అదేమందా
చెబునూ!’

‘నాతో ఏమీ అరలేదుమా, నంక
లేమిటో చెప్పి, కనుక్కుని చూట్టు పెడ
తాను’.

మొదట్లో అటుచేపు చూసి వచ్చి మళ్ళీ
మొదలెట్టింది.

‘ఏం లేదురా, మొదటికి మొదట నాలుగు
వెలయిందో లేదో తేమిట్టి పెళ్ళాం నీళ్ళాడెం
నని తగ్గెలి పదిహేనుగోనాలు ఉండొ
చ్చిందా, వివాహంకే నదిరి ఏమంత పెద్ద
పండుగని చెప్పో..’

రవణ మొదట్లో ముహూర్తపు చూడనూ,
‘అందులో కొడలు పుట్టింటికి వెళ్ళి ముఖపడి
పోతుందేమో’ అన్న అమానుషో మాదిరి
అత్రుకంటే మించిన.. అన్నిటిని అధిగ

**బాగా ఆదా! ఒకే ఒకసారి తోముకుంటే
కాల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్**

**85% వంటుల వరకు
దంతక్షయం దురదం శుభంకీర్తిమలను తొలిగిస్తుంది!**

COLGATE
DENTAL CREAM

సత్పరిశాలకు సుద్ధా వాడండి
కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్

నాచుట వినిపించుచుంటేవా? చూడండి. నాచుటే వివరము వినుకొన్నప్పుడూ నిర్భయించవలెను. వివాహ విధివ్యాధియనుటతోనే అలాచేయ్యండి.

అడుగుట పాడుటూ రోయినా దివాలా గడిచే రకణ యింక యిరువదినరకణాదని కలహానాచా అనుకోలేదు. అరకలూ మానవాళిగా ఉండిపోడం... అందులో అధాంగీకారం ఆ అధాంగిని అధాంగీకరకర్త పూచాంగి... ఏమీనవచ్చలేదు.

నామొగుడు నామాటే ఆ దివాలాదే నవ్వోచుం అటుంచి... అప్పుచుట గట్టిగా తెచ్చుతారనే ప్రకటనచేచా అంతోంది... పోలీస్ ఏడుస్తూ యిక్కడే ఉంటాను, మీ అమ్మగారిమాట జరపడమేగాని మీకొక్కవలసిందీ?

రహస్య ఆశ్చర్యంగా సీతవల్లనూతాడు. ఎంతగంభీరమైన కృష్ణావస్థమైనా కలిగినా ఆదాని ఎంతెక్కుగా లేదోతాడు! ఎటువైపువైపు ను కనపడతా రకన పోతుండగా విధినియ్యంలో బండిలోంది. పీక కిక్కిరిస్తోంది చూసింది.

నుండవలసింది! ఈవిడవేం పని పాటూ లేదు. ఈ వేళ్ళకు ఎందుకొచ్చివచ్చి!

నుండవలసింది! రహస్య దూరపు చుట్టూతురనీ అక్కడ అవుతుంది. తాగా ఆ పీక ఉన్నది. ఎంతగంభీరమైన పని పోతుండగా విధినియ్యంలో బండిలోంది. పీక కిక్కిరిస్తోంది చూసింది.

అదిగా రసలే అయ్యాయనా. పనివేలె పుట్ట వచ్చుచుందా! అంది పీక భయంగా.

రహస్య దూరపు చుట్టూతురనీ అక్కడ అవుతుంది. తాగా ఆ పీక ఉన్నది. ఎంతగంభీరమైన పని పోతుండగా విధినియ్యంలో బండిలోంది. పీక కిక్కిరిస్తోంది చూసింది.

రహస్య దూరపు చుట్టూతురనీ అక్కడ అవుతుంది. తాగా ఆ పీక ఉన్నది. ఎంతగంభీరమైన పని పోతుండగా విధినియ్యంలో బండిలోంది. పీక కిక్కిరిస్తోంది చూసింది.

ఏడుగంటలయింది, పీక యింకా లేక లేదు.

అంతేమిటి పీకే కాం పోయిందో లేదు? అది యింకా కూడా లేకలేదా? అని అగ్గిని గొప్పగాచుంది నుండవలసింది.

కేసుంది కేసు, కేసుం తెలుసుకోలేక ఇంకా పోయిందో... అని భయపడింది. నువ్వువచ్చు.

ఏం పక్కాకాలేనా కా కల్ల... యింకా నీ కోడలు చివ్వు పిల్ల! ఈ యాగ్ని లేక ఉన్న పట్టకపోయావా? అవ్వ! ఇది మా రామడు యీడుది. ఇరవై చాటింది. ఈ

చాటికి నలుగురు పిల్లలు పుట్టవలసిన మాట నవ్వయితే యిలా తుట్టవచ్చావ్ గాని నేయితే యీ గొడుమారూని నవ్వంతో లేకుండా చాటి కోట్ల పంక చాట్ల!

మెరయుచు పోగే ఈస్ కడుపులోని ఆస్వస్థతలను ఎనిమిది సెకెండ్లలో పోగొట్టును!

ఈస్ 'ఫ్రూట్ సాల్ట్'

అవనిరోధకమైన మెరయుచు పోగే పాచిధనులు 'ఈస్' చుట్టు 'ఫ్రూట్ సాల్ట్' లను కూటించి దివ్యమైన చదువిన ప్రేమ మోడులు

క్రొవ్వు లేకొరకం (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

మువ్వది యేంబట్టమైనా ప్రవృత్తిగాంచినది

రాజా (REGD)

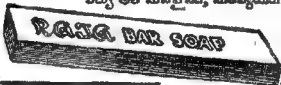
కస్తూరి సబ్బు

మీ రాజకోశమైన పుష్కరమున కస్తూరి చుగంభము పోయిన మా మువ్వ నాచుడు.

రాజా (REGD) బార్ సబ్బు

మీ యింట్లో కట్టవలసిన వస్తువుగా మిమ్మీ అతి సులభమైనది, మిమ్మీవలసినది.

Wanted Agents to sell RAJA KASTURI SOAPS & BAR SOAPS for each District all over India. Write for particulars: **MANYAM & CO.,** Raja Snow Buildings, Bangalore-3. Branches: Bombay, Madras, Madurai.

జీవోవ దొరకోడెకో మేనేజర్ కియోసే
వంకమూల ఎక్స్క్యూజ్ గుడిగా మరయ కత్తిని
కలిగించేమీగ అంటాయె తెలివైన ప్రతి
గృహిణికి తెలియును

అమెకు పెళ్లి అయిన తరువాత 7,300 సార్లు వంట వండింది

జనస్సక్తి డెర్మామా ఆని గృహిణులు పోషణనిచ్చే పంటకములను

తక్కువ ఖర్చుతో వండుకొంటున్నాడు

అంటికో వంటపెట్టా. తుప్పిల్లకా. కిల్లిల తాంబా పొండ్.
— ఒక గృహిణి రోజూ చేయవలసిన పనులకు రెక్కా-
వ్వకమూ లేదు. ఇలా రోజంతా కష్టపడి పనిచేసి తుట్టుబాటును
కోని పొందడం యింటికి చేతులేనే వరికి యింకా అలాంటి
రోజులా అష్టాదశరమూ అంటిలకు శుభాకు. ఎంకో
కత్తి అవకతమని మీరే అంటారు.

ప్రతి గృహిణికి వరప్రసాదము

తెలివైన యిల్లాకు నారికి కావలసిన యా కత్తి పోకి నెక్కా
అహారము నుండి. ముట్టమూ వున్నాయిగా కత్తినిచ్చు
జిడ్డు వరప్రసాదముంది లెక్కించేదని తెలియును. జిడ్డు వరప్ర-
సాదము కత్తిని చేతుగ్గుతున్నా కాక అహారముకోని పనినిను
చేసి మరయ "డి"ల గుణములను చేసావనకు లలించేలా
చేయ్యటం. అంసల మరయ రోగము రాకుండా అడ్డుకో

నకాకరోస్తాయ్. తెలివరికి తనోరిమిటో తగివచ్చు జిడ్డువరప్ర-
సాదము లలించేలా యాచుటకు ఎంకోనుండి గృహిణులు
వంటకములన్నిటిని వనస్పతికో వంటకము. ఎంకుకంటె
అని జిడ్డువరప్రసాదము. పోషకమైనదియై పొంది తెలియును.
వనస్పతి ప్రతి రోజు 7800 అంటి వేవనకో యొక్క అరోగ్య
కాదుకమైన పిండుకు "ఎ"కో వనస్పతిరమూ చేయించినది
కుడ పొంది తెలిసినది. వనస్పతి తక్కువ ఖర్చుతో దొగకు
కోండి కమక యింక అరోగ్యకాదుకమైన అహార వరప్రసాద
అని కోనుటకు ఎక్స్క్యూజ్ మిగిలును. ఈ కారణముల
వలననే వనస్పతిని గృహిణులకు వరప్రసాదము అని
అంటారు. మీరూ యా కత్తిమైన. కాక మీరేగ నుండి
తయారై వ జిడ్డు వరప్రసాదము వంటకములను అన్నిటిని
వంటకములను అనే వగిన కారణములు!

వనస్పతి

గృహిణులకు వరప్రసాదము!

ఇంటిదొంగ

‘వ్యక్తరూపాంతర విప్లవే, విప్లవ రూపాంతరం’ అనే అన్నాడు తాతయ్య బొజ్జనిండా భోంచేసి జామీన్ కెన్సుల్లో పడుకుంది.

‘ఏం తాతా! కడుపునిండా భోంచేసిం కరణవార తపాంతరి కంటపడుతోందా! అన్నాడు అప్పయ్య వక్కచాడి కమలులూరి. “తాతా! నిద్రావుకే, శివుడికి రూపాయి లెండుకు?” అని అడిగాడు తమ్ముడు.

‘శివుడికి నిద్రావు, విన్నావు కే శివుడు రూపాయి రూపాయి అప్పు ఉన్నారంటే ఇద్దరు సహసం’ అని అర్థం తెచ్చాడు అప్పయ్య.

‘ఏం ఎందుకరా నీ నాస్తికమతం వాళ్ళకి గూడా నురికి పోస్తావు!’ అన్నాడు తాతయ్య నవ్వుతూ.

‘అ సమస్యలకే తాతయ్య. నీ ఉల్లూ కాస్తికమతం ఏమింది?’

‘ఈ చంటాడిని కొంచెం తీసుకుంటే ఒక శేలి ఏకువు.’ అని అమ్మగంటి పెగవని తాతయ్య బొజ్జనిండా నీలబింది. వాడు ఆ పితృభూమిని వింటుంటే పోకట్టులం మొదలెట్టాడు.

‘ఒక రేయి వా కీ! కే ముడి గూట్లో రూపాయి చిల్లర ఎవరు నీకావ్రా? వాడు నిలబడి వాళ్ళో కూర్చోబిడ్డ కొంచెముని లిక్కే చేపడెట్టులు పెట్టుకుంటే బతికే నీ యిరుగువా! ఇంటికొంగు కుక్కలకైనా నటలేదుట!’ అంది అమ్మ. అప్పయ్య అం దిరే జేటులు చేసికొ మొదలెట్టాడు. తమ్ముడు జేటులూ చగం కొరికడ తీసేసుకట్ట, అలంకార కాయలు చంటాడి జేటులూ మూత్రం రూపాంతర చిల్లర బయటపడింది.

‘ఎక్కడా ఇచ్చింది చంటాడి కా చిల్లరకే ఒక కాసుమిరిగే ఏమన్నా ఉందా?’

‘దీని ఏం కాతేనా ఎందుకా కోలాకీ నచ్చి అర్జుంపెట్టా’ అన్నాడు వాస్తవ అప్పయ్యే కాదు కడుకోకటానికే దొడ్డికి వచ్చి.

‘ఒకచో! తమరా ఇచ్చింది. ఉన్నటులు అంటే ఎందుకో అంత ఉయ్యం’ అంటూ వాస్తవంలు చాటితే కెల్సింది అమ్మ. ‘అప్పయ్య! ఇంటి దొంగని ఈశ్వరుడు నలులం ఎందుకు? అన్నాడు తమ్ముడు.

‘ఎందుకా! అలా అతనికే చెప్పరామ. దీకు తెలుసుగా ఈశ్వరుడు విష్ణువు, బ్రహ్మ పుత్రులకే అప్పు ఉన్న సంగతి?’

‘అలా అయితే అప్పు చేస్తా అయి పోతుందిగా?’

‘అదే! ఎవరినోటునిద ఎవరు ముందు తెలుసుకోవాలిగా అని.’

‘అ, వాస్తవ దగ్గరికి నీ తీర్పునేవాడుగా! కోలాకు ఇటువంటిది ఎప్పుడు తీరుస్తాడో, అన్నాడు తమ్ముడు సకండుకొడు మేనే స్త్రీలు కొడుకు మొదలంపెట్టి.

‘అంతరాకా ఎందుకు? ఎవరి రూపాంతర వార రెండవ వారికి ఇచ్చి నోటు త్రవ్వ వుండవలసివచ్చారు. పాపం! శివుడికే చిక్కు. అందరినీకూ ముడి పట్టా. నిద్రావు కేం లక్ష్మీదేవి పాక్షాతు సాంక భార్య ఆయన.’

‘మరి శివుడి దగ్గర కమండలం లేదా?’

‘ఉంటే మాత్రం...’

‘మరి చేతరం, దేవుళ్ళ కమండలాలు మనామ గలవిగా! “పాక్షాతు కేమండలం దంధిటివాడు అడిగాడు, ఒక్క రూపాయి

అంతరం...’

టి.వి.సి.ఆర్.

‘అంతరం...’

‘అంటే రాల్చరా, నవర మందరిలోలాగా, మరి ఇదిగూడా బుద్ధిజీవా?’

‘అది నేమనా గావడి జరిగిందిరా! అయితా ఈ మధ్య శివుడికి కొంచెమచ్చి ముగర పొందిన కొట్టాచేయకటి దండం కాస్తా విరిగి పోయిందట. అందుకని కమండలం మరి కిందలం లేదుట.’

‘దీని మరి ఏం చేశాడు శివుడు?’

‘అందులో ఈ భారత ప్రభుత్వం ఆదం కవం ఇంకో నిక్కు తెచ్చిపెట్టింది. అదే నియమం. ఈయనకు రూపాంతర పోన చెయ్యాలంటే ఈ కలియగంలో అతను తమ్ముడి పోన దగ్గరం చెయ్యాలిగానే వంద మంది దాతలను సంపాదించాలి. ఎలాగైతే నేం విరుకోవాలి కవపడి 196 వయస్సుల సంపాదించారు. 96 మాత్రం తేన లోలు వచ్చుదా వేకుమరి, మిగిలిన పాత్రలకే నీటి దాచుమని ఇచ్చాడు. ఆమె వాటిని గూట్లో వాటింది.

తెలగి ప్రాధునే అప్పు తీరువామని చూపెడితే ఆ నాడు పైలు మాయం. శివుడు

చాలా దుఃఖపడ్డాడు! పార్శ్వశీలని నిడిలో తెలపెట్టి అదే పదిగా విచారపడ్డాడు.

‘అంతరాకా ఎందుకప్పుయ్య! ఆయన శ్రీమాలామ్మ గారి ను నా తల్లిం భోలా మొహానికేసి కొట్టుకుంటే దిగ్భవపెట్టి రాదా?’

‘అది నేకరేలి నలులు నుద్దచేసిరాకా రాదరా?’

‘అ! అయితే అప్పు చేసుకుంది?’

‘ఏమవుతుంది. పార్శ్వ శీలని అంది. “నాథా! లోకంలో ఇంతమంది ప్రపంచ డిలెక్టివని పెట్టుకుని ఇలా విచారితే ఏం లాభం? ఎవరికదకన్నా బక్కండి. మిమ్మల్ని చూస్తే ఎవ్వరూ ఫీట్ తీసుకోరా” అంది. ఎవరినీ కేవలమా అని ఆలోచించాడు. శివుడు, పరమరామ పద్మం వెనదామా అంటే ఆయన చేసే చోటలు లిలులో పదామరు లేకే తనవద్ద ఉన్న 96 నియాపైలులు, అనా మిచ్చాడు.’

‘పాపి అక్కరామ దగ్గరకు వెళ్ళరాదా వాదా?’ అంది పార్శ్వలి.

‘ఆయన ఎవర కండిమని రూమ ఎస్ ప్రెమ్యురీ చాలనీ కే 96!’

‘అ! ఎస్ ప్రెమ్యు ఎంతనాథా! తేనగా, అంటే 12 ప్రెమ్యు. ఈ గెక్కన 96 ప్రెమ్యు రూపాయిగా తెలుస్తోందన్నా!’

‘ఒకే ఏమిట్టా! నా దోసి వార్షంతా తేనకారనే రాంట్ అభింభారత మిల్కిన్ ప్రవర్తనం ఒకటి ఏర్పాటుచేయాలి. అందు కని లేను పెంచాలి. లేకపోయినా 18 ప్రెమ్యు నమూలు చేసేవాడు.’ పార్శ్వశీలని ముక్కున చేతనకుంది.

‘దీని కాకానిగా ఉండగా ఎందుకేం కాదా? చిట్టు సుపాదించడం కన్నం? అది లేనప్పుడు పతేరాడ ఆయనని నిదిరే మే గదా!’ అనుకున్నాడు. శివుడు, కాని ఆటా ము నుద్దర రాగానే ఆయన తెడికిప రూతు. ఆచంబలము నుమ్మనందగరే నమూలు చేసుకుందిగా ఫీట్ పోనీయగంధర దగ్గరికి పోదామా అంటే ఆతనికాను ఈ మధ్య ఎక్కువ తెల్లలూనానోంకా. కానికేం ఫిరీపాతాయి శివుడిదగ్గరి 96 వయస్సుల ఏడుగురు లిగనం నుద్దరవచ్చింది. తగ వార తెల్లపొట్టులు, నుసింగిరిపా రామ గాటిమట్టు, నుద్దరవచ్చాయి. ఎరగేర కాఫీగడకే కొట్టా, పక్షిరాతి పై నో,

.....ఇంకెవరు దీక్షింపవాలి? అయినదగ్గరికిరామా అనునవాడు.

“వాదా! ఎందుకు ఇంతకష్టం? దీక్షింప ఆర్. వే. డి. డి. క్లబ్ ఆంధ్రా అంది పోయింది. ఆమెను ఆ ఆయిడియా ఇచ్చి నం రుకు తెచ్చుకుంటూ బయలుదేరాడు శివుడు.

దీక్షింప డి. క్లబ్ గారిది, చిరితరపు (ప్రాక్సిసు. పార్సీలందరూ చైరానరే తిలలు ఆంటారు. ఫీజు ఇవ్వనరికి వచ్చేసరికి, ఈయనకు అప్పు అడిగి “హే ఆనాధవత్తూ! కా అనీ కాకే రే చి పోతారు. ఈయనకోక అనిసెంటునూడా అయినపేరు ఆర్. వి. ఎస్. డి. క్లబ్ అం చేతులో నేను ది. మాధవరావు నవీనయ్య నం ధాన “రావు ది. మాధవ” అన్నారు. కాని ప్రమాదం అది ఆర్. వి. ఎస్. డి. క్లబ్ అయింది. గురువుగారి నామంగూడా. ది. క్లబ్ అయింది. ఆనూనా వై విధానే మాధవుల పొందింది.

“నకానీ అసలు అయిన శివుడు కేసు తీసున్నాడు? ఫీజు ఏం అడిగాడు. “ఆ ఫీజు స్వల్పం. ఒక గ్లాసుకు అప్పు కానీ ఒకపదాడు. అదిగూడా ముసేం ద్రావారా లో అయిపోయిందంటే పోతూ పోతూ చైరానరా తానలో పోయింది తీసుకుపోయాడు శివుడు.

మరి అయినదగ్గరకు 95 పైసలు మాకు తీశాడో సరిపోయిందో?

“అ! కనుంజరం, దండంబోయినా పలుకునయ్యం కుంగరావ పనియిందోయో. కానీ విడు కర్నూరు ముగ్గునా”

“అ! నువ్వోనీ పుత్రతాత్రుకొని ఈశ్వరుడు రెలుకుంటే నీవు రూపాయి రైతువానయి. అన్నాడు ఈయన వచ్చుతూ. “దాదలు కాయలాపికి దండం వెలిపిపోయింది తాతరాయయ్య, పర్యూషాయలా త్రాటినరైతా పెట్టుబడి ప్రధానం.”

“ఇంతకీ ఏమయ్యాయో అనూరు పైసలూ, ఈశికి ఆ క్రితాన ఆ క్రితకీయెటు నెలలలో ఆ క్రితకీ నువ్వ నువ్వాయని చెప్పరా తేడా తెచ్చుకుందామని అడిగాడు తమిళుడు.

“అదే మిస్టర్ డి. క్లబ్ నమస్కరించి దీక్షింప వచ్చింది. అందరిలాగా మీరు గూడా మీరి కరికొంపన ఫలితాలు టూల్లు లేదు చెకారు. “పోయింది... నూరు నయ్య పై నలు ... కేల నం చి ను మా రు ఒక అనున ఎత్తునున్న నూల్లో... పట్టుకొన వల సెం డి... సదరు రూపాయ తాలూకు వాతాల్ని కొనేసి అతడు ఆమెను, సొంత వాడొద్దరే (భయ్య)మీద తెచ్చుకున్న ఎల్లారా సిగరెట్లు పోకలుతీసి మిగిలిన చిరవే సిగరెట్లు వంక తీక్షణంగా చూస్తూ ఆలోచించాడు. ఆలోచించి... చించి ఆది వెలిగించాడు. “అమ్మాయో! నువ్వక్కడ చిరవేవాకి కాగా నుత్తుందా? అని అడిగాడు.

“అమ్మారా! నీరు లేకపోవటం ఏమిటి. నీవు మాకు మోగ్రామపు నది నంచి వచ్చిన కొబ్బరిచివులూ పెట్టి ఆ గూల్లో పెడితేను; అంది.

“ఒక్కరైతా వచ్చేదీ?”

“అ! మాకు ఒక్కరై వస్తుందిలేండి. మీరిం ది ముగ్గువాళ్ళ పోతుంది.”

విధాయకుడు అప్పుడేవచ్చాడు. దీక్షింప ను చూచి దునరు నలూడుకుంటూ వెలి పోయాడు. ధవళి ఆలోచన కట్టింది.

“విధాయకుడి శిని నెలూఖరు కోజుల వంటిది. లద్దూల స్టాక్ విహారే బందరు లద్దూలకున్నా పోరని పాడలేను గదా సెనలు” గురువుగారి చెవి కొరికాడు శివుడు.

“కుమారాశివు, అమ్మకానీకి తానలో తగలేయిందాడేమిటి? నీరు త్రాగా కు శివుడి చెవి నవలారు.

“ఒక మాటకొస్తే ఇక్కడందరు చైరానరే. అందరు గంబాయి దమ్ముకి మొసం నాచి ఉన్నవాళ్ళే. అన్నాడు శివుడు, గురువుగారి చెవి నవలీ మింగేస్తూ. గంబాయి దమ్ముకి నీరు వచ్చిందిగావును, ఇంకాక ఆశ్చర్యపడరు ఎల్లారా సిగరెట్లు తాలూకు ముగ్గు ను వెలిగించాడు.

కడుపులో పైసలు నడువడమవ్వాయ్. పొడు దగ్గరమంచి ఆలోచనలు పైకి తన్నటం మొదలు పెట్టాయి. మెదడు మరుగ్గా వని చెప్పటం మొదలు పెట్టింది. “గురువుగారి వేడివేడి దమ్ములగి ఆలోచిస్తే మనం చల్ల

వంటి గళ్ళ త్రాగి ఆలోచిస్తాం అనునవాడు ధవళి.

“చెంబం... ఆలోచించాను... వచ్చింది సిగరెట్లు విపోయిందంటే పోతుంది... క్లూ... చులం... క్లూ... డి! అని అరిచాడు, డి. క్లబ్. తిరిక్కి వేడి రేచి వెలి పలుకు తెచ్చి పట్టుకు ధవళి. గంబాయి వాచాను మామీ కళ్ళ కలం క్ర వేస్తూ, అందులో ఎక్కి గరికిన కొబ్బరిచివు, అందులో నూరు నయ్య పైసలు పెట్టబడ్డాయి.

“ఏలా కనుగొన్నాను నూరూ?”

అన్నాడు ధవళి. డి. క్లబ్ గొప్పగా పోకేట్ల పిహా చెప్పి పోయాడు. అంతలో “ఒద్దులే నూరూ! అద్దు అయిందిలేండి! అన్నాడు.

తలదాకా తన్నిన అద్దువం రోక దాకా పోరినా, కాడిపొయిన రోలకూర తాడలా చేతులు కేలాడేసి నుంచున్నాడు డి. క్లబ్. చివరివాకా కాలిన సిగరెట్లు చెరిసి ముడ్డుకు నేసరికి, ఆకురెరినీ చివరి దమ్ములగి క్రింద పారవేశాడు. శివుడు అప్పుడు “నాయనా! నీ మేలు మరుగలేను. అందు వలన నేను నీకు ఒక వరం ఇస్తున్నాను. లోకంలో ఇంకి దొంగను ఈశ్వరుడు అయినా పట్టలేడనీ! నామది ప్రసిద్ధం అవుతుంది. అన్నాడు. ఇప్పుడైతా తెలిసేంతా ఈశ్వరుడి... ఇంటి దొంగని సంబంధం. అన్నాడు అప్పుడు. “ఊ! అంటూ ఇటు నంచి అటువచ్చి నిద్రలోకి పోరిపోయాడు తమిళుడు. ★

దంత క్షయాన్ని అరికట్టును

అక్కివ క్లోరోఫిల్ గం అమ్మకమైన
(అతువచ్చని 'కాలినోస్' బూకపెట్ట)

- కంకరలను కలిగి ప్రపంచ అద్భుతం
- మి క్లబ్ అద్భుతంగా పనిచేసే మెదడు
- కంకరల అంతు
- దీక్షింప నువ్వ నువ్వాయని చెప్పరా తేడా తెచ్చుకుందామని అడిగాడు తమిళుడు
- మి యగ్గ నువ్వ నువ్వాయని చెప్పరా తేడా తెచ్చుకుందామని అడిగాడు తమిళుడు

క్లారిఫైడ్ డాన్ నువ్వనీ!

గ.న.9088

చేకున పక్కు

పండిత వివాద చక్కని చక్కట్లగా పడుచు పున్న పాల్ల తల్లి తల్లి యాక్షా మాన్యున్నాను. ఆ పుష్పారావీ ప్రియార్థం నన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచివేసింది. పాల రారాణిని భవనిను, వైష్ణవలని తలపరిచిందిగా దానిగా నింపుకున్న ఆ వంశంలో గర్వంతో ఆ పాల్ల పుత్రులను నన్ను మరిచి తోంగి మరచాయి. వాకు తగని ముట్టుట వేసింది.

ఆ పాల్లపుత్రులమీదగా నన్ను ని, కన్నుని పరిమళం మోడుకుని ఓసారి జల్లని, చక్కని గాలితెర వాస్త్రంగా ప్రసరించింది. పరిమళం, చందవల్ల ప్రాతవంటి ఆ వల్లని గాలి తాకిడి భరించలేక నెల కొన ముసుగు కప్పించి ఓసారి కళ్ళు మూసుకున్నాను.

ఓ క్షణం అంతేనామరలాటి, చున్న ముత్యాలలాటి నీటి కుప్పర - వాస్త్రం - వాస్త్రం జలలలా పడటం ప్రారంభించి పరిశ్రమలను తలపెట్టి చూచాను. రాత్రి పురిసి పరిసరి వానపరిచివ్వగా - పాల్ల పుత్రులమీద ఆసక్తిగా ఉన్న నీటి కుండరను అదొక చవి గట్టుకుని నీటి కాకమ్మ వచ్చి తీర్చి దులుచుకున్నది.

పాల్ల పుత్రుల అందం, ముగ్ధత - ప్రియార్థం - ముగ్ధత ఈ బండకాకి యెదుటికి ఈ రంటికి యేదో కాస్తా వా పాత్ర నడుచు తుందా? వాకు మహాచిరాకు వేసింది. అదిగో అన్నాను వెయ్యికుపుటూ. అదిగో కదలేదు అక్కడనుంచి. ఏ!... ఏదో! అన్నాను మరి కొంచెం ఊరేంగా.

చేదన తీదన

అదిగో గారు వా కంక మిరిమిరి చూస్తూ పావనిని మరికొన్ని సమంగా నడుపుకున్నది.

వాకు విశవపుటింది. మోసంగా, విరివంగా, సర్వసంకపితాగినివలె ముఖం పెట్టింది మోసం మాదామని అపవిత్రం చూస్తూ కున్నట్లున్నాను.

అటువే దీర్ఘాలు ప్రారంభించింది. దీర్ఘాలన్నా, వా కంక ఊలుకు, ఊలుకు చూస్తూ, ఎవరెగరుండా - కుతీ తిప్పని ఏక సర్వంతో తీస్తోఉన్నది.

వాకు కలుకున్న ఏదో స్ఫురించింది ఈ కాకమ్మ వాలో యెదుటికి తల్లి తూ ఉన్నది. చండకాకిన!

ఏమిటి సంగతులకావచ్చు? అంతర్యంగా అడిగాను. అదిగో ఆ కేరా గాలు. వాకు అర్థం తెలియలేదు. 'హానీ, ఏవరేవా కన్నా వాస్త్రం తెచ్చుకో! ప్రాప్తమవుతుంటా అడిగాను. కాకమ్మ కోర్కొంచి జవాబు యింకా రాకముందే, పరుగునూ - పరిశీలించి నెంబలు ఎగ దోపుకుంటూ, పక్కడనుంచి పరిగెత్తుకు వచ్చింది చిలక.

పన్నుండే చిలక మా పని విల. దానికీ వాళ్ళిల్లమ్మ వాస్త్రం తెలిసే పైన పీతారక్కం. దాని ఆఖరించువలె తెలిసి తేలితూ, నుతుకుచున్నా, పల్లెటి ముఖంలో తేలికే ముసే దాని కన్ను మరచి - దానికీ 'చిలక' అని తప్ప జగత్తులో మరేమీదూ అంత అతిపడని పరిపాదని నిర్ణయించేసి నామకరణం చేశాను దానికీ. ఆ పల్లెటి నుంచి ఇంట్లో అందరికీ అది 'చిలక' అయి పోయింది.

అమ్మాయిగారూ... అంది చిలక యింకా రోహిణి మానే.

ఏమిటి... అన్నాను పాల్ల తీసి మించి నవ్వున నవ్వి మరల్చి.

జ్యోతిష వారాలు, కలుస్తూ, వింతలూ - ఎక్కడెక్కడో నేరేరించి మూడుకొనుంది చిలక, అట్లా యేదో నిర్ధారణలేదు (దాని తెక్క (తారం) వాస్త్రం విస్తారం. అది వా దగ్గరికి అంతేరా పరిగెత్తుకు వస్తుంది. ఆ సంగతి వాకు తెలుసుకు నుక తేలు అది చెప్పవచ్చేమో కలుకు యేటో వివాలని - వాకు ఖరీదావలం యెక్కువైంది. ఓడి, చెప్పవే, తర్రావరి రోహిణి వు గాని... అన్నాను ఉత్తరం తో.

మరండీ, మన చక్కగా కొత్తిగా దాతా కలుతేదూ, అందుకొకటి ఇంగీను వాగు వస్తువారట. ఇంగీనువాస్త్రం - అన్నది ఒక్క పట్టాను.

ఈసారి రోహిణి వాకు ప్రారంభమైంది 'ఏమిటి, ఇంగీనువాస్త్రం! అన్నాను అదిగో పడి.

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతుందన్నది, నీ సరియైన భర్తను నుండినట్లు నీవు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోపు కాల్చుమన నీకు యివ్వమని ఒక పుచ్చును పేరున్నా, నీవు వ్రాయు లేదీ, వేరే వివరములన్నూ, నీ సరియైన చిరువాతాయన్నా నుంట్లో వ్రాసి పంపుము.

కొద్దిది కాల్చుములోని రహస్య గణితము మాలయమా మేము నుండించి నీవు కాల్చు వాసిన లేదీ గాయకుని 12 మాసములలోని నీయెక్కు అదృష్టము, లాభపచ్చములు, శీలివరములు, నీ కష్టపడరుములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరిశోధనమునను, తీర్పుకలలు, వివాహము, స్త్రీగ్రుణ్ణులు, సంతాపము, విధిని తేడములు, బాలికీ, అకన్నాడకకల్పాలకును మొదలగు వానిని నుండిచ్చి ముగియుగా మానవారా (వాసే రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. రాష్ట్ర ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేకుండా పున్న యెడల కాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తప్పి నీగా నుండియెడల పేకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూచును. మీ ఆద్రుల ఇంగీనులో (వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

చిలక నా వంక గర్వంగా చూసింది.
సాధారణంగా అది మోముకొచ్చే కబుర్లు విని
లోలోన ఆశ్చర్యపోయినా, అందించినా-
పైకే కనిపించనియిన నా గంభీరమాచి-
తతోచుచుండా నీరై పోయినట్లు వెళ్ళి
పోయేది. ఇదానీ దాని మాటలు నాలో కలి-
గించిన ప్రభావానికి అది కొంచెం నవ్వునంత
నలభవమయ్యే నావంక చూసింది.

మరదీ, చక్క, మీళ్ళూడా ఇంగి
లీషు కన్సుకడందీ! దొరసానిగోరూ,
మీరూ ఇంచక్క మాట్లాడుకోవచ్చు!
అప్పుడెంత తనూహగా ఉంటుంది
లక్కాయి గోరూ!...ఎంత తనూహగా
వుంటుంది కోరూ! అప్పుంటూ కళ్ళి అర
వానీ అవ దిలక.

ఈ సారి చిలక మాటలు వాపిన పిదప
వలె పని చేశాయి. ఆ పిదప వివరాలతో
సమగ్రంగా ఇరిచినట్లు, నమ్మి అనుమాన
పడకుండా అంగీకరించింది. వా సంగతి
తేగం గా స్పందించిపోయాయి. సంవత్సరం
నాడు మూలం చేసిన కనకదుర్గదేవ
దేవుని మా చేసిన పనిపట్ల, చేస్తున్న
విషయాలపై వాని పరిశీలన చేయవచ్చు
మనముగా. సీమన్ రిట్యూలా వా కళ్ళను

ಶಿರಿ ಗೌರವ.

కొని చిల్కి ఎందుకో వాడై
 అపోహ, పాపం ఇంకినది బాగా చున్నట్లుగా
 బాధోని నీకు ముట్టాడని నా ఆ
 త్రాళ్ళోనే ఎవరూ తేరనే, దాని ఆ అపో
 హాను—వాళ్ళవలన—చేత కానీ,
 ఆ చిహ్న వాళ్ళో కలిసిందే సంతృప్తి
 వల్లకానీ, నిజం శుష్కగుల్మక్షయం లోపమే
 కాదు—చేత కానీ—చిలకూ చలకూ చేసి
 బిడ్డ—మనసులూ—అంతోయినో ఎగరననూ
 చూపుదు యివాళ్ళనుంచీ, నేనో నీకోహూ
 దిగినదే నీ చుట్టూ—శత్రువు సేవకూ అప్ప
 దిగిపోయినదే మన చిల్కి—నడవనం!

చిల్క పాఠశాలకు నానంబు కొలుకువలనూ రెగలెడు ఇంట్లోంచి అన్న పేషుకేకు అదిరిదే చిల్క లోపలికి పరిగిరింది. ఇంకా బాట పందిరిమీద రిమ్మ పేషుకు ఉండి ఉండి రోగాలు తీసుకు పోతున్నది. రోగిరానామన్న పేషు మెలకా ఇంట్లోకి దారితిశాను.

అదీ సంగతి. మాది నెనుకటి పద్ధతులు, ఆచారాలు బోలెగావించి కుద్రపలేటూదు. మగవారైతే ఒకరో అరోతప్ప పెద్ద చదువులు చదివినవాటో, చదివిన వాటో

యెనుమాతేరు, మారానొమ్మ పట్టుం తో
 తోడు మాతెరిగి ఆటె సంసంసంలేదు. మా
 తోడివాళ్ళ పల్లెటూరినం పెరిగియూరాల
 తొమ్మనంకొలెనోరి మామామయ్యగారి తొట్టె
 అలుగుల నేమనెం వోమ్మి పట్టుం తో
 తోడు మామామయ్యగారి తొట్టె
 పెరిగినది వోమ్మి మాతొరు, ఆది మాతొ
 మాతొరింటి అలెనమ్మ అయ్యమ్మ అలుగుల
 వోమ్మియ్యమ్మ తొడెనోరి లానాలా వోమ్మి
 తొడెనోరి అలెనమ్మ, మామామయ్య తొడెనోరి
 మామామయ్యగారి తొట్టె పెరిగినది
 మాతొరు తొట్టెనోరి.

అటువంటి పరిణామ ప్రక్రియే తెలిసిన సేవ
నాన్నగారి ప్రోత్సాహంతో కొన్నాళ్ళు
ఇంట్లోనే పంతులు పేట్టుకు నివసించు
కున్నాను. సేవ ఇంగ్లీషు సాంకేతిక రీతియ
లో నొప్పెట్టుకునే నాభూతకాల నాకు
పదమూడవయేడకు రావడము, అమ్మమ్మగారు నా
నాయనగారిని మూడునెలలు చూచి నాన్నగారు నా
చదువు మానిపించేయడమూ జరిగింది.

[illegible]

■ వేగ వాహనములను కేంద్రీకరించుటకు
కట్టారు. క్రిందుగా బాహులు ఏర్పాటుచేసి,
ఈగట్టునా ఆగట్టునా చింత మొక్కలూ,
ఆంధ్రమామిడి మొక్కలూ నాటారు. ఆ
బాహులపై ఆసీనుగా వేసిన ఇంగ్లీషియనా
ఆదంవకులం బయ్యలూ త్వరగా మా దేశ
వీధులను దోర్లంతా గగ్గోలగా తెప్పకుం
దింపారు.

దీరదండి కన్నా చిలకల్లు, వాహు
 సంఠంకు హెచ్చించి మావక్కరికి ఉన్న
 దావాతోనే వాళ్ళు రావడం! పరిచయ
 చేస్తూనే ముగ్గులలో చిలకల్లు ఇంకిరిసి
 వాళ్ళని గురించి ఏదో సంజెహం కలిగి
 వాగ్దర్శన వల్లీ నుండి, అన్యాయగర్హ
 అంటూ ఆరంభిస్తుంది. వాళ్ళు ఫలూనా
 రకంగా ఉంటారనీ, వాళ్ళు ఆచారాల
 ఫలూనా నా ప్రభులకి ఉంటాయనీ - ఒక
 నిబాధ అయిన భావం నాకు లేక
 వీరయినా - చిలకల్లు ప్రభులకి యేదో యాదీ
 అయిన వాదయినా కేవలమూ - అది మన
 వాళ్ళంతా కళ్ళపై నెట్టమడకవలసినా
 ఇంకిరిసి ఆమోదం వుండవలసినా - నేను

మెటలాటి భౌతిక కేయదమా—
 యొట్లో పరిపాటి ఆయిపోయింది.
 మా ప్రక్కన వస్తారనకున్న ఇంగ్లీషు
 వాళ్ళనిగరించి అలాగేరవలూ, తరచు
 భర్తీలూ—అమృతా నాయనమ్మకు కూడా
 కలగొస్తేనేమి. ఇంగ్లీషు వాళ్ళు పొయిన
 ఎట్లా ఉంటుందోననీ, వాళ్ళతో ఎట్లా
 మెలిగి కే దివి కంటూ నొనువోననీ—ఇలా
 అంటే వాళ్ళతోరలే.
 ఓ ముప్పాతాన నేనె మాంచి మిద
 మెకలూ అండగా చిలక ఉపద్రవంగా
 వొచ్చి నమ్మ తట్టికేసింది.
 'అమ్మ, ఏం మించిపోయిందనే అంటే

తల్లితాతల్లి...అమ్మనుకోవంగా.
 'అది కొదమాయిగోరూ, వాళ్ళు
 వొచ్చారు, వాళ్లే ఇంగ్లీషువాళ్ళు' అన్నది
 నా చెబులో రహస్యంగా.
 చిలక అంటేతెలులూ, మనీ చేతులూ
 తెచ్చి నమ్మ తట్టికేసింది. ఆ కోసం కూడా
 మరిచిపోయి అమాంతం తేచి పెద్దట్లోకి
 వెళ్ళి పడ్డాను.
 'డాబా యొట్లో' మనుష్యుల సంపద
 మెలిగింది. ఒకరిద్దరు నాగర్లు గావును—
 ఎవరో తమని వెనకనుంచి తిరుముకొన్న
 పట్టు ఉరుకులూ, పరుగులూ తీస్తూ-పనుల
 చేస్తున్నారు. ఓ బొమ్మకుక్క ఇల్లంతా
 తివడి అడ్డుకుంటూ ఉంటున్నారేమిటి.

కిక్కిరిస్తూ వాళ్ళ కట్టుకున్న తెరల సందు
 నుంచి అటూ యిటూ నడుస్తున్న ఓ గొనూ,
 ఎక్కు మదమల బూట్లూ—మరొక నూటూ
 బూటూ—చిలక చేయిపెట్టి నాకు చూపిం
 చింది. అలా చేయిపెట్టి చూపించ వొద్దని
 చిలకని కనుగుండుగా నే నాయనమ్మ
 పిలుపు వినిపించింది.

'పద్మాలుగోళ్ళిచ్చాయి, పొద్దు ప్లే
 తేచి ఓక్కాన చేయకపోతే ముఖం కడు
 కట్టా కూడుతే? ఇంకా ఎప్పుడు
 తెలుసుంది?'

నాయనమ్మని మాటాడవొద్దని నెగచేసి
 వాడగర్లు పిలిచి 'డాబా' యొట్టికేసి
 చూపించాను. ఆ తర్వాత నేను ముఖం
 కడుక్కోవటమూ, స్నానం చేయటమూ,
 తల నుదురుముకోవటమూ పూర్తి అయింది
 కానీ—నాయనమ్మ 'డాబా' యొట్టికేసి
 చూడటం మాత్రం పూర్తి అవలేదు!

చిల్లెల్లో పనిలో ఎక్కడలేని చురుకు
 వొచ్చింది. అది గంటలో చేసే పని రోజూ
 వాళ్ళింటలలో చేసేదేమనూ-డాబా యొట్టి
 చుట్టూ ప్రవహించుకొట్టి-నాకు ముచ్చట్లు
 చేసేయడమూ అలవాటయింది.

'అమ్మాయిగోరూ, ఇంగ్లీషువాళ్ళకి
 జుట్టు అంత పొడవుగా ఉంటుండేయిందే!'
 'దొంగ పట్టులగేళ్ళకదా, ఓటేయి తేను
 గుంటువ్వాడుకదా, ఆ దొరనాని అంత
 చుట్టూ చిన్నపిల్లకి మల్లేగైనా వేసుకుంటుం
 దేయిందే!'

'అయిమ్మా, ఆ చాయ చేయి చాచు!
 అది యెర్రగా ఉంటారేమండీ ఇంగ్లీషు
 వాళ్ళ!'

'ఓబచ్చా, అమ్మాయిగోరూ! వాళ్ళు
 కట్టూరి తింటాడంటే తిండే! వాళ్ళు కంటూ
 యాన చేస్తారు!'

మొదట్లో చిల్లె. ఇంగ్లీషువాళ్ళ మాట

కలిగిన సంపదలూ, సంప్రమాటలూ యిలా
 జేసి. చిలక్కోకాక నాకు, ముఖ్యంగా
 అమ్మనూ, నాయనమ్మనూ, వాళ్ళని గరించి,
 వాళ్ళ పద్ధతుల్ని గరించి, మనో విచిత్రంగా
 ఉంటేనే.

నాయనమ్మకి ఓ గొప్ప బాధ. 'ఎంత
 ఇంగ్లీషువాళ్ళయితే మునుకు అడవి పైకి
 తక్కి తొక్కడచేయిలే! అనీ, అడవాని
 సంరక్షణకు తానంతగా కట్టుకున్నట్లునూ,
 ఆ యింగ్లీషువడి తనకు ఎదురుతిరిగిట్టునూ.

చిలక తంటాలపడి దొరనానితో పరి
 చయం చేసుకుంటే అదిడకు కొంత కొంత
 తెలుసు కూడా వచ్చును! చిలక అప్పు
 మేళాంటాడ తేలికాదోంది.

అనాడు బావిడగర్ల నీళ్ళు తోడుతున్న
 దట్టా, చిలక చేయిను ఎంత వాడగ్గరికివచ్చి,
 'అమ్మాయిగోరూ, వాళ్ళిట్టే పీనుపు వీన
 పడటంలే? అమ్మది. చెబి దీనిపై నాకు
 అలాగే వినిపించింది. మ రోజు నం లో
 ఇద్దరం వాళ్ళ కిక్కితెర క్రందుగా నిలబడి
 ఉన్నాం.

ఎంతసేదటికి వడయం తెచ్చుకుపోయేప్పు
 టికీ నాకు ఊరికి సలభ తేదు. చిలక క్రైస్తవం

సిరోలిన్
 మీ దగ్గుకి
 కొరతను
 నిర్మూలము, చేస్తుంది
 —మీ దగ్గుటను
 అపుట
 మాత్రమే కాదు
 ఎరోలిన్ మీకు దగ్గును
 కలిగించే అపాయకరమైన రోగ
 క్రిమిలను నిర్మూలిస్తుంది

కలవరపయస్రీలకు

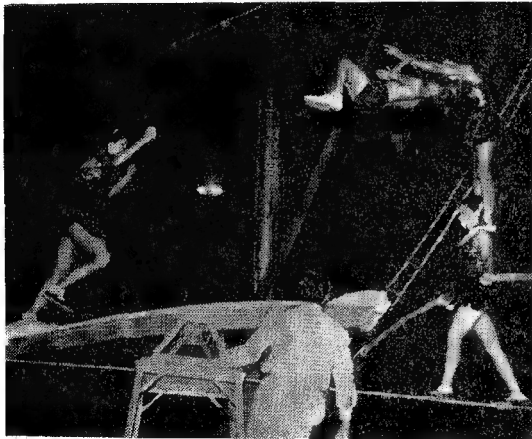
"స్వమూర్తి" మాత్రమే
 మదిలెకండి. మీ ఆరోగ్యం
 రక్షించును. దంతాలవననం
 నెల (పాద) రు. 3/-
 (వైద్య) రు. 5/-
 (ఎక్స్ప్రెస్ వైద్య) 8/-
 పోస్టోఫీసు కమిషన్లు

V. S. P. Doves, F.R.S. (A.P.) Calcutta-40.
 Stockists — (1) Indo Medical Supplies,
 3, Pauliappan St., G. T. Madras;
 (2) L. M. Mukerji & Sons Ltd.,
 167, Dharamtoia St., Cal-13.

నెరసిన వెంట్రుకల బెష ధమని

రంగు పూయ నక్కరలేదు. ఆయుర్వేద
 చికిత్స! తెచ్చి రంగును మార్చి కళ్ళిం
 నుగా వెంట్రుకలకు నలుపు నియ్యను.
 గుణం కానిదో, డబ్బు వాడకు చేయను
 చును. తెలుపు కొండమె యుం ది న
 రూ. 3/50 మధ్య రక మె యుండిన
 రూ. 5/- పూర్తిగా యుండిన రూ. 7/-
 3 Phials at a time Rs. 8; 12 & 18;
 గవనిక:— ఇది మెదడుకు కంటికి
 పోయిన నియ్య బెష ధమని.

Viswakalyan Oushadhalaya,
 P. O. Katrisarai, Gaya.

ముద్రానులో ప్రదర్శనలు సాగిస్తున్న కమలా ప్రింగ్ పర్క-వలో ఒక దృశ్యం.

చేసి మునికొకవిడ నుంచుని కిటికీతర
నుంచులాంటి ఒక్కపాటి లోపలికి తొంగి
చూసింది. అంతే, తోటికి చెయ్యి గట్టిగా
అది మేనుకుని అది మహాక్షిణంలో ఇంట్లోకి
కచ్చి పడ్డది. దానివనకే చేతు ఒక్క
అంగలో ఇంట్లోకి పరుగెత్తాను.

అది ఆయానంలో చిరికిలబడి 'ఇంకానే
వుంటే అరిచేదాను!' అన్నది.

'ఏం కనిపించిందో చెప్పు. పంపక!
అమ్మాను అరురాగా.

'ఒకీ బాబో, వాళ్ళిద్దరూ బోల్టాడుకుంటు
న్నారండీ నట్టుకుంటూనూ!... చిలకకళ్ళు
నీ నేర్పూర్తూ ఎరగనంత కెదర్చి అయిపోయి.
నాకు ఊహాత్రిం ఏ ఆలోచనా తొడ
లేదు. ముందు ఏమవుతుందో బోల్టాడుకు
దేమిటికి ఈ రెండీ. ఎట్లా అరికించాడో
ఆ సాయం రెండువారా ఇదీ ఆలోచిస్తు
నున్నాను. నువ్వు బోల్టాడుకుంటుండగా చిలక
పప్పుతొడచిచ్చి పీచిత్రం చేసింది.

అది ఏమవుతుందంటే! వాళ్ళిద్దరూ బోల్టాడుకుంటు
అది బోల్టాడుకుంటుంటే! వాళ్ళిద్దరూ బోల్టాడుకుంటుంటే!
చిలకకళ్ళు వాళ్ళ నాకు చెప్పాడు!

మనసు ఎంతో కేరికచ్చి పీచిత్రం గా నిర్మి
కొనుంటుంది, చిలక వాడెలాంటి పీచిత్రం, దీ
నరసాని నాకే వ్యవస్థ దని గర్వంగా
చెప్పింది. చిట్టచుట్టూనూ, ఇంగిరీషు!
నాకు కళ్ళు తెరుచుకుంటుండగా చిలక చెప్ప
కొచ్చింది. ఇంకా తాను వాళ్ళిద్దరికీ చెప్పి
వ్యవస్థకు చూచుకుంటుండగా, 'మా అమ్మాను

గారికి ఇంగిరీషు మాత్రంగా వచ్చి' అని
చెప్పింది. అది చూసేసరికి 'అలాగా,
అయితే వాళ్ళో చెప్పలేదే! అని గతాన
లోపలికి వెళ్ళి యీ చిట్టచుట్టూనూ వాళ్ళిద్దరు
చూచి... చిలకకళ్ళు ఘనంగా, గర్వంగా,
మరికాదు.

వాళ్ళు పనిలో మింగేయాలనిపించింది. తన
కేంద్రం వాడే! ఇంకా వాళ్ళు ఏమిరాని
ఉంటుంది? జవాబు రాయాలా? ఏమని
రాయాలి? ఎట్లా రాయాలి? రాయకపోతే
ఏమవుతుంటుందో!

అంతా పూర్తిగా ఉండిన, జవాబు రేపు (వాణి
యిస్తానని, చెప్పమని చిలక చెప్పి
పంపాడు.

చిలక వాళ్ళిద్దరికీ ముఖం తేల్చుకోవడం
చూపుంది. ఇంగిరీషువది ఇలా అంటుంది:

'రేపు జవాబు రాయమేమిటి? ఆసలు
చిట్ట చదువుకున్నారా మీ అమ్మాయిగారు?
ఇంగిరీషు కచ్చి నంలే నాకు చాలా
సంతోషం చేసి ఒకపాటి చూయండిగమ్మని,
దీనివనకే చేసుకుంటామని పిలిచాను. వాడికి
రేపు జవాబు రాని యివ్వడమేమిటి? ఆసలు
ఇంగిరీషువాళ్ళ మీ అమ్మాయిగారికి?

ఇంటి ఆవిడ చూచుకుంటుంది. నాకు వాళ్ళు
మండింది. ఆసలు తనవి పీచీ (వాయువును
జలము; నాకు ఇంగిరీషు వాళ్ళిద్దరూ
పరిశు చేయవచ్చు దివం? ఒకీ, తాను కాగా
కావాలి!

ఈ ఘటన బరిగాక ఇంగిరీషువాళ్ళిద్దరి

నుండి, వాళ్ళ ఆచార వ్యవహారాల నుండి
నాకు పూర్తిగా బాగా తెలిసింది, వాళ్ళ
చూపు నేను యివ్వగా నిర్మించుకున్న
వింత, కొత్తదనం, భయం, తోడ్పాటు—
అన్నీ ఎలా వచ్చాయో అలాగే పోయాయి.
అతలాకుతేలి నేను దానాయునికే తొంగి
చూచా చూచలేదు. తనలాంటి కొన్నిసార్లు
వాళ్ళు లాకుల దగ్గరే కట్టిపెట్టే కార్మికులు
కార్మికులు—నాటిలోకే పరిస్థితులు ఇంక
గింది.

ఈ మాత్రపు చిలక, దినుటా, నాకు
పోయా కలిగించింది. కొన్ని పొట్టపందిరమిడ
పప్పుతే నా ఒక కార్మికుని దిద్దాలంటే
వ్యవస్థల్లా నాకు భయం—మర్నా ఏ ఇంగి
రీషు వాళ్ళని తెలుసుకోవాలి!

★

పైను తెలిసినవోలీను

మూల్లో ఏదో ఉన్నది
నందర్మంలో కొందరు చిల్లలు
చివోదనేమారు ఒకరకాలుగా

చేసి ప్రదర్శిస్తున్నాను. పిల్లల్ని
తప్ప చెప్ప వాళ్ళని లోపలికి
రానివ్వడం లేదు. ఒకావడి ఆదు
రాగా లోపలికి పరుగెత్తుతు
రావోతే కేలుదగ్గరన్న పోలీసు
వాడు అడ్డగించాడు.

"పెద్దవాళ్ళకి కాదమ్మా
ఇది; పిల్లలకే" అన్నాడు.

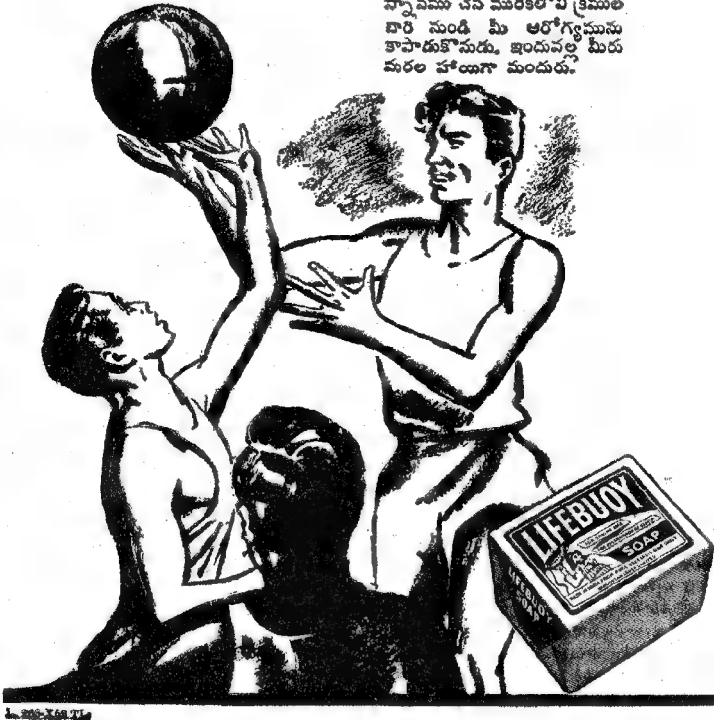
"ఆ సంగతి నాకూ తెలు
సోయి పోలీసు. లోపల మా
చిన్నమ్మాయి సీతా కోక చిలక
నేవం చేస్తోంది. నేవం అంతా
రీతి కల్గింది గాని రెక్కలు ఇంటి
దగ్గరే మురిస్తోయింది. అది తీసు
కోవాస్తాను ఇద్దామని."

"లోభం లేదమ్మా. మీ
అమ్మాయిని ఇవాళికి గొంగళి
పురుగు నే ఉండనివ్వండి"
అన్నాడు పోలీసు చిన్నమ్మడు
చదువుకున్న సెమ్యువారిం క్లావ
కం తెచ్చుకుంటూ.

ఆరోగ్యమునందు ప్రేతిగలవారు ఎల్లప్పుడూ లైఫ్ బాయ్ తో స్నానము చేయుదురు

ఆరోగ్యము కొరకు అది అరుదు అవశ్యకమైయున్నది—అయితే ఆలయందుగాని లేక పనియందుగాని మనము ఎల్లప్పుడూ మరికొక వస్తువును మురికిలో వ్యాధి కారకములగు క్రిములున్నవి. వాటివల్ల మన ఆరోగ్యమునకు ఎడతెగని ప్రమాదమున్నది. లైఫ్ బాయ్ స్నానమునితో క్రిములను శుద్ధి చేసి మిమ్ములను రక్షించును.

లైఫ్ బాయ్ స్నానముతో ప్రతిరోజూ స్నానము చేసి మురికిలోని క్రిముల వారి నుండి మీ ఆరోగ్యమును కాపాడుకొనుడు. ఇందువల్ల మీరు మరల హయాగా మందురు.

పకపకలు

రోగి : రోజు రోజుకీ బబ్బు పెరిగి పోతున్నదండీ!

డాక్టరు : పెరగనివ్వండి, మీ రేమి భయపడవలసిన అవసరం లేదు. 'పెరుగుట విరుగుటకొంకే' అన్నారు మన పెద్దలు.

బకడు : వాడికి నోరు కూడా మూతపడిపోయిందండీ. ఏదైనా ఆహార మివ్వటానికై నా చాలా కష్టంగా ఉన్నది.

డాక్టర్ : అలెచే! పెద్ద చిక్క చ్చివడ్డచే! రేపటినుంచి లింపరేవర్ కూడ బానికీ ధర్మామీటరు ఉపయోగించే విలు లేదన్నమాట.

డాక్టర్ : ఇకమీద మీరు సిగరెట్లుతాగడం మానే సెయ్యాలి.

రోగి : అయితే సిగరెట్ల బదులు ఏం తాగమంటారు?

డాక్టర్ : ఏమయ్యో! బిల్లు కోసం ఎన్నిసార్లు కంటు చేసినా పైకం పంపవే?

రోగి : బబ్బు నయమయింది

తాని కనీసం బిల్లు చెల్లించే ఓపిక కూడా లేదండీ.

బకడు : మావాడికి మీరు పునర్జన్మ కలిగించారు. మీ ఋణం తీర్చుకోలేనిది.

డాక్టర్ : ఆ దానికేం లేండి! త్వరలోనే బిల్లు పంపుతాను.

డాక్టరు : రోగులు

డాక్టర్ : ఈ బబ్బు తగ్గిపోవలంతు రోజుకీ! ఇంజక్షన్ చొప్పున 25 రోజులు తీసుకోవాలి.

రోగి : రోజూ కాళ్ల తిప్పట ఎందుకులేండి! ఆయిచ్చే మొత్తం ఇంజక్షన్లు ఇవ్వాలి యిచ్చేయండి!

బకడు : రాత్రంతా బాగానిద్దరవట్టినా తెల్లవారేసరికి నశ్చంతా ఎందుకో నొప్పులు పుడుతున్నాయండీ.

డాక్టర్ : అంతే లేండి! నిద్ర సుఖమెరగడు.

బకడు : పొద్దుననంగా వచ్చిన తెలనొప్పి ఇంతవరకు తగ్గలేదు, ఏదైనా మంచి మందు ఇవ్వించండి! తల పగలిపోతున్నది.

డాక్టర్ : (కాంపౌండర్ని పిలుస్తూ!) ఆ జుగుబాటికే ఇలా ఒకసారి పట్టుకొని రావయ్యో!

బకడు : నాకు జొత్తిగా నిద్ర పట్టడం లేదండీ!

డాక్టర్ : (పొట్లం అందిస్తూ) ఈ మూత్రాలు అరగంట కొకసారి ఒక మాత్ర చొప్పున వేసుకోని కానీని మంచినీళ్లు తాగి కనుకొండి.

బకడు : ఒకవేళ నిద్రపడితే అరగంట కొకసారి గడిచూ రానీ అలారం పెట్టుకోమంటారా?

ఎల్. వెంకటేశ్వర్లు

అనుకోని అదృష్టం

గదిలో కూడి వేపు గోడను ఆనుకుని రెండు బోఫాలూ, యెడమ వేపు నాలుగు బర్ఫీలూ, పుంటాయి. పోఫాలూ యెదురుగా నుండి చిన్న బెల్లులు పుంటుంది. గోడలకు క్షేణికాంత వల బోఫాలూ కేలాడెడివి పుంటాయి. ఒక బోఫాలూ వసతికొచ్చిని కూనిరాగాలు తీస్తావుంటుంది. బయటించి ఎవరో ప్రభావం! ప్రభావం! అని వింటువుంటారు. వసతి బోఫాలూ తీసి వేసి వేసుకుంటున్నాను. ప్రభావం! అని చెప్పే వేసుకుంటున్నాను. బోఫాలూ కూసుని కూనిరాగాలు తీస్తుంది...

(ప్రభావం: (కొన్నేపు బోయకవనా) వినింటి చెల్లాయ్, మనో అనందంగా వున్నావే కదో?

వసతి: (లేని) ఎప్పుడు మాత్రం లేకుంటున్నా! సింగింటి అన్నయ్యలుంటున్నా వామ అనందానికంటే ఎక్కువ! (వచ్చివుంటుంది) ప్రభా: అబ్బో! మాటలు చెప్పేవు చెల్లాయ్! సరేగానీ, వాస్తవంగా యింకా రాకదా?

వసతి: లేదన్నాయ్...కాని, మాస్టే వీరుడువచ్చి నిమ్మ పిల్లలుడు.

(ప్రభా: ఎవరో? రమణమూర్తి నాకే వసతి: జేను...

(ప్రభా: నేను విన్నవే అయ్యిందిగా! కూర్చున్నవేకేబోయాయ్!

వసతి: ఆయన బయటనుండేవెళ్ళి వెళ్ళి బోయాయి. లేకపోతే మాత్రం... (విడియ కనుకూ) ఎలావుండమనగలను?

(ప్రభా: (వచ్చి) వచ్చిపోయి! చదువు వున్నావన్నమాటేగాని వాటి వద్దకు వెళ్ళి యింకా విడిచిపెట్టలేదు. సరే... నేనలా చెప్పాను, వాస్తవంగానే వున్నాను.

వసతి: మరి, కొత్తగానూ యెంటి? ప్రభా: ఉహూ! ఇప్పుడే కొన్నేసి మనసున్నా, పోలీసుల కొత్తసేవకు తప్పిందిగాను. (రెండవనులు వేసాడు)

రామకాసు: (ప్రభావం) ఎక్కడికా? ప్రభా: అలా రమణమూర్తి దగ్గరకువెళ్ళి రామకాసుంటున్నా వచ్చాను!

రామ: చిన్నమాటుంది. కూర్చో (వచ్చి బోఫాలూ కూసుంటాడు)

ప్రభా: (సం)డియెయరుగా కూచుని వినింటి నాన్నా!

రామ: (వసతికి తిరిగి) అమ్మాయ్! బాకోకొట్టే పట్టాఅమ్మాయ్! వసతి: అలాగే నాన్నా (నిష్క్రమిస్తుంది)

రామ: గోపాలంగారిని తెలుసుకున్నా! ప్రభా: మోడనుమన్నా గోపాలమూగో రామ: జేనురా

ప్రభా: ఊ! తెలుసు...అవుతే ఏం? రామ: వాళ్ళమ్మాయిని నీ కి వాళ్ళు వది

యేలాటిమండో అతిని సంకల్పములు. ప్రారంభ వాప్రాతాలు తీసేసున్నాడు. అతినిసంగి

నినా తేలిందిగాను. బాగా పవడపున్నాడు. రెండు వేలు కట్టుమీటట్లు. వాళ్ళమ్మాయి కూడా బావుంటుంది లక్షణంగా. నేను

మనో...నన్నయ్య మానవుంటావు. ప్రారంభ

ముద్దం శెట్టి హనుమంతరావు

సంబంధం...అన్నివిధాలా నానుట్లుకు బాగున్నట్లుంది. మరి నీయివం...

ప్రభా: (చిన్నిగావచ్చి) అవసరాలు యెంటిటి బాళ్ళసయినా యింకా మార్చేవాయి

నుమా నాన్నా! లేకుంటే గోపాలం లాంటి వ్యక్తి నీవెంట పడ్డం యెంటిటి?

ఇంతకు ముందున్నా నీతో మాట్లాడారా? ఇప్పుడవసరం వచ్చింది గాబట్టి యెంతో సన్నీ...తేనెగా తిరుగుతున్నాడు. అయినా

నాన్నా, యిప్పుడు నావెళ్ళేకేం తొందరొచ్చింది చెప్పండి. చెల్లాయి పెళ్ళి ముందు కానిదన్నా.

రామ: అదీ జరుగుతుందిరా అమ్మాయిని యెక్కడికీ పేరు పూరివ్వటం వామ యిచ్చ లేదు. (కొన్నేపు, అని బాధగా) నా ఆస్తి చనిపోయితే అమ్మాయిని యెంతో మున్నా పెంచాను. అనేమీలో చాన్ని చూడం వసం

లూరితా నామనావ్వటం లేదు. గోపాలం బానిసోన కూడా మిదిని సంబంధం చూస్తూ

నిన్నాడు నన్ను పిచ్చుకున్నా వక్షంకో. (ప్రభా: (వచ్చి) బావుంది...గోపాలం

గాన (వచ్చి) వేరయ్యి తీసుకుని వీరించ కూర్చున్నారన్న మాట! ఒక కేకే నేను

పప్పుకోవాకే చెల్లాయికి సంబంధం చూడ దెన్నమాట. అంతో నన్నయ్!

రామ: మనలో మనం అనుకుందాం... కొన్నానా నన్నయ్ లేనిదే యెక్కడ నన్న యెదురుకో మనస్థిరంగావు చెప్పకే అందు తోనూ యీ కలికలంగా...

(ప్రభా: (వచ్చి) అందుకుని) అందు తోనూ గోపాలం లాంటి వ్యక్తులు. సరేలేండి

నాన్నా, నన్న బాగా ఆలోచించి చింతిస్తుంది చెప్పి వున్నాను నాకు తెచ్చే ముంకే యెక్కడి ఇది? నాస్థుల పెళ్ళి

కొడుగు! రామ: కానికే ముంది! అలా చింతిస్తారా! బహుశా అయిన లేవు నాయ్యలెంత మనస్థిర వచ్చేదామా!

(ప్రభా: అలా చెప్పింది... నేను ముందు అనుకోన్నాను యెంటికి రావటం లేదేమా

అది...అవసరం అన్న పదానికే వుండే అనుకోలేదు. అప్పుడు కలకత్తాకు వామ ప్రవర్తనతో రమణమూర్తి నీరించే మారు

మాట్లాడతా మన్నాడు...విమయ్యింది. రామ: మాట్లాడతా...అయిన ప్రస్తుతం

యెం సమాధిం చెయ్యలేక నన్నాడు కొన్నా సుబోయక కలకత్తాకు వచ్చాడు.

(ప్రభా: అప్పుడు గోపాలంగారు మోడ నుమార్తె కదా అంతేనైనా సహాయం

చెయ్యగలదేమా! వాడం వున్నాగల లేక మూరి తోనూ కోనా మనీ సగనాని బోతు

న్నాడు నాన్నా! రామ: నాకు మాత్రం తెలిస్తూ గోపాలం

గానితో కూడా నీమారు అని చూశాను. ఇప్పుడేం అవకాశాలు లేదనేదాడు.

(ప్రభా: ఉహూ! సరే... వనాన్నా నన్నా, (ప్రభావం యెడమవేపు వెళ్ళిపోతాడు.

అప్పుడే వసతి కూడి వేపునుంచి కొత్త రెండు తొండీ అందిస్తుందిగా)

తేక

2 వ. రంగం

(కన్నారావు గారిని... ఎంత యేనుకే కుంభంగా వుండెదా ఓమాలగా పాత తెలుసు,

మిదనుడలేదంటా వుంటుంది. కానిమిద నాలుగేదా వు ప్రకటించి, ఓ పాత అలారం

ప్రసంగం వుంటాయి. నువ్వారావు పాత గడియారు కుర్చీలో కూర్చున్న వుంటాడు.

అది మెంహం... దివ్యం వుట్టివకు

కోంది. రమణమూరి లోపలనుంచి అగడి లోకే వచ్చి మడమలు అరిగిపోయిన చెవ్వలు తోడుకుంటూ వెళ్లికి బోతూవుండగా సుబ్బా: అబ్బాయ్...

రమణ: ఏంవామ్మా! (వెళ్లికి తిరుగుతాను) సుబ్బా: నీ బుద్ధిగం నిడయం చేసి ముయ్యింకా?

రమణ: నేనుమాత్రం యెంచెను? ఒక నేత మీరు ప్రయత్నిస్తున్నారు. నేను కాళ్ళరిగిపోయేలా తిరుగుతున్నాను. అటు ప్రభాకరం, కాళ్ళ నాన్నగారు కూడా ప్రయత్నిస్తున్నారు. కానీ నా అవ్వచుం పడలేదు.

సుబ్బా: (విచారంతో) నిజంగా, నవ రోజులేం బావుపట్టులేదురా. నవ్వయినా యెంచేస్తావు? రోజురోజూ నాను నవ్వ న్నట్లు అట్టిమై జీవితం మీద రోరవుతుంటోంది మూడూ. ఇంత పెదపట్టుండ... కాబట్టికి సంపాదన ఏంనివోతుం దీగదురలోలో? ఎంతని అవ్వచెయ్యటం? నీనును తిర్చితోచువున్నా, తోబోయినా, యచ్చేనాన్నండాలిగా! ఏదో మళ్ళీ చెరిగి అందివచ్చావనుం చేసరికి పుట్టగం జోర కంట రావనవనివోరికింత దుర్లభంగా వుంది. ఏమిటోఅంతా?

రమణ: (చిన్న బుయ్యకొని) ఏంచెయ్యమ నామ్మా! నాకు యెంతోబాగావుంది... ఇంత చదువు చదువునని యెందుకూ లేవ యోగవదాను కాదుకదా అని... రోజంత యిక్కడ అక్కడ, రిగరేతే చచ్చున్నా. ఎందు ఓకా ప్రతిచూపించినా, అక్కడికి నాళ్ళు మళ్ళీ లేచనవలసా తిరుగుతూనే వున్నా అభిమానం ఉంపునని.

సుబ్బా: నేనుమాత్రం కొరంబున్నావా?

మళ్ళీ అన్నివిధాలా ప్రయత్నిస్తున్నావు. ఫలించకపోవడం నువ దురదృష్టం (అని) మన ప్రభాకరం నాన్నగార్నె వట్టికోరా! నేను ఓమారు వెళ్ళి చెప్పాలనకుంటున్నాను... అయినా యీ పూర్తిగా మించి పంపివుంది.

రమణ: అలాగేనామ్మా.

[ప్రభాకరం ప్రవేశిస్తాడు]
(చిత్రా: (వస్తూ) పనున్నారయండి!
సుబ్బా: పనున్నార కదా యే! కా, మోస్తో... నీ నివ్వమే ప్రవేశం అనుకుంటున్నాం. మీనామ్మగారికి చెప్పి మానాడి కేరై నా పుట్టగం నేయించుమీ నీ పుట్ట ముంటుంది.

ప్రభా: మీరు చెప్పారా! ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాం... చేతికా అరోజా రావాలిగండి!

సుబ్బా: అమాట నిజమే మరి!
ప్రభా: ఏరా, మూర్తి! మాంటికి

చచ్చావకుండా! కాస్తేపు మోస్తోలేక బోయాత్రా!

రమణ: నాకు కాస్త పనుండటంకర్ణి వచ్చేవాను.

ప్రభా: సకలే... అలా వర్ణం వద.

రమణ: కాస్తేపు మోస్తోరా పోదాం, సుబ్బా: అబ్బాయ్... మీ అవ్వకుచెప్పి కాఫీ చేయించివలూ.

(చిత్రా: అల్లె వద్ద! ఇద్దరూ కాఫీ తాగాను. అంతకేకాంతే, యాసలే వచ్చే వున్నా పుచ్చుకుంటున్నాడీ. వదరా మూర్తి!

చూడుండీ.

సుబ్బా: మంచిది వాయనా!
[ప్రభాకరం, రమణమూర్తి, నిట్టిపోతాను]

3 వ. రంగం

(రంగస్థలం: నెలదటి రంగమే...)
ప్రభా: ఏమిటానామ్మా! రమణమూర్తి మోస్తోరా, నాకు అక్కలాంటి బాటివుడు

కోంది! వాయ, నేను ఓకేపో చదువు పూర్తిచేశాం... నాకు పుట్టగం జోరింది గానీ, వాడికి కొరడంలేదు.

రామ: కానికే మనమేం చేస్తాం రా!

మనమూడా కత్తివంపలేకుండా ప్రయత్ని

మానే వున్నామయి... నాకు బానిగానే వుంది కాళ్ళని మానే! ఇద్దరూకూ యిలా చూరవు పంధువు అమె పోయాంగానీ, మొదట్లో - అంటే మామ తంబంతు కాళ్ళను నవం, యెంతో సన్నిహితులనని నానాన్న చెప్పిచేసాను. మొదట్లో కాళ్ళకి తాగా తిక్కిలించేటటు మూడూ, కాలం మామతో వాళ్ళకుంటుం పరిస్థితులుగా మారిపోయాయి పోరం!

(చిత్రా: (బానిగా) నిన్న కాళ్ళంటికి నిల్వవచ్చు తండ్రి కొడుకూ మామటాకు కుంటుంటే, ఎందుకోమరి నాకు నిగ్గలని మిదివుట్టింది. కాళ్ళనాన్న ఎంతోబాధతో

యెన్నోచేసిపో శిలువంటే, నిజంగా నా ముచ్చయింది (నివించిపోయింది నామ్మా,

రామ: (బాలోచనగా) ఎవరికీ నా అవ్వతో ఆ అనుభూతి కలగరుండిరా! ఏం చేస్తాం? ఈ తేగో నోపాలంగా వస్తూ మన్నాడు గదా... అరిగిపో రమణమూర్తి

నివ్వమే మళ్ళీ ఎరియానామే...

ప్రభా: మరోవారు మీతో చెప్పాలని ఎన్నాళ్ళనుకో అనుకుంటున్నాం...

(కిరీచ పేజీ చూడండి)

శుద్ధమైన కాఫీ

సువాసనగల మంచి కాఫీ

మీరు మరింతగా కావగల ధరకు!

Stanes

ప్రేష్ నెట్ల లేటర్ వ్యూర కాఫీ

ప్రతియినాటికీ కావగల వచ్చున కాఫీ!

ది యునైటెడ్ కాఫీ వస్త్రే కంపెనీ లిమిటెడ్

కోయంబూరు, రేషిడ్ డివిజన్

ఖమ్మం మెట్టు ఏజెంట్లు: మొదట్లో రాధాకృష్ణ జనరల్ డిస్ట్రీబ్యూటర్స్, కనకా రోడ్డు ఖమ్మం మెట్టు తొలిగూడెం, డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: మొదట్లో కిరీచ గూడెం కాఫీ ఆపరేటింగ్ సొసైటీ, బొత్తగూడెం.

రచయిత

నాటకంలో ఆశక్త రమాను సన్నివేశాలు వర్ణించాయి. వాటిలోనికి ప్రేక్షకులకు అతని తెలియదు. తెలలోపల వుండే సలవరానికి, తేర ఎరిన తిరువారే రంగవలం విరాడ ఉండే సలవరానికి వాటిమహా తెలిసి వచ్చును వాళ్ళల్లో వాళ్ళే వచ్చుకుంటాయి.

1980 లో మేము ఏలూరులో ఒక నాటిక సమాజం స్థాపించాం. సభ్యులంతా కుర్ర కొడుకాళ్ళే, అందరూ పరిశీలిస్తు విద్యార్థులే. ఆగ్రహాలూ అధ్యయనాలూ వారు స్వల్పమైనవి. డిజైన్ సలవర్ల రాలలో కొలుపుకుని దిగి ప్రయత్నిస్తూనే వుంటుందామని ఉలూట పడేవారు. కొవి బాళి చిరకాల వారంకిం లేదేరేలేరు. కొరగాం కంపెనీలో వారిని మించినవా కొరకు నూతనంగా ప్రవేశించి, వారిలో బోడి వదానం.

నాటకంలో వేషం నయ్యిందానికి ప్రతీక భవీక్షణగాని, సభ్యుల కమిషన్ పరిశీలన గాని లేవుగానా! కొత్త దుఖాను రాగానే, కూడా ముగింపు కూర్చుని, దుఖాను గాని, ప్రశ్నించేవాళ్ళు. మొదటి ప్రశ్న: "నివు ఎంతవరకు విడుపుతున్నావ్?" "నవ్వలం తప్పించండి!" అంటే 20 మార్పులు వేచేవాళ్ళు. అదగా 80 & 30 అన్నమాట, రెండవ ప్రశ్న: భారత భాగవతంలో పద్యాలు, అరంగో కొన్ని అయినా వచ్చుతో జవాబు: "భారత భాగవత పద్యాలు రాకండి. ఉత్పాదక విజయంలోని కేంద్రాన్ని కవించా" అన్నారా 20 పద్యాలు వచ్చునుకొని, అరంగ తెలియకండి!" అని వీళ్ళే, 30 & 20 మార్పులు వుంటున్నా దుఖానా! మూడవ ప్రశ్న: "నివు ఏ ఉత్పాదకమైనా చేస్తా

వావా?" "లేదండీ, ఆ ప్రయత్నం కూడా చేయ్యను. అన్యైతికంగా ప్రకటన వాకు గిటుగు!" అని జవాబువచ్చిందో, "చెప్తే రాక పరిశీలన. నెగిస్తే! మరువాకు వేమలపడితే అంతే పేరు పెట్టారు అయ్యింది."

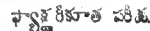
అట్టి దుఖానులు ఆహారంపట్ల వారితో నారాయణమూర్తి, రాధాకర్ణా, అని ఇద్దరుండేవారు. ఇద్దరికీ టెనుట్! ఫంజిం చేసు కుని వాకు వివరపడతే, వాకు వివరపడతే వారు! ముగ్ధువర్తు "ఏలూరు వార్తల్ ములు కూర కర్ణాం దూరంలో ఉన్నా ఎవరికి వివరపడతే, వారు గెలిస్తామని అన్నారు. రామాయణం నేరిన తెలుసుకుని ప్రమాణం చేసి అంతా నిజం చెప్తూ, అవ్వం చెప్పను అవారి. ఇద్దరూ వివరపడలేదన్నాను అగిరిమిలు ఇద్దరూ మూలావాదే లేండి! మరీ వందగలాలు ముం దుకువచ్చి విడువన్నారు. ఒకడు ఏదో కూడాగా వివరపడనిదంటే యింతో చెప్పాడు,

రెండోవానికి రైల్వేగార్లు కలబూనడం లింగా వివరపడతే! వాన బిచ్చంకు లుకారే కి ముఖ వివరపడతే ప్రతీతి.

చెప్పి మాటోకం

ఏరినదూ వారంకొద్దం వాటిలో వేమల వేమలని ఉలూట పడనటం చేవారు. డైరెక్టరు నేనుగమక, వారిద్దరిలో, నారాయణమూర్తి ఉద్దండమని అనే కింద వేషం, రాధాకర్ణాకు వారి వేషం అనే వాళ్ళ వేషం ఇద్దరూ, ఆ వాటిలో వే క రాజ రాజా వార్తలించారు. వాటిలో వే కింద గారు, వాళ్ళి కొన్ని ప్రశ్నలు అడుగు తారు. మొదటి ప్రశ్న: "నారే వేనా నికయ్యు ఎంత?" జవాబు 80 సంవత్సరములు. రెండవ ప్రశ్న: "నివు ఏ దాతని కొలువులో ఎన్ని సంవత్సరములనుంచి వీరి కొంటివి?" జవాబు: 48 సంవత్సరములనుంచి. "ఏలూరు చెరిచినాళ్ళు, ప్రాచీనం అందరు చార్లన్ మొదటగా వందమని చెప్పక చెప్పాను.

శ్రీ బందా
కనకలింగేశ్వరరావు

మీసం చేసిన మోసం

తకారణ రంగంలో రత్నాంగి కాలింగి అంటే వేమూరి కుమారుల అని కేరప పాపూ పురుషా వేద్యుని, ఎదురుపాపూ పారలంగ ధువడిగోన నం ఎంతో పేరు సంగీతంలో విలసిల్లింది. విలసిల్లింది కి గట్టిగా సాంగగధుని కి గానియమకుని పద్ధతి తో వేద్యం పెడి. సాంగగధుని కూడా అమాయకం, తలచి అంటూ అమాయకంగా వాదించాడు. తలచి మరులు విడిచి కొడుకు విడిచిపోగానే ఇంజనీరులు వచ్చి వాళ్ళు కాలింగి రత్నాంగి కాలింగి గూడారా ఇంజనీరు కి కిచ్చి పారలంగుని పూజారం ఇంజనీరు చేసి. సాంగగధుని మూలపాపూ రత్నాంగి కాలింగి మూలపాపూ కాలింగి రత్నాంగి అంటూ నామం వాడుతున్నారు ఆ నామాలే తెలియక తిమకపడుతున్నారు. అందుకే 'రత్నాంగి' అని కేరప వేళాం. తెరప యంత్రం తెరపిచ్చి అరెపాపూ సరే పాపూ

పేదేశాడు. ఆ ఘటం అయితేరొక్క
వారాయనాడు లే లేచి, వాణ్ని ప్రశ్నించు
వంశం కొంతెం చాచుకుంటుంది, "నీవు
చిత్రలేఖి కొలువులో ఎప్పుడువుంటివి?"
అని రెండవ ప్రశ్ని మొదట ప్రశ్ని
చేశాడు. దీనివల్లనే (పక్షి ఎలాంటి చిన్ని
పిండు గురించి, జవాబులు వరుసగా బట్టి
కొట్టిన రావునాథుని ప్రమేయకారం అతని
తలమీదికి" ఆమాయ ఇది వారాయన
మూలేకి అతని చిన్నిందలేదు గనుక, గం
జుక ప్రశ్న "నీవయస్సెంతది రావునాథు
నర్థునిగా తిరుముగింటడా రావునాథు
నూడును సంతకరతుం" అని దివాయుచి
తెలుపు, వాడు సవ్యగడించెడు. ప్రక్షి
మణ గొలుమని వచ్చును. చిన్నిపక్షి ఒకళ్ళ
మీసం చిన్నుని చూచుచు, తిను చిన్నుని
ప్రక్షిమణ ముగిలేతున్నా నవకాన్నాడు.
అంతటికి వారాయనలే చిన్నుమాయి
మొదలుపెట్టాడు. ప్రక్షిమణ వాని వచ్చు

[illegible]

పద్యం పెగలలేదు

రాజ్యభారం నీను వర్షం దీని. అందుకు ఆదీ
 గురైనాడు. కృష్ణమూర్తి కాశీలో చేపండుగా
 బాధ్యత వహించి రాజు కపటతెలుపుగా, పట్టి
 ముందుకు లోక శుభావస్థాదు. 'రంగమహా
 రాజు' నంక బేరేకరరావు రాజధాని చేపండు
 కృష్ణమూర్తి గడ్డ కలుపుచు మార్చువాడు. నీను
 ముందు నడకలు పోయినది. సలకతం
 గానే వెనుక పోయి, దుర్బాధ్యమడు తెలియ
 (వృత్తి) తన ముగ్ధులు వైదవంకంబు
 వున్నాడు. వారు ముందుగా 'లేడ', 'పేక్ష
 ముని' గ్రహించు లేకుండా ఉన్నాడు. 'కృష్ణ
 మూర్తి' వద్దకు వచ్చింది. అతను ముందు
 గడ్డం సమయములో 'లేడ' అని, వద్దకు
 పరులు వినవచ్చుండా ప్రయత్నిస్తున్నాడు;
 తీరా వచ్చింది. 'ఒక్క... ఒక్క... అలా
 తీగా మలాలాడు. గడ్డం వేటివలెందా.
 నిలబడ సహించలేక ఆ పక్కనే వున్న
 'జానావారి' వేపం కట్టి పురుగులు ఆ
 పురుగు కాదా అనే చదివాడు. మార్చి
 'పేక్ష' ముందు తెలియను. కృష్ణమూర్తి బాధ
 పడితాడని సమయముగా తనకావు. పురపు
 విధానం వాటి వద్దకు రా పురుగులు పురరా
 దని ఉక్రొందు. ఎవ్వడు తెలివకుండా
 అని మానుషాదు. అతని ఇల్లాలను వగైరా
 మొగ్గుగా వేరే పోయినాడు. బాధానూతి
 వీడును తెలివకుండా అని మానుషాదు.

గంధారి గాథవిద్య

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

మొలక తోపాటు, మానుకుని, గజందూరంకోసం కట్టిలా తూర్పునాడు. ఎవరవలెనా ఆమెను తోవడో ఎవరు పోషించావో! ప్రాంధ్రులు ఆమె కుర్ర వేషకేతే మార్పు చేశారు. అతిమెచ్చలంతా వచ్చుచున్నాయి నా తోడుగా. గూడారీకి స్వర్ణరత్నాలందరే. వెంటనే కొంగ వలుకు లాగుదామనుకున్నాడు. ఇంతలో ప్రేమకురుకు కవచమెప్పుడైనా. అతను పాపానించి ప్రేమిని వట్టుకున్నాడు! ■ గూడారీ ఆమె కలముడే కూడా తిరిగివచ్చి, భవకరించింది. ఓక్కలా లాగునాడు. ఇంకెవరు! జనం గొంతు మార్పు. ఏమిట! అని మాకుకుచుంది. గూడారీ తలకట్టుతో ప్రాంధ్రులు చేతిలో వచ్చింది! ముచ్చట పొందలేమింజి! ముచ్చటల్నియనుకు వచ్చిన సెంట్లరంతా తలకట్టు పరిమిడి ముద్దలా ప్రేమకురుకు ప్రత్యక్షమైంది. 'బోడి' గూడారీ! అని కేటడి మిమ్మ ముచ్చట. గంగమాతావలె మెలకువ వచ్చింది కాని మనగ నివ్వలేదు. ఆ మనగ తలకట్టు సరిపోయిందాకా? వచ్చి తోలుకున్నారు! అని ఓక కేక పెట్టాడు. బాల్మీకీ! లెండి. ప్రేమకురుకు! 'బోడి' తోనూ, అవధక తోందగా ఈ పరిభ్రమంలా మళ్ళీ మనగ తలకట్టు గంలి తెరిచివేయడం. గూడారీ పూరితగా తేలుచుండెట్లుమౌళి తేలు.

గ్రీనూంలో దోమియ్య
ఇంతలో శుభ్ర శుభ్ర మని ప్రస్తుతం బినిశం
చాలా... ఒక ప్రక్క సర్వయ్యో కృష్ణ
మూర్తి కెల్లూలాడుతున్నాడు. దిడివీరం.
“నా పద్యం ఇదవడానికి చిడికి వాస్తూ...?”
అని సర్వయ్యతో చేతుల కలపబడుతున్నాడు.
“నా భార్యగారు రిజర్వేషన్ పీటలో చిడి

పెద్దది తినినది కూడా పట్టాదు. తా'గం అని
రావన్నాను అని పర్యాయము. గిన్నీ నామంలో
హాగోనీని పట్టాడు గాన నీవే పట్టాదు అంటే,
భీమదేవినాది విధుచుకుపట్టాడు. గదను నిర్మ
కొంటాడు అట్టిపదములు చివరికి తిరిగిరావన్నా
రావన్నాను అట్టే. దట్టలనామమన్నాను,
తిన్నాను తీర్చడం నామతం. తిరిగివారిని
వియ్యెంది. ప్రేమకవిని పట్టడం పట్టిరా
యారు. తిరిగిని ఇరవైకొత్త. రూపావల
పాతరా పట్టకుండు పట్టాదు కాంగ్లమునీ,
అయితో. పదిహేనామము కన్నమనా
పద్యం తప్పింపునందు పట్టాదు అనాది పాపం
తీసుకున్నాడు. తెలుఁబ్రహ్మణ్యు, పేపల్ల
నామ మిగతా నామ్యు కొకేతానా. మనకు
పాపములే మారునానామములు మతం నిలిచి
మార్చుటనికల్పి అంధ్రప్రభాతం పట్ట
కొన్నాడు కాంగ్లమునీ పేపల్ల నామ మిగతా
నికలు పట్టాదు. నేను పాపమునానామ
జీవితం చేదాం అన్నాడు. పాదునీ బ్రీకడ
ఇదన్న. పేపల్లని పట్టె అన్నాడు. మారునా
నామమునా పట్టి మాత్రముతతయ్యుని
హోటలునుంచి సరుకు తెచ్చాడు, రాత్రున
చేయనికల్పం గలం ముఖం తగదనకల్పం
తెలుపి తిన్నాం అంటా. నం దోకా తా కొక
ఫలహారాలు ఆరగించాం. కా' రత్తి దిక్కి
అయ్యితిండు మాట్లాడెనున్నాడు. అయితే,
తే పాపమునందుకు నం దోకా మట్టానం
ప్రకారం కాదు. అ తే మట్టానం
కొందరు. పాత్రి నం నం నా కొక
సమర్థులం బాతుంది. ఇకనుంచి ఇరికానం
నామ మూతలం. తా'ను నాదాని కర్త
తెలున్నాడు. మిహానం అట్టే పట్టాడు
నేను నాకు అ సమాఖంలో పట్టెంబరి
తగ్గెనా నాది తేలికే.

మనమంతా సన్నిహితులమవుతున్నామాయ్.
సుబ్బా : (అర్థంకాక) ఏమిట? మీరం
బంధువులే?

గోపా : (నవ్వుతూ) ఇంకేమిటయ్యా!
అనూంథంగా అదృష్టవశాత్తూ మీ కాళ్ళమీద
వచ్చి పడుతుంటేనూ! రానురానుగా
వాళ్ళమ్మాయిని మీ కోడలుగా చేస్తున్నారు.
సుబ్బా : (నవ్వుకుంటూ) చరిత్రనే మొదలు
కంటే నాతో! మేం చెప్పవాళ్ళం...
రామ : లేదు సుబ్బారావ్...చరిత్రనే
కాదు. నువ్వంటిని రమణమ్మ రీతిగా
వుంది. నీ కిక్కిమేనా!
సుబ్బా : (ఆనందం పట్టలేక) నిజం
గానా?

రామ : నిజంగానే...
సుబ్బా : (పుత్రాచారంగా) అంత కంటే
యింకేం కావాలి? నాకోడలుగిచ్చి గట్టికించే
లక్ష్మీ అవతారమే మాయంబో! పక్షి...
ఏంటో మెంత అద్భుతం! (విస్మయంతో
చూసి ఆనందించి) కానీ...కానీ...అమ్మాయికి...
(చెప్పలేదు)

గోపా : (నవ్వు) ఉద్యోగం లేదంటావు
...లేవు పునయం పది గంటలకు నా ఆఫీసుకి
సంపాదించు అమ్మాయిని. లేకే అర్థం
చేయించేస్తాను.

సుబ్బా : నాకోడలతో కలగం టుమ్మలే
వుందంటే! ఇక్కడే వుండలేను మరి...వస్తా
నంటే! నా ఆవిడకు యీ కుక్కనూ రైలు టికెట్
ఎంత ఆనందిస్తుందో, వస్తా రానురాను
గానూ (నివ్వమిస్తాడు)

రామ : అలాగంటే...ఎంతగా సంతోష
పడతామన్నాడో!

గోపా : కాదుంటే మరి: ఉద్యోగం
దొరికడం మాంటుంటే, మీ అమ్మాయి,
వాళ్ళింకే కోడలకల్గుంటే వాళ్ళిద్దరూ
కలలోకాదా అనుకుంటున్నాడు. అంత
అద్భుతం పట్టావు! మరికా సేనుబ్బా...
లేవు మనం అమ్మి నివరాలూ మాట్లాడు
కుంటాం. (లేస్తాడు)

రామ : ముందరింటే!

సభా : నేను అలా చెప్పి వస్తా
న్నానా?

(ప్రభోకరం, గోపాలం వల్లించాడు)
రామ : అమ్మాయే నవంతా!

సభా : ఏం నామ్మా : (నవ్వుంది)

రామ : రమణమ్మని చెప్పేయికోడలం
కిక్కిమేనా అమ్మాయ్...నిగదడకు.....
చెప్పి...

సభా : (నవ్వుకుంటూ) లోపలికి తుర్రు
మంటుంది

రామ : (నవ్వు) వీచి కిక్కి...అమ్మాయి
అమ్మమాని నీ నేను మరి. (లేచి లోపలికి
పోతుండగా)

...తెర...

అర్జంటుగా కొవలసినపుడు మీ దుస్తులను 24 గంటలలో కుట్టించుకోగలరు

మీరు 24 గంటలలో చొక్కా, కుట్టించుకోవాలంటే 'సాన్ఫోరైజ్డ్' లేనిదని లెబల్ కలదు. 'సాన్ఫోరైజ్డ్' (లేని మామూలుగల లెబల్) ఉన్న మంచి తరహాకల్పరేకు కనుక మామూలుగా అయి 48 గంటల అలవ్వము తగ్గును. ప్రొడక్టు 'సాన్ఫోరైజ్డ్' (లేని మామూలుగల లెబల్) కొని, క్రమంగా సరికియాలంటే దుస్తులను మార్చుకుంటుంటుంది!

లేనిమీద 'SANFORIZED'

ఈ గుర్తు ఉన్నదా అని గమనించండి

అలాచేస్తే మీ దుస్తులు చాలవెళ్లుగా ఎన్నటికీ క్రమగమ!

రిటైన్ చేయబడిన 'సాన్ఫోరైజ్డ్' అనే (లేని మామూలుగల లెబల్) కలదు. కిక్కి అంద కంటే బహుశాకేరే (సరిహద్దుల అర్థం) యి. ఎస్. ఎ. కో. వస్తావరకు) లెబల్ క్రమంగా వదిలివేడుతుంది. ఈ కంటే యిక్కడ కల్పరేకు ప్రమాణమని రిటైన్ (క్రమంగా) అంటే వదిలివేడుతుంది 'సాన్ఫోరైజ్డ్' (లేని మామూలుగల లెబల్) చేయబడిన మామూలుగా ఉంటుంది.

వివరములు: 'సాన్ఫోరైజ్డ్' వర్షిన్, రిన్, సెరిన్, డ్రైవ్, కొర్రా 2

ACP 4369

రాగిణి ఇలా చెప్పుచున్నది.

“నేను ఎల్లప్పుడూ లక్ష్మీ టాయ్లెట్ వాడుచున్నాను—అది ఎంతో తెల్లనిది, ఎంతో శుద్ధమైనది, పొవ్వైనది.”

ఇల్లానవలయును రాగిణి ప్రవీణ వర్తకి, పామర్యముగ పోగవైనతా అమె ప్రతాపమాన దర్శనాంధర్యము అనేక మంది వదిలించు అమాత్యుల కం మైవల్లిది— నేను ఎల్లప్పుడూ శుద్ధమైన, తెల్లని పరిమళముగ లక్ష్మీ టాయ్లెట్ వాడుచున్నాను— అది అమె చెప్పుచున్నది. భాగిణిని రేయగు— శుద్ధమైన, తెల్లని లక్ష్మీ టాయ్లెట్ వాడుచు ఎల్లప్పుడూ వాడుదు. కీరమంకటి పొందర్యము కొరకు పొదునైన పెద్ద ధైర్యము కొనుడు.

లక్ష్మీ

టాయ్లెట్ వాడుచు

లక్ష్మీ, పామర్యము

పరిమళ భారలకు పొందర్యమునిచ్చు వాడు

వేదితా వోకేం

మనము ఆనుకొన్నట్లుగా తీసి
తెలుగు కొన్ని తమాషా
వనులు నడుపుంటాయి. చాకలి
పప్పు (చాకలిపప్పును తనకు తెలి
యకుండానే నూ బావగారు
గిడుముగా పప్పు రామ్మ పుం
గారు బట్టలు పూర్ పాటు
కొడుకుగా యుం డటా ని !!

వేడితే నీరు; లేక వేడి తేన్ ఈరు

గా? అని పాటను మొదలు పెట్ట
టం. ఇంతలో ఆ పాటను అప్ప
“ఏమన్నా పన్నున్నానూకే
కినుండుటం లేదే, బాసన్నా
రా? అమ్మాయిలారోంటినుంచి
వచ్చిందా?” అని పక్కా
నిదను అడగడం జరిగింది. ఆ
నుట ఆ యాగ్ కు నర లా

ఆ య న, ఆ పాతనరు మాక్కాల్సిన
ఆ కొలిగరు మాక్కాల్సిన సాబును
కడవ గుర్తులా నులసి. || ఎంతోరల గురు
ఆఫారలసి, ఇలా ఇంతో అందరి బట్టలను
పప్పురామ్మంటారు. ఇలా మామూలుగా
నడుపుతుంటే.

ఒకనాడు నేను చాకలిపప్పు రామ్మ,
రెండు పాతబావకోట్లు, రెండు కొత్తి
బావకోట్లు రెండు పల్లెబావకోట్లు, పదు
నల్లకీల బావండులు అని వ్రాసి గట్టిగా
చదివాను. || పదు విని మా బావగారు,
ఎంతనుండి బావలే నీకు? అలా చదువు
కున్నావు? అని లిగిగర అన్నారు. ||
మాట విని మేనుండరా గట్టిగా వచ్చు
కున్నాను.

* * *
మేను కావడం వుంటే కాంపాడులో
నివాస కావడం లుండేది ఇంటి పనులన్నీ
చేసుకొన్నాక, బే బావ లో, పడసాల
మందు కూర్చుంటూ “గోవిందా” అని హరి
నామస్మరణ చేసుకుంటూ కూర్చుంటుం నా
కోక అలవాటైపోయివుంటే ఒకమాట
|| ఇంట్లో ఒక ఇంటికి గోవిందా కాక
అయిన కావరానికే వచ్చారు. నేను మామూ
లుగా “గోవిందా” అని అనుకున్నప్పుడు
అయిన తీరిగి మాడటం కలిగేది. అది గమ
నించి నా మనసులో నేనే నొయ్యకొని,
“గోవిందా అని అనటంమని “సారాయనా”
అని అనుకోవడం అలవాటు చేసుకున్నా.
“సారాయన” అని అలవాటు అయ్యే వేళకి,
ఆ కాంపాడులోని మరో ఇంటికి సారా
యనూరి అనే బ్రాహ్మణి మామపా కావ
రానికి వచ్చారు. మామూలు ప్రకారం నేను
“సారాయనూరి” అని హరినామస్మరణ

చేసుకున్నప్పుడలా అతను తిరిగి మాడటం
కలిగింది. హంస్ అంటు మదిలేనే “ఉవ్
రామచంద్రా” అని అనుకుంటూ వుండగా,
ఇంకోక ఇంటికి “రామచంద్రరామే”
అయిన కావరాని కొచ్చారు. మరలా
మిదుటి కళ్ళ జరగటం సంతోషంకేమిదని
“రామప్పాయి” అని అలవరచుకున్నాను.
ఈ ముక్క అలవరేసికి మా ప్రక్కంటికి
“రామప్పాయిగారని” ఒక అతను కావ
రానికి వచ్చేవారు. ఈవా ఇచ్చింది గమ
నించి మా బావగారు “గోవారీ” అని అను
కోవటం అలవాటు చేసుకోవడం అలాంటి

పెద్ద అరుదుగా వుంటాయిరే అని అన్నారు
నారా? నేను నా “హరినామస్మరణ” కలి
గిన అనంతరాలకు వచ్చుకున్నాను.

* * *
మా చిన్నతనంలో నూ పిల్లలో వంకమ్మ
అనే ఇల్లూలు వుండేది. మే మందరమూ
అవిద్యు వంకమ్మ పిల్లిగారని పిలువూ
వుండేవారును. మేను ఎప్పుడోకే నేరంటా
నికే వెళ్ళినా పిల్లిగారు కూడ అప్పటంజే
వారు. వంకమ్మ పిల్లిగారు, పాట
పాడుడి అని || ఇంటివారు అడగటం
తోలే, వంకమ్మ పిల్లిగారు పాటపాడ
టానికి మొదలుపెట్టేది.
“నలుగురు రావుగా, నందా బుండా”
అని నలుగురూ పాట మొదలుపెట్టే కాస్త పాట
వద్దు, ఇంతలో ఆ పాటను నిలిపి, “అ అగద
వద్దు గిన్నెన కాస్త ప్రక్కకు పెట్టం
డమ్మ” అనటం, మరలా “నలుగురు రావు

పల్లవి మొదలు పెట్టేది. మరలా కానీ
పట్టికలా పాటను అప్ప, “ఏమిమూర్తా తీత
మ్మ గారిని ఈప్రాయంచి ఎసిరీ నేనా
రటగా?” అని దూరాపున్న మరో ఆవిడను
మొకరించేది. ఇలా ఈపాట పల్లవితో అడు
టం, మొదలు పెట్టడం జరుగుతూ, ఇంతలోను
విచ్చించటంలోనే వుండేదామని, పాట
సాంతం అయ్యేదికాదు. మేనుండరం వచ్చు
కొని, అలా ఎవరన్నా పాడేనే, వంకమ్మ
పిల్లిగారి పాట అని అనటం మామూలు
అయింది.

* * *
మా ఆ త్రియ్యకు నూ తన చిన్నతనంలో
అరిగిన ఒక కళ్ళ నచ్చేది. అదిమంటంజే,
ఒకపూళ్ళ ఒక బ్రాహ్మణుడు మండేవాడట.
అతను మాడటానికి ఎంతలావుగా, ప్రస్తాగా
అందంగా వుండేవాడో లోకరికి అంత పిరికి
వాడట. ఇంతేకాకుండా నేరకాయంత
నెట్టికూడ వుండేదట. కాని అరిగిభార్య
మాత్రం మనకి దైర్యం ఉన్నదనిపిసి, ఒక
నాటి రాత్రి వాంటికి ఒకదంగ వచ్చాడు.
భార్య నేనుకొని, భర్తగారికి రిన్నగా
“ఏమండీ, ఇంట్లోకి వంగ వచ్చివలం
దండీ” అన్నది. ఆ మాటలు విని అరిగ
భార్యతో తిన్నగా, “గట్టిగా కండ్ల మూసు
కొని పండుకో” అని అన్నాడు, తీరా
దొంగ ఆ మెదిగరతో, నగలకోసం మెళ్ళి
రేయి నేనుబోగానే అనిద దైర్యముతో
నీడంగా ఉన్నందుకల వాడేయెయి గట్టిగా
పట్టుకొని “ఏమండీ, లేకండి. దొంగను పట్టు
కున్నా” అనిగట్టిగా భర్తను పిలవగానిం.
ఇలా జరుగుతుంది తెలుసుక దొంగ అకన్నా

(39- ■ చేత చూడండి)

★

నలుగురూ కలిసి పనిచేసిన నాడు

ప్రక్కోగ్గమే మహాభాగ్యం అన్నాడు మామూలు భాగ్యం ఎంత ఉన్నా ఈ మహాభాగ్యం చేకవేసే సీరికం దుర్వారం అయిపోతుంది వ్యాధుల నివారణకు, చికిత్సకు ప్రభుత్వం చేసే కృషి అలా ఉంచి, ప్రజలే సాధ్యమైనన్ని కట్టుదిట్టాలు చేసుకోవడం చాలా అవసరం చేయవలసిన అవసరంఉంది కాబట్టి ఉంది అవ్వసంగతి గమించి అందుకోసం వలసినదాకలిసి పట్టుదలతో పనిచేస్తే పెద్దపెద్ద ఫలము చాలా తేలిగా సాధించవచ్చును అమెరికాలోని అశేక పట్టణంలో (స్ట్రోలు ఇలాంటి పెద్ద పనులు నిర్వహిస్తున్నాడు అలా స్ట్రోలు కృషివల్ల టెంకోన్న చికిత్సాగౌడారంలో హన్స్ (పెక్సాన్ రాష్ట్రం)లోని బూబర్ క్లినిక్ ఒకటి ఇక్కడ మూర్ఖులతో అవసరతే పిల్లలకు వైద్యం చేస్తాడు ఇక్కడ నమ్మలుగా సహాయకులుగా పనిచేసే వారిలో తీరభక్త్యులు తీసుకునేవారు బహుశాద్దినంది అంటే దీన్ని టెంకోన్ పవారిలో ధనికులైన మహిళలు చాలమంది ఉన్నారని వాళ్ళంతా ఉచితంగా పనిచేస్తారు డబ్బు అవసరం ఉన్న కొద్దిమందికి తోలిస్తారు ఇలా పిచ్చు నడుపుతున్న ఈ చికిత్సాగౌడారంలో మంచి అనుభవం గడించి పేరు తెచ్చుకున్న వైద్యురాలు డా॥ డోరా చావీ పనిచేస్తోంది ఇత్రుడి ఆస్పత్రికి అమెరికా అంతటా మంచిపేరు వచ్చింది మూర్ఖులతో భారత పడుకున్న పిల్లలకు (నాలుగు 250 మందివరకు) వివిధ రాష్ట్రాలనుండి ఇక్కడికి తీసుకవస్తున్నాడు ఇదంతా ఒక నగరంలోని కొద్దిమంది తల్లిల చలన

ఈ ఆస్పత్రికి కావలసిన డబ్బు సంపాదించడానికై ఇక్కడ పిద చలనచిత్ర ప్రదర్శనాలు, స్వర్ణప్రదర్శనాలు నిర్వహిస్తారు 'బూబర్' మండలి సభ్యులైన వాయిగు వందలమంది మహిళలు, బొమ్మలూ, దుస్తులూ, లేనులూ మొదలైనవి తయారుచేసి అమ్మించి, ఆ డబ్బును ఈ నిధికి ఇస్తారు 'బూబర్' వేలది వంటకాలందించిన శ్రుతకలా ఆయుచేసి అమ్మించే డబ్బుచేస్తారు

పిల్లలకు కళ్ళలా కబుర్లు చెబుతున్న డా॥ చావీ, ఈ ఆస్పత్రిలో ఉచితంగా పనిచేస్తున్న ఒక పడుతును ఈ చిత్రంలో చూడవచ్చు

వేరుశనగతో

మాచుకుంటే చానిరుది తెలుస్తుంది. పాకు
 చీగగా కనుకొనకలెను.
 గుడిసాటి నత్యవెంకట నుబ్బలక్ష్మి
 కోరుకొల్లు.

* * *

హ ల్వి

ద్వీనికావలసిన పాదములు: పాల్గు శేట

[illegible][illegible]

దోసెలు
ఇంక రెండోరకం ఏమిటంటే మేరుశవన
పప్పుతో దోసెలు.
సరే! కావలసింది! పాపా! పాపా! వినుం.

దేవీదాసం! ముందు నేనకగవత్తు
 దీర్ఘం చేతనేకీర్తనం వాడతాను. ఇ
 డా ముందుంటుంది నా నీ నా క
 దీర్ఘం కాగా కడిగివేయాలి. తరువాత నేను
 కేవలము, దీనిని చేకూర్చుకుని, పచ్చిచే
 తిన్నాను. దీనిని పచ్చిచేసి అది ఇది
 కలిసి ముత్యములు అందును. వివర
 కాదును, పుత్రులు, కలకాతానీ ముత్య
 దులు అందరినీ నీవు కలిపి, నవలీలగా వాడు
 తు. నేనును నీవు చేసికలి, కలకాతానీ
 అలకానా కాతానీ, వానినా ముత్యమునీ
 ఈ దుర్గమునీ గలకాతానీ ముత్యమునీ
 ఎలకా కాతానీ అలకానీ చేసికలి
 వానినా ముత్యము, ఇది వానినా.

బలభద్రునివరలక్ష్మి (విజయనగరం)

అనపకాయతో హల్వా

రోహిణి కర్కటకం అనంతరము
 (ఈ సారాంశము) చాలామంది
 కాస్తామి, అందరూ కూడా శ్రుతిమూల
 పంతులుగారు. చాలామంది చాలా
 మందికి తెలియక పోవచ్చును. చాలా
 విధముగా చెబుచున్నాను. ముందు కొంత
 ముగా చెప్పి నానుకొంటి.

ఒక తర ఆనవకాయ దగ్గరగా చెప్పడంతో
మధ్యకు రెండు ముక్కలుగా కోసి ఎండు
కోప్పరి తురిచేసి దీనిని కొట్టి తురిచి
నలుపు తురిచి ఒక పళ్ళెములోకి తీసుకోవారి
పంపటిచిద ఒక మండుపాటి గిన్నె కాలవేసి
రెండున్నానలు పెయ్యించి కోంచేసు నీళ్ళ
పోసి, ఆనవకోరు ఎరిపునుద్ద అండ్లు
వరకు పంపదాకా ఎరిపునుద్ద అండ్లు

★

కడకగా ప్రయోదవును మానా పిరి
అనలేదు.

ఒక్క విషయం: నరకలో కాళ్ళు
 ముచ్చారునీ అందరూ ముచ్చారునీ
 అని ఎవరూ అనుకోదు. మరచి వేరై
 (చీకాకోక అమ్మ అందిన) పుండ్రం
 దీక్షితుల వచ్చి మన కవరమైన వానిని
 అడిగినే ముట్టాకమ్ము. వాని కంఠం
 కంఠం. కాళ్ళు కాళ్ళు కా నీ ని నే
 కుంకా అని మునిగరేసె. బీరీ
 కాక దీక్షితుల బంగారుదా బంగా దీక్షితుల
 పురీరే కాక మీదా ముట్టాకమ్ము, బుడి
 పురీరే.

అదేపనిగా ఎం.కాయడర్ నేయడానికి
బదులు కాళ్ళూ గొనురా నేర్చుకుని వాటి
మీద చినచిన్న ఎం.కాయడర్ నేస్తే మన
టకా తీరుతుంది. సాదులూ అవుతుంది.

కుటుంబమును ఒకరింటా, రాకపోకలే ఒక
 కంటా, అన్నీ కంటాలో! కుటుంబానికివే
 దేనే వాళ్ళకు కుటుంబాలమిప్పుడు వుంటుం
 డటా. వాళ్ళమొక్కడూ మనిషికింకా వుంటుం
 డటానీ. లేకపోతే తన్నొక్కటా అక్క
 చేసుకోడం చాలకష్టం. అంతే చేసుకున్నా అక్క
 త్వరగా మరణిపోతారు. అందుచేత
 గుంటుంటారా యా స్త్రీలనుకేవలమనగానూండా
 టా.

కొందరు ఇంక్విరేటర్లు వాళ్ళకి ఎవ్వరికీ
వట్టరునుకొండి. వాళ్ళకి చిక్క లేదు. ఒకటి
నిండ. అది నిర్భూతం. అదేమేలు అంత్య
నిశ్చారం కదా.

పురుషుని వాళ్ళకే కాదు మహిళ వాళ్ళకీ
 గొడుగు-మడుగున్నప్పటికీ కడం. మడుగున్న
 వ్యక్తుల రెండుదిన ఆటలువారే మిగిలేకాతారు.
 అదేదని అవ్వడో ఏదోదా మధ్యమట్టుల్లు
 యాకే వాడు రెండు కడం మడుగుంటారు.
 పానీ ప్లే గొ-ములు అనో, బంధపులు అనో
 మొగుట-బంధితే మడికే - త్వరగా ముగి
 రేదనో, లేన మడుగున్నవ్వు బుధేరేదనో,
 పాడుకానీనే ఇచ్చినానో అంటారు. కాదని
 కడం ఆటో అంటారు. కాదీ వాటంబూయి...

మొదటిది: ఈ ఒక్క కుటుంబాన్ని కుటుంబం అని కాదు, ఇంట్లో ఎంతో పనులు వుంటాయి. దీనిని స్వాతంత్ర్యంగా కావలసిన పనులు వుంటాయి. అందుచేత ఈ కుటుంబ

కృతార్థం నయమిందెల్ల పాపము నాపనమృత్యు
 రాదేమిటి; తన అపవృత్తి కుటటునుని పూర్తి
 చేసి పుంటుంది. (క్రిస్తు ఇంకా పాపం, అపవృత్తి
 పూర్తి కావకుండా) కోపం ఎప్పుడు రావలసి
 ఉన్నవడిని వాళ్ళు తెలియదు. అప్పుడు తన
 కోపపక్షి క్రిష్ణగా మృత్యుంతా కేంద్రీకరించే
 పుటుకుంటుంది. అప్పుడు గుటుకోపాలిని
 పూనా తప్పిన దగ్గర విడిచి అ గుటు క్రిష్ణ
 కి అలాగేగా అటు మరుదుర్ల పూనా

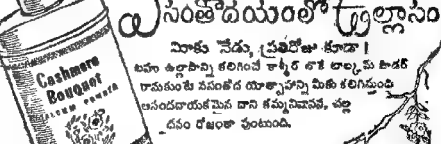
[illegible]

అనలం కుటుంబమైన వాసుకూడా ఆకమం
వడశాక కుటుంబంబారు. కుటుంబాని వాసు
వాక శ్రీ పనిశ్రేయస్యం కాకాకామూర్తి వా
ఖాని కొడతాని గాని కుటుంబమేరొ
ఇంతరి వాకశ్రీ తీర్థ శ్రేయస్యం నుడిక
కలసిందే. విశ్వశ్రీ కుడికి వాకా
కుడికి కిగూ విమలా కుటుంబం

మంబూరు, మొక్కాని శాసనముల ప్రసారము
 నిజాము, నీలకంఠ, నాగేశ్వరరావు, నాగేశ్వరరావు, నాగేశ్వరరావు

చివరికి వట్టచాళ్ళు వట్టచాళ్ళయ్యి,
నీళ్ళు వట్టచాళ్ళయ్యి. అందులో ఏం తప్ప
లేదు. కానీ పెద్దపట్ల దగ్గర వస్తుంది చిన్మీ
గంగా.

అయితే ఎవరికీ నటనకావలసి, ఎవరూ నటించునూ కూడదని ఆదేశంలేదు. వ్యతిరేకి చరిత్రకేసుగా తీసుకున్నాడు. వ్యతిరేకి సునామి కట్టగా నటనకప్పు. ఆ సేన నటనకు వచ్చి కూడా చరిత్రకేసుగా అంగీకరిస్తుంది. కానీ కాళ్ళు అక్కడ ఇంతకప్పు కాగా వన కానాన, 2వప్పుడు తన నిర్మాణం బాగా మని అందుకుంటే సెప్పే ఈ నిద్రను చివ్వు తుప్పుకూ మరీ నటించడం వర్తం చేస్తాడు. అప్పుడు కాగా వ్యతిరేకి రమ్మకూర్చాడు. వ్యతిరేకి దానికి ఫలితం చరిత్రకేసుగా మీకీ వ్యతిరేకి ముఖా తోటాగే ఎందుకు నటించడం!

పంజాబీ యంత్రాంగం

మాకు నేడు ప్రతిదీన కూడా!
 బహు ఉత్సాహం కలిగించే కాగితం వాటి లాల్చును కలిపి
 రాసుకుంటే నవంబర్ యంత్రాంగం మీకు కలిగిస్తుంది
 అందరూ వారు దాని కనుగొనవలసి, చక్క
 చదవండి దీనిని పంజాబీ.

కాష్మీర్ బోర్స్
బాల్మ హెడ్

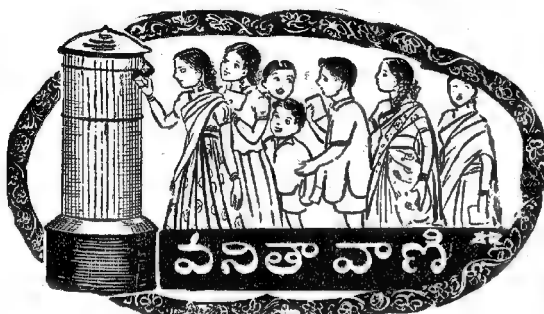
సమస్తానామిని
 ప్రతిదీన

పండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రోగనివారీణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం,
(మై) నేటం రివిల్ డి., మద్రాసు-17.

నా భావం

భార్యవారం (4-9-57) నం చిక లో, తదితారాళం కరికల్ దుంపలు అనువాది నం పి. కృష్ణమూర్తిగారు చక్కగా వ్రాసి వారు. వారి ఉద్దేశాలలో ప్రార్థనగా చేసి

■ కిందివాడు అలాంటి తల్లికయ్య చెప్పినా నలవూ రిచ్చే అమ్మలక్కలు పరిమారినా నే వాళ్ళగా వుంటారు. అలాంటి అమ్మలక్కలైన చెరిచిందా పనులుండవు. ఆ యింటిలో కూర్చుంటూ యీ యింటిలో చేతులు చేసి పోడి అల్లండాలు చేస్తే పిగులగుంటూరు. అలాంటి అమ్మలక్కల చెంతకు పోతుందా నున యిండ్లకు రావలసివ్వకుండా వుంటే చే చాలా మంచిది. కృష్ణమూర్తిగారు వ్రాసిన టుగా మంచివాళ్ళు ఎవ్వరూ నో యి కరు అవర సమయంలో ఆదుంటున్నారు. మా ల గతాదులు చేస్తారు. అలాంటివారు మాటికి మక్కరు ఎక్కడో. పనిపాలు లేని వాళ్ళు ప్రత్యక్షమయి చెయ్యాలి వాళ్ళు. అలాంటి వాటికి ప్రత్యక్షమనం ఏ చేయరు కనుక్కు తుంటా? ఎక్కడు ఆది వా ధానం.

వాని రెడ్డి విజయ నుగిలకుసూరి
(కుమ్మపూడి)

పు థ గ దా!

కొండకు ప్రస్తుందికోనే ఎంతో కిదిగా తోలిస్తే అకండంగా కనిపిస్తారు. కొండకు ఎంతో తేలుస్తూ ఎప్పుడూ మానోహరమైన బట్టలూ రోజూయిన అట్టలూకొప్పు కనుగో మని ఉంటారు.

కుల్లెలు మార్చి కంచం కంచం మార్చి కుల్లెలు అప్పుడు మీర దిరిగితే కన్ను కల్లెను దిరిగితే కుల్లెల రోజూ ఆది దిరిగితే కేలు దుమార్చు పట్టి దిస్తే పోరుటలు పొరువు చేస్తున్నా మనుంటారు. అలా ఆది మార్చి మురిమార్చి ఆది కట్టకుంటే నుడిక మారి

గిడుగులా కాలం వృధా, వారం వృధా ఎక్కడ మంచివా పోతుంటే ఎవ్వరూ మంచివా పోతుంటే వడమే. అలా కొకుండా కేలుల కోడలు, కన్నమణంటిది గంటేకి జరిగింది కొత్త కోనుక్కుంటే మనవివ్వ డలా చక్కగా లక్ష్మి పొడవతో ముగ్ధం చెసికోవచ్చు. చూడదానికా యిల్లు పరి కుగ్గంగా చూడమచ్చుగా ఉంటుంది.

ఇంట్లోవున్న పోరుటలల్ని పైయనెనెన్ క్విట్ పాడుకున్నా ముక్కుంటే పిచ్చు కొట్టి పాడుకున్నా గిన్నెలూ లభిస్తాయి. మన విచ్చిన పోరుటలల్ని ఎంతో ఎక్కువ కాలం అంటే కొన్ని సంవత్సరాలు మన్ను తాయి. గిన్నెలూ పండి గిన్నెలూ ఉండి అమ్మిటికి వుండేమాగిస్తారు. ఇదిగి గిన్నెలూ కళాయితాప అక్కరలేదు. కొండకు పొక విలుగుపెట్టి కొంటే పడమనుకుంటారు. కొని విలుగు అలాగే చిన్న ఈ గిన్నెలు ముప్పిరంత కాల మా పోరుటలు మన్నుతే, చూడదాని

కొర ఆండమా వుండదు. చేతున్నది పొడు పనించుకోకుండా, చేర్చుకోక మనించు కుంటుంది.

ఎ. కనకం, (కాకినాడ)

పెంటమాతలు

మనల నలుగురి కలిసి ఒకటే మాటాడు. మనకే బద్ధమేగానీ, మంచి విషయం శరీరం మనకే బద్ధమేగానీ, ఎవరిని గురించ యివా చేస్తున్నకే బద్ధమేగానీ, ఒకళ్ళ కంటే ఒకటి ముందు చేస్తారని, తనకే ముందు చెప్పేయ్యలని గావరా పడిపోయి, ఒకళ్ళవిదా ఒకళ్ళ పడిపోతూ, నక్కరివ్వ కోలేకుండా మాట్లాడదానికి ప్రయత్నిస్తా వుంటారు. అటువంటివద్దు ఒక్కొక్క వారి నక్కరివ్వ కోలే, కోరు రిక్క వావా అవ్వడమే వలగమంటున్న నక్కి మాటలు ముడుగుంటు అడి నుడి వాళ్ళ పాటలు వ్వింది. తామునలనిలో చిన్న రేమపొండి కోవమచ్చి, అక్కడ మంచివల్లిపోవడమూ, లేక చెప్పాలిడలపూ జరుగుతుంది.

మొమ్మ మేమంతో నలుగురు స్నేహితుల కలిపి మంచి లోకాధిరామాయలగుంటూ కుంటింటే పిచ్చు విడుదల విడుదల ప్ర మరుగియి వాడు. మా పక్కంటి అనిడ వాళ్ళకోడ (కోడ) కోడకోడయి (కోకర) ఎం డి (పచ్చి) కాదా యో! (కొకాయో) అంది. మనో అనిడ మామిలలు అగులై పడితే (పడితే) జల్లికప్పంటే నక్కరేకేక్కు పక్కనకే రింరిడిగరి (పలు క చేలరిగి) ఒప్పించండి (ఒప్పించి) అంది. మేమంతో వచ్చి అల్లకోలేక, గట్టిగా పవ్వ

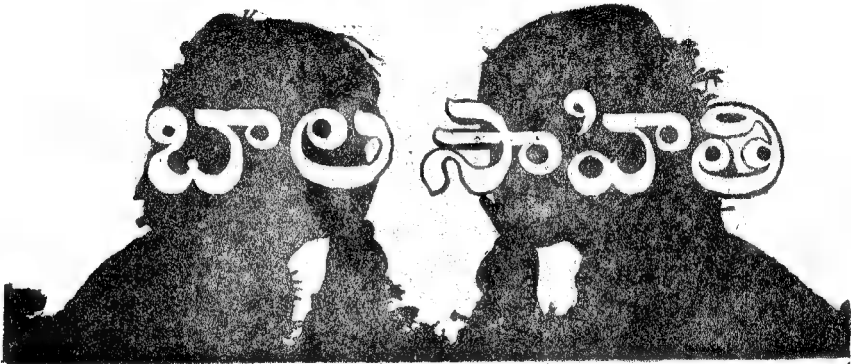
(56-వ పేజీ చూడండి)

‘పెన్ పైండ్’ కోసం

దక్షిణాఫ్రికా పోస్టాఫీస్ పనికారిణి పెండిన ఒక యూరపియన్ బాలిక మునోపు బాలబాలల మైక్రి కొలుకు ఒక లేఖ వ్రాసింది. దురదలు ఎంతో దూరాన ఉన్నా ఉత్తరాల వ్వారా ఒకరి యొగిడేమంటు ఒకరు లేలు మనో వచ్చును. మునోపు మంచిచెప్పి, మన అభిమాన విషయంపై మన అభిప్రాయాల వాళ్ళకి తెలిపి, వాళ్ళ ఉపశాపాలు తెలుసుకుంటూ ఉండి నమ్మును. ఈ విధంగా ఎన్నో వేల మైక్రి దూరాన ఉన్న వాళ్ళకు మనం ఆ ప్ర దురదలం కొనమ్మును ఇలా చెరిపి కలవకోలేనాడు తనకే లేఖలు వ్రాయాలని ఈ అమ్మయి కొనతోంది.

“నా పయస్సు 17 సంవత్సరాలు. ఫోటోగ్రఫీ, స్టాంపులు సేకరించడం అంటే వాడు చాలా యిడుం. పిట్టిమైన అభిమానం ఉన్న వాణ్ణి వాడు లేఖలు వ్రాసి స్నేహం చేశామని అభిప్రాయపడ్డాను. అందుకు మీ పోతులకు ఈ పంకె సేదనగోరుకున్నాను” అని ఆ అమ్మయి వ్రాసింది.

ఆమె పేరు: విన్ లోన్ కార్ గెన్. చిరునామా: 10, Sixth Street, Linden, Johannesburg, Transvaal, South Africa (లేఖలు ఆంగ్లం లోనే వ్రాయాలి).

గుడ్డి దర్బారు

అంధుల రాజుగారి

అవకతవక పాలనలో
ఇలాకాలో దబ్బులేదు
ఈజానైన లెక్కలేదు
చేరుకేము ఉద్యోగులు
చేలకొండి గండుగాని
ఉన్నవారి పనులేవో
ఉపించెడి వారులేరు!

పన్నులెంత చేసినా
ప్రజలేమో తెలియకును
ఎంత దబ్బు వచ్చినా
ఇదే బుట్టుబాటుమాను
ఏ మీ విదారకునును
ఏటికీ మోచులులేసి
కడప వారి తెలియమలే
కబరంచెరు నీరుకొరకు.

జ్ఞానమనమృదు ప్రజా
విశేషమృత సాక్షుగ
అర్థిక కాస్త్రమృదందు
అతిథులు కనుగొన్న దొరకు
అంధుల రాజుగారి
అయ్యవర్ణమయ పటిక
బుర్ర చిరుమోస్తూగడ
తోధవడబోయెను!

భోగభార మనవింతు
చరవును రోయుచు వారదు
రాజభవన సమీపవద్ద
రమణీయాచార్యనమించు
లిటుగుచుండి, చిక్కియా
మృశ్టిమోకటి యాచెను
విరువోడ క్రిందిన
తరువుల క్రిందలోన
చక్కగాను అమరియుండె
నొక్క కిలాచేదిక
తొలిబామున నెట్టి పుణ్య
మంతుల చేసికొనికొని
భటు లెదరు కానిలెంత
భేదముగా కావలె!

దొరగారా భటులెంత
కరిగి యెట్లు ప్రశ్నించిరి!
“వజ్రకై నెత్తులేరు
నీరభటులు గదా మీరు!
దీనిలెంత బర్హయూగా
దివలుల గడవంగనెల!
విశేషమెట్లైన నన్ను
నివదలచెయి, వాక్రమృదు!”

మొదటి భటును నొరుదెరిచి
కళ్ళ నీటుల విప్పించె
“అరుణశ్రీ మాట దీని
కప్పుడు రంపదేసిరంట!
రంపదేసి వారటమృగ
నంగరి నువ్వంటుకొక
మహారాజు హోదానగా
మరినకుడొక్క జరిచిర!
రాజుగారి మీరయి, ఇ
రాని తెండగుడనంట
భటులొక్కరి రాజుగాను
మహారాజు నియమించిరి.”
“అదా విషయ ముటలెకనా
నీకది కళ్ళ ఏమిటనగ
రెండవభటు దీటుల తన
మృత్యుంకియే తెప్పకొడగ!

“యెడన నేర్పిరియె మృగ
తిరుగుకాటా జరుగుటలే
తెదరు తనదు నిప్పుందిరి
రెట్టింపుగ పెంచినాడు
కాటనుండి నేనుగడ
ఇటు కావలియుంటానగ
జల్లకాస్త్రుల కళ్ళకిని
కొత్తరవులు వాళగలిగి!

మధురంతకం రాజారాం

అపూర్వసుందరి

(గతవారం తరువాయి)
గండుగ్రద్ద ఆ రాజ్యములో ఒక
ఉన్నతమైన రాగిమేడపై వ్రాలి
“మిత్రమా! ఇక్కడ నా పెద్దక్క-
నివసిస్తూ ఉంది. ఆమె అతిథులుగా
మన మిచ్చట బసచేద్దాము. ఆమె
నీకు అనేక బహుమతు లిస్తుంది. నీ
వేమో తీసుకొనక, ఆమె దగ్గరకు

రాగిపెట్టె యిమ్మడు” అని చెప్పింది.
■ తరువాత గండుగ్రద్ద మానవ
రూపము ధరించి వర్తకునితో

సుందారి ఎంతవాణు

“మిత్రమా! ఇంక నేను గండు
గ్రద్దను కాను. నాపేరు సుందరుడు,

నుమా!” అన్నది. సుందరుడు వర్త
కునితో అంతఃపురములోనికి
పోయాడు. సుందరుని పెద్దక్క-రాగి
రాణి వారిని చూచి ప్రేమతో
ఆహ్వానించి “అన్నా! ఎన్నో కృప
కనిపించావు! నిన్ను చూచి మూడు
వందవర్షములు చాటిపోయినది,
నీ వేషమాడమనకు గురియై మర
ణించావోయని భావించాను. అదృష్ట
వశమున తిరిగివచ్చావు. ఇన్నా
నైచ్చట ఉన్నావు?” అని అడిగింది.
సుందరుడు తనకూ జంతువు
లకూ జరిగిన యుద్ధమునుండి జరిగిన
కథంతా చెప్పి, తనను రక్షించిన
దీవర్తకుణ్ణి నని యాతనిని పరిచ
యము చేశాడు.

ఆనాడు భవన మంతయు దివ్య
ముగా అలంకరించారు. రంగు
రంగుల దీపములతో మిరుమిట్లు
గొల్పు కాంతులు చిందుతున్నాయి.
రాగిరాణి వంశభక్త్య పరమా
న్నాలు జేయించి అతిథులకు వడ్డిం
చింది. విందయున తరువాత రాగి
రాణి వర్తకుని ధనాగారములోనికి
తీసుకొనిపోయి “మిత్రమా! నీవు
నా యన్నప్రాణములను రక్షిం
చావు. నీ ఋణము మేమెట్లు తీర్చు
కొంటాము. ఇదుగో! నా ధనాగార
ములో వజ్రములు - రత్నములు -
బంగారము అంతులేనంతగా ఉన్నాయి.
నీకు వలసినంత తీసుకొని
సుఖించు,” అని అంది.

వర్తకునకు ఆ ధనరాసులను
చూచినంతనే మూర్ఖవచ్చినంత
వనయ్యింది. కొండలంత గుట్టలుగా
ఆ ధనరాసులు పేరుకొని ఉన్నాయి.
సూరుబుద్ధుల బంగారము కావలె
నని చెప్పబోయాడు, ఇంతలో గంధు
గ్రద్ద చెప్పిన మాటలు గుర్తునకు

వచ్చి "రాగి రాణీ! నాకేబంగారము, వజ్రములు - రత్నములు, అవసరములేదు. నీ దగ్గరగల రాగిపెట్టె కావా" అన్నాడు.

ఆమూట వని రాగి రాణి నవ్వి "పిచ్చివాడా! నిలిరా నాకాలబ్ధువా డెవడైనా ఉంటాడా! ఈ ధనరాసులు తినుకుపోతే కుబేరునివలె ధన పంతుడ వవుతావు. రాగిపెట్టె నీకెందుకు?" అని ప్రశ్నించింది. ఏమైనా ఆ రాగిపెట్టె మూత్రమే కావాలని వర్తకుడు కట్టుపట్టాడు.

"ఆ రాగిపెట్టెమూత్ర మివ్వను" అని రాగిరాణి ముఖము ఆవలకు త్రివ్వకొంది.

■ సనూధానము వని మందరుడు సోదరిపై కినుకచెంది, తిరిగి పక్షియావము ధరించి, వర్తకుని వీపు మీద నెక్కించుకు వెడలిపోయాడు.

రాగి రాణి సోదరుడు వెడలిపోవు వపుకు "అన్నా! అన్నా!! కోపగించక తిరిగిరా. స్త్రీక్ష నారాగి పెట్టెను ఆ వర్తకునకు యిచ్చి వేస్తాను," అని కేక వట్టింది. గండుగ్రద్ద "నమయము మించిపోయినది" అని చెప్పి ఆకాశములోని కెగిరిపోయింది.

మూడు గంటల మూడు నిమిషముల మూడు నిణకులు గడచి పోయెను.

గండుగ్రద్ద వర్తకునితో "మిత్రమా! నీ ముందు వెనుకల ఏమి కనిపించుతున్నదో చూడు" అన్నది.

వర్తకుడట్లే చూగి వెనుక వెనుకంటున్నా, ముందు పూలుగుడ్డలనూ, చూశానని చెప్పాడు.

"ఆ రాగి రాజ్యము తిగులబడి పోతున్నది. ఆ మంటల అన్నటివే! ముందున్న పూలుగుడ్డలు వండి

రాజ్యములోనివి. అక్కడ నా లేండవ సోదరి నివసిస్తూఉంది. మన మిప్పుడప్పుట వీళ్ళంతా తినుకొందాము. నాసోడరి నీకేనేక బహుమతులిస్తుంది. నీవు వాటిని తిరస్కరించి ఆమెదగ్గరగల పెండిపెట్టె కావాలని కోరుకో" అని చెప్పి ఒక ఉన్నతమైన పెండి మేడపై వ్రాలింది.

గండుగ్రద్ద తిరిగి మందగుడై, వర్తకునితో అంతఃపురములోని కెళ్ళాడు.

పెండిరాణి సుందరుని చూసి ఆశ్చర్యించి ఆలింగనము చేసుకొని తేమనమాచారము లడిగింది.

సుందరుడు జరిగిన కథంతయూ జిప్సి తన ప్రాణమును కాపాడిన దీ వర్తకుడేనని యాతని పరిచయము చేశాడు.

అన్నాడు పెండిరాణి వారికి బ్రహ్మాండమైన విందుచేసింది. విందు యన తిరువాణ పెండిరాణి వర్తకుని తన ధనాగారములోనికి తినుకొని పోయి "మిత్రమా! నా అన్న ప్రాణము రక్షించి మూడు మరువ లేని మేలుచేశావు. ఇవిగో రత్నములు, వజ్రములు, ప్రత్యేక రత్నములు - అదిగో బంగారము - పెండిరాణికి వనిసంత తినుకొని, దీనితాం తినువరకు సుఖము" అన్నది.

వర్తకుడు గండుగ్రద్దపై నట్లు ఆ ధన రాసులేమీ వడ్డన్నాడు.

అట్లాతే నీకేమి కావాలని పెండిరాణి ప్రశ్నించగా వర్తకుడు తనకు ఆమెదగ్గరగల పెండిపెట్టె కావాలని చెప్పాడు.

పెండిరాణి కోపముతో "మూర్ఖుడా! నీకిన్ని ధన రాసులిస్తుండగా, తిరస్కరించి పెండిపెట్టె కోరు

తున్నావు. అది నీకు లభించదు పో" అన్నది.

పెండిరాణి "పెప్పిన మూట వని సుందరుడు కోపగించుకొని తిరిగి గండుగ్రద్దగా మారి వర్తకుని వీపుపై నెక్కించుకొని ఎగిరిపోయాడు.

పెండిరాణి "అన్నా! అన్నా! నీకింత కోపము వస్తుందని భావించలేదు. ఇదిగో నా పెండిపెట్టె-వచ్చి తినుకుని నీ మిత్రునకు బహుశా రించు" అని ఎలుగెత్తి పిలిచింది.

గండుగ్రద్ద "వయయము మించి పోయింది" అని సమాధానముచెప్పి ఆకాశములోని కెగిరిపోయింది.

మూడు గంటల మూడు నిమిషముల మూడు నిణకులు గడచిపోయింది.

గండుగ్రద్ద వర్తకునితో "మిత్రమా! నీ ముందు వెనుకల నీ కేమి కనిపించుతున్నదో చూడు" అన్నది. వర్తకుడు ముందు వెనుకల చూచి వెనుక అగ్ని బాల్లలను, ముందు పువ్వులతోగల కప్పిస్తున్నవని చెప్పాడు.

గండుగ్రద్ద "ఆ పెండిరాజ్యము తిగులబడిపోతున్నది. నీవు చూచిన పువ్వులేవని బంగారు రాజ్యము లోనివి. నా చిన్ని పువ్వులు అప్పటనే వివసిస్తూ ఉన్నది. ఆమె నీకేనేక బహుమతులు నిస్తుంది. నీవు వాటిని తినుకొనక, ఆమెదగ్గరగల బంగారు పెట్టెను యిచ్చుకొని అడుగు" అని చెప్పింది.

గండుగ్రద్ద వర్తకునితో ఉన్నతమైన బంగారు మేడపైవ్రాలి, సుందరుని సూపనకు ధరించి వర్తకునితో అంతఃపురములోనికి వెళ్ళగానే, బంగారు రాణి వారి నాశ్చర్య

★ అపూర్వ సుందరి ★

నింది "అన్నా! నేను నీకొరకు ఒళ్లంతా కళ్లుచేసుకొని ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇన్నేళ్లు ఎచ్చట ఉన్నావు? ఏ కష్టము లనుభవించావు?" అని ప్రశ్నించింది.

సుందరుడు తనకథంతా చెప్పి, తన ప్రాణములను రక్షించిన మిత్రుడిరక్షణ వర్తకుని చూపెట్టాడు.

అనాడు బంగారురాణి అతిథులకు గొప్ప విందు చేసింది. విందుయన తిరువార బంగారురాణి వర్తకుని తన ధనాగారమునకు తీసుకుపోయి కోట్లకొలది ధనరాసులను జూపి నీకు వలసినంత తీసుకుపోమ్మన్నది.

వర్తకుడు గండ్లగర్జ చెప్పిన ప్రకారం, తనకేమీ వలదన్నాడు. బంగారురాణి అక్కర్లేముతో "మిత్రమా! నా అన్న ప్రాణము రక్షించితివి. నీ బుణ మెట్లు తిర్చుకొంటున్నా? నీకేమి కావలెనో కోరుకో. నీ ప్రాణములైన నీకు బహుమతిగా ఇస్తాను" అన్నది.

వర్తకుడు "నీ దగ్గరగల బంగారుపెట్టె ఇమ్మని అడిగాడు.

"అలాగే తీసుకో. నా పంచ ప్రాణములలో ఒకటిగా భావించు తున్న నా యన్న ప్రాణము రక్షించావు. నీకు ఆ బంగారుపెట్టె మేలు చేయు గాక!" అని ఆశీర్వాదించి బంగారురాణి, తన ప్రాణదడముగా దానుకొంటున్న బంగారుపెట్టెను వర్తకునకు యిచ్చివేసింది.

సుందరుడు వర్తకుతో "మిత్రమా! ఈ బంగారుపెట్టె తీసుకొనిపో. ఇట్లు చేరవరకు యీపెట్టెను తెరవవద్దు సుమా! నీకు మేలు కలుగు

తుంది," అని చెప్పి వంపివేశాడు.

వర్తకుడు ఆ బంగారు పెట్టెతో యింటికి బయలుదేరాడు. కొండలను, అడవులను దాటి నడుస్తున్నాడు. అట్లు కొంత దూరము పోగానే, వర్తకుడు అలసిపోయాడు. ఒక చెట్టుకింద విశ్రాంతి తీసుకొనుటకై నడుము చాలాడు.

ఆ బంగారుపెట్టెలో ఏమున్నదో తెలుసుకోవలెనను ఆచాటుము అతనికి కలిగింది. కాని సుందరుడు చెప్పిన మాట తలచుకొని కొంచెమునేపు ఊరుకున్నాడు. చివరకు పెట్టెలో ఏమున్నదో తెలుసుకోవలెననుకుతూపోయి ఎక్కువై వర్తకుడు పెట్టెను తెరిచాడు.

బంగారు పెట్టెను తెరువగానే, అందుండి బుడగలు బుడగలుగా గాలి బయటికివచ్చి కండ్లు మూసి కండ్లు తెరచునంతలో ఒక బ్రహ్మాండమైన బంగారు మేడైపోయింది, అందులో వేలాది నౌకర్లు, దానీలు వర్తకునికై ఎదురు చూస్తున్నారు.

కొందరు పరిచారికలు వర్తకుని దగ్గరకువచ్చి "ప్రభూ! తమ కేమికావాలి?" అని అడిగారు.

వర్తకుడు దాహముగా ఉన్నదన్నాడు. అప్పురనులు చల్లనికొబ్బరినీరు బంగారుగిన్నెలతో యిచ్చారు. ఆ తర్వాత పంచభక్ష్య పరమాన్నాలలో భోజనం పెట్టారు. వర్తకుడు కడుపునిండా భోజనంచేసి హంసవాలికా తల్పముపై పడుకొన్నాడు. బహుదూరము నడచి, బడలికచెంది ఉండుటచేత అతనికి వెంటనే గాఢమైన నిద్రవట్టింది.

అది ఒక మాయారాజ్యం. ఆ

రాజ్యపు రాజైన మాయూవి అనేవాడు, తన రాజ్యంలో క్రొత్తగా తెలసిన బంజారుమేడను చూచి అక్కర్లేపోయి, తన భుటలతో ఒక నందేళం వంపించాడు.

వర్తకు డానందేశము నిట్లుచదువుకొన్నాడు. "నా రాజ్యంలో నా అనుమతి లేక, నీవు మేడకట్టుటకు వీలులేదు. తక్షణము నీవు యీ ప్రదేశము వదిలి రేచిపోవలెను. లేనియెడల నావైర్యములను వంపి నిన్ను చిత్తవద్ద చేయిస్తాను."

వర్తకునకేమిచేయటానికి తోచలేదు. బంగారుపెట్టెలోనికి తిరిగి బంగారు మేడను చంపటం యెట్లాగా అని అతడు ఎంత ఆలోచించినా ఏమీ పాలుపోలేదు.

మాయూవికి వర్తకుడు చివరికొక ప్రతి నందేళం వంపాడు. "రాజా! నాకు పోవాలనే ఉన్నది. కాని బంగారుపెట్టెలోనికి ఈ బంగారుమేడను తిరిగి ఇమ్మిచ్చు పెట్టె తెలియటంలేదు."

రాజుభుటలు తిరిగి పోయి మాయూవికి విషయం విన్నవించారు.

మాయూవి వర్తకుని పిలిపించి "ఓ పరదేశీ! నీదింటికి వెళ్లెనని నీకు తెలియకుండా నీకు కలిగి ఉండిన అదృష్టమును నాకిచ్చినేస్తే నీమేడను తిరిగి బంగారుపెట్టెలోనికి ఇమ్మిచ్చు వంపించగలను" అన్నాడు.

వర్తకుడు చేయునట్లేత, మాయూవి వర్తకునకు పిచ్చుకొన్నాడు. మాయూవి తన మంత్రములచే తిరిగి ఆ బంగారు సౌధాన్ని బంగారుపెట్టెలో నిమిచ్చి వర్తకునకిచ్చి వంపివేశాడు.

(ఇంతా వుంది)

రాత తెలుసుకుంటే

వింధ్యపర్వత ప్రాంతంలో పూర్వం ఒక మహర్షి ఆశ్రమం ఏర్పరచుకుని వుంటావుంటేవాడు. మహర్షి చాలా నిష్కలవాడూ, తపశ్శాలినూ. మహర్షి భార్య ప్రసన్నది— బిడ్డలులేరు. ఏదో, బుద్ధిశాలి అనే శిష్యుడొకడు మహర్షి యింట్లోనే వుంటూ, ఆయన సేవచేస్తూ శిష్యురికంలో వుంటున్నాడు. బుద్ధిశాలి మీద మహర్షికి ఆయన భార్యకూ కూడా చెప్పలేనంత ప్రేమ! ఏదో, బుద్ధిశాలికూడా ఎప్పుడూ భాగ్యనంలో వుంటూ, తపస్సు చేసుకుంటూ వుంటాడు.

కొన్నాళ్ళకు మహర్షి భార్య గర్భం ధరించింది. సవమాసాలూ నిండి, కానుపు వేళ ఇంది. ఆరోజు ఏదో ఐదుమీద మహర్షి బయటకు పోతూ బుద్ధిశాలిని పిల్చి - “ఇదిగో నాయనా! నేను ఐదుమీద వెళ్తున్నాను. నువ్వు బాగుగ్గా ఇంటి ముందు కాచలావుంది, ఎవరినో లోపలకు పోనివ్వకు. కానుపు వేళ-గుప్తం ముందే నువ్వు కూచోనాలి నుమా!” అని హెచ్చరించాడు. “అట్లాగే మహాత్మా - తిచ్చక వుంటాను. బ్రహ్మదేవుడొచ్చినానో లోపలకు పోనివ్వను!” అన్నాడు బుద్ధిశాలి. మహర్షి వెళ్లిపోయాడు. ఆశ్రమ ద్వారం దగ్గరకూచుని ఏదో ఆలోచిస్తున్న బుద్ధిశాలికి ఇంట్లోంచి పోయాయి ఏడుపు వినిపించింది. బుద్ధిశాలి ఎంతో సంతోషంలో మునిగి పోయాడు. “నాకు తమ్ముడు పుట్టా

డా!” అనుకున్నాడు, మనసులో. ఇంతలో అతనికి ఎవరో వస్తున్న అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. తలెత్తి చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు. చప్పుడు మూత్రం దగ్గరగా వస్తున్నది. వెంటనే బుద్ధిశాలి దివ్య దృష్టితో చూడగా నాలుగు తలలు గల ఒకాయన, వెలిగిపోతూ ఆశ్రమంలోకి అడుగుపెట్టబోతున్నాడు.

“అగాలి!” అన్నాడు బుద్ధిశాలి. అతను ఆగిపోయి, తనను గమనించిన వ్యక్తవోసని చూడ సాగాడు.

ను కు మార్

“ఎవరునువ్వు?” అన్నాడు బుద్ధిశాలి తెలిసే.

“నేను బ్రహ్మను”
“ఏదో కావచ్చు. ఇక్కడే పని?” అన్నాడు బుద్ధిశాలి.

“ఈ యింట్లో ఇప్పుడే జననం జరిగింది. అబిడ్డ యోగం ఏమిటో పోయి, ఆతని నోనటరాయాలి!” అన్నాడు బ్రహ్మ.

“నరే, ఆయనలేరు. మళ్ళీ రండి” అన్నాడు బుద్ధిశాలి.

బ్రహ్మదేవుడికి కోపంవచ్చింది. స్పృష్టి మొదలుకుని, ఈ నాటిదాకా కూడా ఇటువంటి సమయాల్లో తనను ఎవడూ అడ్డుపెట్టలేదు. అటువంటిది ఈ శిష్యుడెవడో తనను అగౌరవంగా చూడటం ఆయనకు మంట కలిగించింది. ఐనా, తగ్గి -

“చూడు నాయనా! ఇది నా విద్యుత్త ధర్మం. ప్రతి జీవరాశికి ఇట్లా నేనుపోయి రాయాల్సిందే. అంచాత ఇంటాయన ఇక్కడవుండాలి న పనేమీలేదు. నన్ను పోసి!” అన్నాడు.

బుద్ధిశాలి అలోచించాడు. ఎవరినో పోనివ్వవద్దని గురువుగారు చెప్పిన మాట నిజమే ఐనా, ఈ బ్రహ్మను వదిలిపెట్టకపోవటంలో అర్థం లేదు! ఇది బ్రహ్మదేవుడు చిరకాలంగా చేస్తున్న విధి! ఇప్పుడిది తనకాదనటం బాగుండదు.

“నరే విత్తే, లోపలకు పోవచ్చు. కానీ, అబిడ్డ నుదుటిమీద ఏం రాస్తారో నాతో చెప్పండి. లోపలకు పోనిస్తాను.” అన్నాడు బుద్ధిశాలి.

“అది చెప్పకూడదు” అన్నాడు బ్రహ్మ.

“ఏదో పోవటం కష్టం అన్నాడు శిష్యుడు.

బ్రహ్మదేవుడికి చిరాకుపుట్టింది. తనొచ్చి అప్పుడే చాలావేళయింది. ఇక్కడ ఇట్లా బాతాభాసితేస్తూ కూచుంటే మిగిలిన పనులన్నీ ఏం కావాలి? ఈ మునులతో ఇదే చిక్కు. వీళ్ళకు తెలిదు-గట్టిగా ఎదిరించామా-శాపాలతో బెదిరిస్తారు. ‘కాపా’ అనేమాట గుర్తు రాగానే బ్రహ్మదేవుడు తగ్గిపోయి—

“నరే, రాసివచ్చి చెబుతాను. ఏదో ఆ నంగతి రెండో మనిషికి తెలియరాదు. ఎవరికన్నా చెప్పావంటే, నువ్వు అపాయనాలలో ఇరుక్కో

రాత్రేలు సుకుంటే

వలసివస్తుంది" అన్నాడు.

"అట్లాగే. పోయిరండి!" అని విడిచిపెట్టాడు బుద్ధిశాలి బ్రహ్మను. పనిపూర్తిచేసుకొని రెండు నిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చాడు బ్రహ్మ.

"చెప్పండి - ఏం రాకారు?" అన్నాడు బుద్ధిశాలి.

"ఈ అబ్బాయి నిర్భాగ్యుడు" అన్నాడు బ్రహ్మ జాలివడుకూ.

"అబ్బాయే కలిగిరా!" అని నవ్వుతూ అని వెంటనే "నిర్భాగ్యుడా?" అనడిగాడు బుద్ధిశాలి.

"అవును కుర్రవాడు చెడునమా కాసాల్లో చెడిపోతాడు, విద్యరారు.

మైగా ధనసంపాదనకు మార్గం

గుండె దగ్గు

శమనమునకు వెమ్మను సేవించుడు

జగ్గులు, పంటలు, గొంత వామ్మలు, బొమ్మల వామ్మలు, ఇవన్నీయు, ప్రమాద కరములు, పెద్దవాళ్ళకు చుట్టే కరములు. గొంతు వేయించి, పెద్దవాళ్ళకు శమనకర వాడవలసివచ్చును. శక్తికలిగి ఉన్నవారికి, బుద్ధివంత, బలవంత, గొప్ప శక్తివంత, రహిత వైద్యులను, ప్రమాదకర క్రిమిలను సంహరించి శాంతిని తెచ్చించి గొంతును శమనమునకు తెచ్చించును. పెద్దవాళ్ళకు శమనమునకు వేయించును. పెద్దవాళ్ళకు శమనమునకు వేయించును. పెద్దవాళ్ళకు శమనమునకు వేయించును.

PEPS

గొంతు నుండి గుండె అంతరింతక వ్యాధి. PPS-42-TBL

సారే ఏదెట్లు : వాదా యి కంపెనీ, 16, సైన్స్ పార్క్, విధి, మద్రాసు-2.

కూడా..."బుద్ధిశాలికి కోపంవచ్చింది

"ఎందుకట్లా రాకారు?" అన్నాడు.

"పూర్వజన్మలో చేసుకున్న పాపం, ఈ జన్మలో అనుభవించాల్సిందే. తప్పుడు అన్నాడు బ్రహ్మ.

"మరెట్లా బతుకుతాడు?"

"అతనికి ఓబండి, రెండెంబలూ నిత్యం వుంటాయి. వాటివల్ల వచ్చే ఆదాయంతో బ్రతకాలి! నరే, నేను పోయివస్తాను" అని బ్రహ్మ దేవుడు వెళ్లిపోయాడు. బుద్ధిశాలికి విచారం వట్టుకున్నది. ఇదేమిటి పాపం - లేకలేక ఇట్లా పిల్లవాడు కలిగి, వాడు భూమిపై సుఖపడక, కష్టాలపాలవుతాడా! అనుకున్నాడు.

నరే, అని పూచుకున్నాడు. జరిగిన సంగతిని గురించి ఎవరితోనూ అతడు అనలేదు!

రెండెంబ గడిచిపోయినై. అబ్బాయికి భాగ్యశాలి అని పేరుపెట్టారు. ఈ పేరువినగానే బుద్ధిశాలికి ఎందుకో నవ్వాచ్చింది. తర్వాత మహర్షి భార్య మళ్ళీ గర్భం ధరించింది.

తాన్ను వేళకు గురువుగా ఇంట్లోనే పున్నాడు. ఈసారి బుద్ధిశాలి ఆ బ్రహ్మకోసం రానే కనిపెట్టుకు అనుకున్నాడు. మైగా ఉంటే గుమ్మనకి ఇదారు గజాలు అవతలే పున్నాడు. వేళయేసరికి బ్రహ్మ రానే వచ్చాడు. "ఇదిగో-మీరు ఈ సారి ఇష్టం వచ్చినట్టు రాకారంటే మంచిమాటకాదు. కాస్త జాగ్రత్తగా రాయండి!" అన్నాడు బుద్ధిశాలి.

బ్రహ్మకు ఆశ్చర్యం కలిగింది.

"మళ్ళీ ఇక్కడే పున్నావా నాయనా! ఏమైనా నా చేతిలో ఏమీ లేదు. పోయి చూసిరాని

పాద్యమైసంతకరకూ మంచిగానే రాస్తాలే! ఏనా పాపులైనవచ్చుడు పాపాలు అనుభవించవద్దనాయనా.

నీకు తెలియదని ఏముంది?" అంటూనే బ్రహ్మ లోపలకుపోయి, తిరిగివచ్చి -

"ఈసారి ఆ డ పిల్ల పుట్టింది. చాలా అందగత్తెగా పేర పొందుతుంది. పెళ్లి చేసుకోవడం వేళ్ళగా జీవిస్తుంది. ఆ ధనమే జీవ వాహరం" అనేసి బ్రహ్మ చరచరా వెళ్లిపోయాడు. బుద్ధిశాలికి అంతా ఆగమ్యగోచరంగా కనిపించింది.

"కానీ చూతాం" అనుకున్నాడు.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచి పోయినై. మహర్షి, భార్య చనిపోగా ఇద్దరి బిడ్డల్ని సోకవలసిందిగా బుద్ధిశాలికి వస్తుకెప్పి తన విద్యప్రాంతాలకు తనమ్మకోసం పోయాడు. తన జీవితం అక్కడే ముగుస్తుందన్నీ, తనకోసం ఎవరూ చూడట్లానేదన్నీ కూడా చెప్పాడు.

తర్వాత కొన్నాళ్లకు భాగ్యశాళి పెద్దవాడైనాడు. ఇరవై సంవత్సరాలు వచ్చినై. ఎన్ని విద్యలూ చెప్పినా తలకెక్కే-విశాపు. ఎప్పుడూ అల్లరి ఆగడమూ తప్ప ఇంకేంలేదు.

భాగ్యశాలి తెల్లలు మనోహరి వధ్దెనిమాడేట్లు వచ్చినై. ఈలోగా బుద్ధిశాలికి వివాహం చేసుకునే వేళకావుంటూ, అప్పడవచ్చుగురుగారి పిల్లల్ని చూస్తూ పోకూపుంటాడు. కొన్నాళ్లకు మనోహరి పూరు విడిచిపెట్టి ఒకపట్నం వెళ్లిపోయింది. ఒకబండి, రెండువిడ్డలు సంపాదించి వాటిని బాడుగతోలుకుంటూ ఆరాబడితో

కష్టంగా జీవితం వెళ్ళబుచ్చుతున్నాడు భాగ్యశాలి.

మనోహరి వేళ్ళగా జీవించి

అంద్ర - వారపత్రిక

సాగింది. ఈ డబ్బు చాలా, వీడతేది తానే గడుపుతున్నది!

బుద్ధిశాలి ఈ ఇద్దరి జీవితాలనూ బాగా పరిశీలించాడు. పాపం! భాగ్యశాలికి బండి బాదుగ ఒక్క క్లానాడు రాదు. ఆరోజు పాపం అతను తిండిలేక బాధపడతాడు. మనోహరి అంతే! తుచ్చమైన జీవితాన్ని వెళ్ళబుచ్చుతున్నా, తిండికి కర్రపొడోతున్నది.

అతను వీలవగా ఆలోచించి ఒక రోజు భాగ్యశాలిని చూడవచ్చి "నాయనా! నేనోకపని చెబుతాను చెప్పు. నీకున్న రెండు ఎద్దులూ, బండి అమ్మేయ్. ఎంతకన్నావరో" అని పలకా చెప్పాడు. ఈ మాటకు భాగ్యశాలి ఉలిక్కిపడి "ఉన్న దేదో అమ్ముకుంటే బొట్టగడిచే దెట్లా?" అన్నాడు. "ఆమార్గంలేదే తెలుస్తుంది. నామాబని ఆ రెండూ అమ్మే నేయ్. నేను చూస్తూగా రెక్కార విషయం" అన్నాడు. ఆ రోజు భాగ్యశాలి బండినీ, రెండు ఎద్దులనూ సంతలో అమ్మేశాడు. కాస్త ధనం చేజిక్కి రాగానే అతను సంతోషపడ్డాడు. ఐతే, ఈ డబ్బు ఐపోగానే ముందే చెయ్యాలి? అదే అతనికి ఆర్థికాలేదు.

బుద్ధిశాలి పన్నినవన్నాగం ఇది- బ్రహ్మచేవుడు చెప్పిన వాక్యం ప్రకారం 'నిత్యమూ భాగ్యశాలికి బండి ఎద్దులూ వుంటాయి. వాటి వల్ల వచ్చే ఆదాయమే అతనికి బ్రతుకు తెరువు.' అంచార బండి ఎద్దులవల్ల అమ్మగా వచ్చిన ఆదాయం ఎక్కువయింది. పోతే బ్రహ్మ వాక్కు ప్రకారం అతనికి ఎప్పుడూ బండి ఎద్దులూ వుంటూ వుండాలి! సంతలో బండి ఎద్దులూ అమ్మే

యగానే బ్రహ్మలోకంలో పున్న బ్రహ్మచేవుడు ఒకపారి దిగ్భ్రమ చెందిపోయాడు. ఇదేమిటి - తన రాతకు మువ్వ వచ్చేట్టుండే! ఆ రాతే లేచి, ఒక బండి రెండు ఎద్దులూ భాగ్యశాలి దొడ్లో నృప్తించి పెట్టిపోయాడు. తెల్లవారే సరికి ఈ రెండూ అనుకోకుండా కనిపించేసరికి, ఈబండి, ఈ ఎద్దులూ ఎట్లా వచ్చాయో అని ఆశ్చర్య పోయి భాగ్యశాలి బుద్ధిశాలితో చెప్పాడు. బుద్ధిశాలి తన పాదాిక చెప్పాడు. బుద్ధిశాలి తన పాదాిక పారినందుకు నవ్వుకున్నాడు. "నీకేం

సగ్గాలేను. ఈ రెండూకూడా ఈ రోజు అమ్మ. ఐతే మళ్ళీ కొత్త వస్తువులు ఎట్లా వస్తున్నాయోని మూత్రం నన్నుడెక్కు. ఆ విషయమే నువ్వు ఏమీ ఆశంకపడ మాకు, రోజూ మూత్రం నువు అమ్మేస్తూ, ఆ ధనంతో హాయిగా వుండు!" అన్నాడు బుద్ధిశాలి. అటు మనోహరితోనూ అట్లాగే చెప్పాడు— "నువు ఏమీ చింతపడ నవనరంలేదు. నీ పొట్ట హాయిగా గడిచేమార్గం చెబుతాను. ఒకటి పారినందుకు నవ్వుకున్నాడు. (56-వ పేజీ చూడండి)

ఈ పేడుక శుభకాలములో బిన్నీవారి స్పన్ సిల్కు చొక్కా వేసుకొని ఎంతో దర్బాగా కనపడండి

వెళ్ళక కంఠమేర్చుకొని, ఎంతోమంది మిత్రుల యాదలో తద్వార్యము లను, బంధువులను చూచుటకు మోచుము రేకుండా వెళ్ళవలసివస్తుంది.

ఇది మీకు దర్బాగా కనపడవలసిన వసుయము. బిన్నీవారి స్పన్ సిల్కు గుడ్డతో తయారైన ఒక వాజూకైన సిల్కు చొక్కా దొరుకుంది. దానిని రంధ్ర పీట ఎంతో ముఖముగా ఉంటుంది మరియు మీ పేరుమీకులు. బంధువులు దానిని విశ్వముముగా పుచ్చుకొంటారు.

బిన్నీవారి సిల్కు చొక్కా గుడ్డ ఆంగ్లకరముగ తయారైన రంగులో అవలెనవ సిల్కు యాద్యే మెకడము విస్తుంది. అంత తయారవలో అంత మంచి బిన్నీవారి మూలము ముద్రగలదు!

రింగుబాట పురెన్, కాటన్ అండ్ సిల్కు మిర్చి కంపెనీ లిమిటెడ్

మేనేజింగ్ డైరెక్టర్

బిన్నీ అండ్ కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్ మద్రాసు

జి.కె.ఎం

సినిమా

గ గ న కు సు మం

స్వతంత్ర యోధుడేమనం ఒక ఎర్రు, దాన్ని అమ్మకాసి డబ్బు చనుకోవడం మరో ఒక్క ఏ పరిశ్రమలోనైనా ఈ రెండూ సుఖ్యమైనవే

సినిమా పరిశ్రమలో మటుకు కొంతకాలం క్రితం పరిస్థితి ఇలా వుండేదికాదు అప్పట్లో శ్రీమా, ఆంధోళనా, అన్నీ పూర్వభాగ కొర్రకోటమంటానే—అవగా నిర్మాణం లోనే ఎక్కువ వుండేది చిత్రం నిర్మిస్తే, దాన్ని ప్రదర్శించడానికి చోటు సులభంగా

దొరికేది అనేక డబ్బుకూడా దొరికేదా అన్నది వేరే విషయం అసలు చోటు ముఖ్యంగా అది సులభంగా దొరికేది చిత్రం బలాబాలను బట్టి జయభజనాలు అభించేవి

ఇప్పుడు కళ్ళ మారీపోయింది ఈ పరిస్థితి వేరు స్థిరం పరిశ్రమ పర్యవేక్షణగా వృద్ధి చెందుతోంది పరిశ్రమలో తిరిగే డబ్బు పెరుగుతోంది సామాన్య రాయదారుల చిత్రాల సంఖ్య పెరుగుతోంది టిటన్స్ బిత్తో పాటు పెరిగనిదన్నా థియేటర్ల సంఖ్య ఒకటే

దీనివల్ల జరిగించేమిటికి గిరాకీ పెరిగింది

* * *
“సినిమాకి డబ్బేగానినావాపుట్టిపొంగాని, ఇథేటరులో చోటుసంపాదించడం మనా గడ్డుగా ఉంది” అంటున్నారు ఈ వ్యాపారంలో కష్టముఖాలు తెలిసినవారు మంజులకుమారదేశస్సు కొద్దిమందికి తప్ప, చిన్న చిన్న నిర్మాతలకు, కొంతవారికి ఇది పెద్ద సమస్య అయిపోతోంది ఒక చిత్రం విడుదలకు చోటు దొరికి, అది ఒకపాస్త్రులుగా నడుస్తున్న ముఖ్యకేంద్రాలలో దానికి ఆటే కాలం అయ్యేరాయం లేకుండా పోతోంది ఎందుకు అంటే వరసలో ఇంకా బోలెడు కొత్తచిత్రాలు కానుకుని ఉన్నాయి చిత్ర పరిశ్రమలో కానుకోవడం అంటే ఇప్పుడు అని అర్థం వాలుగైదు లక్షల రూపాయల ధనివ్యవస్థ ఆ చిత్రంలో ముడిపెట్టుకు ఉంటుంది అది కదిలేగాని ఇది లేలకు ఈ లోగా వడి పెరుగుతుంది అందుకే ఎక్కువ తొందరవారిది “ఏమంటారు” అనుజేసుకున్న కేంద్రాలలో పరిస్థితి ఇ ■ ఇ క ద్వి ర్త య

వేసనలో ఆక్ట్ థియేటర్స్ వారి ‘శ్రీ పాండురంగ మహాత్మ్యం’లో అంజలిదేవి, రామారావు.

శ్రేణి కేంద్రాలలో ప్రజలకు మరేంతకన్న
అనేక చిత్రాలకు ఐదు ఐదు
ప్రజావాదలవంటివి తెచ్చుటచే
దబ్బు రాబట్టకొనబడిన చిత్రాలు ఇక్కడ
దిక్కులేదు. ఆ రేణువారి కొనకొనబడిన
వోట్ల వోటుల అట్టి ఇబ్బందిలేకపోయినా
అది కొత్తచిత్రం జయపరాయణ లేకపో
యినా కాదు.

ఈ పరిస్థితులలో 'లైన్ క్లియర్' కోసం
ఎదురులేస్తున్న చూడకూ పోటీగాటి
లేకుండా చిత్రాన్ని వదలాలని చిన్న దివ్య
లకు ఎండకోకానకుని ఉండవలసివస్తోంది.
ఒకొక్కసారి చిత్రనిర్మాణం పూర్తి అయిన
మీదట జూరుకు వెళ్లవలసింది. విమర్శనలకు కన
బడదు. దేశం అంటూ దాదాపు ఇదేపరిస్థితి
పని పొందటం.

తెలుగుదేశానికి సంబంధించినంతవరకు
రద్దీ చాలాఉంది చెప్పకొనలేని ఎందుకు
కాదు, 'కేలుగుచిత్రాలలో' పాటు ఇక్కడ
పొందినచిత్రాలు కూడా వివిధంగా విమర్శలు
అవుతాయి ఇంకాక అడపాదడపా అమె
రికన్ చిత్రాలంటాయి.

ఒకొక్క చిత్రం ప్రధాన కేంద్రాలలో
పది వారాలు అడిగితే చెప్పకొనలేక గ్లా
సరిక విజయం సాధించినట్లుతుంది.
సెలకు మూడు వారాల చిత్రాలు విడుదల
అవుతున్నప్పుడు, అడుతున్న చిత్రాలలో
ఒకటి గెండ్లగా కాస్త త్వరగా వైదొలగడం
లేవ్వనిది అవుతుంది. మరి వారిని కోపాలు
అడి మరి వారు దబ్బులు తెచ్చుకోవడానికి
గల అవకాశాలు దిగ్గజున్నాయి.

ఇది ఇలా ఉండగా, ఉత్తమమైన విదేశీ
కేలు చిత్రాలు, దేశంలోని ఇతర రాష్ట్రాల
చిత్రాలను డబ్ చేసిగాని, కౌమంటికి సమ
కూర్చిగాని ప్రదర్శించాలని అభిలషించే
వారికి 'ఫియేటర్ లో' వోట్లు అనేది గత
వరకు ఏం అనిపిస్తోంది మన అయితే
ఉడుతున్న వేళల పాలు దొంగిలించండి.

‘పరిస్థితి’ చిత్రంలో మీనాకుమారి, అశోక్ కుమార్.

ఇంతరద్దీ ఉండడం వల్లే పరిశ్రమకు
మంచిదికాదు. బాధ్యతాయుక్తులైన చలన
చిత్ర పరిశ్రమ వాయువులు, ప్రభుత్వంగా
ఈ సమస్యను (ఇది క్రమంగా సమస్య)
అని విమర్శనపెట్టే వస్తోంది. పరిశీలించి
కొత్తదియేమిట నిర్మాణం విషయం అలా
చింతించే వాంఛనీయం.

మనదేశం మనవిజయం ‘అపరాజిత’కు వెనెన్

ఉత్సవంలో ప్రథమ బహుమతి

‘పశ్చిమ పాంచాలీ’ ప్రధాన పత్రానిక రాయ్
మరకసారి అంతర్జాతీయ శ్రేణిలో
మన దేశానికి ఆగ్రహానం సందించింది
పెట్టాడు. ఈసారి, ఆయన గెండ్లకు చిత్రం
‘అపరాజిత’, ప్రపంచ చలనచిత్రోత్సవా

లలో అగ్రశ్రేణిదైన వెనెన్ ఉత్సవంలో
ఉత్తమ చిత్రంగా ఎన్నిక అయి, దేశదేశాల
మున్ముఖ, వాటికి చిన్నంగా, ప్రభు
వహారిపేరిట మనదేశం చిగిచి
అందకొచ్చింది. శ్రీరాయ్ తొలిచిత్రం
‘పశ్చిమ పాంచాలీ’ ఇంతకు ముందు,
‘మానవ వ్యవహారాన్ని చిలించిన ఉత్తమ
చిత్రంగా’ ఎన్నిక కావడం విదితమే.
ఇప్పుడు వెనెన్ తో సంపాదించిన ప్రభు
వహుమతి

అంతర్జాతీయ ఉత్సవం లో
ప్రథమ బహుమతి గడించుకొన్న వెనెన్
భారతీయ చిత్రం రాజ్ కపూర్ నిర్మించిన
‘బాగ్ రేరహా’ (బేక ఉత్సవం)

పత్రికారాయ్ గెండ్లచిత్రం ‘అపరా
జిత’ కథ ‘పశ్చిమ పాంచాలీ’ చిత్రానికి తన
వాయిభాగం కీ శ్రేణిలో సంగీతపాఠం
ప్రజానీక సవలలో కొంతభాగాన్ని ముఖ్య
తొలి చిత్రంలో చూపించారు ఆ మిగతా
కథను, తనవాయి భాగమైన ‘అపరాజిత’
కథనూ కలిపి ఈచిత్రం నిర్మించారు తొలి
చిత్రంగా పాటాన్న కటులు కానా చెప్పి,
కలుడా చెప్పి, ఇందులో కూడా సజీవంగా
సంగీత నిర్వహణ పండిట్ రవిశంకర్

విదేశాలలో ‘పెరు గడించి’ ప్రజలకు మరొక
తెంగాచిత్రం ‘కాబూలివాల్’ (నిర్వ
కును తపకానినా) రవిశంకర్ నిర్మించిన
సంగీతానికి టెన్స్ చలన చిత్రోత్సవంగా
బహుమతి రావడం విదితమే

ప్రకటన ప్రాజెక్ట్ నాది
‘కుటుంబ గౌరవం’లో

ఇ.వి. నరసింహ

ని ని మా వార్తలు

ఈ సంవత్సరపు సంగీత రసప్రధాన చిత్రాలలో ప్రేమ పాంతురంగమహాకవ్యం! ఒకటి అని అంటున్నారు మంచి మంచి రచయితలు, పద్యాలూ, పాటలూ, పాటలూ కాదావు 22 వరకూ ఇందులో పాంతురంగుని దర్శకుడు కమలాకర్ కౌమేశ్వరరావు దీన్ని తీర్చిదిద్దుకున్నారు. ఘంటసాల, మాధవ కెద్ది, కుకిల మొదలవారంతా అయోగితాలను పాడారు సంగీతదర్శకుడు టి వి (జయ సింహ) రాజు పాటల రికార్డింగు, వాటిని సెల్ల్యులాయడ్ వాడకు కట్టడా చేయడం కూడా పూర్తి అయింది కథాచిత్రణకూడా చాలవరకు పూర్తి అయినట్లే బహుశా అలాంటి ఖరీదైన వాటికి విడుదలకొనవచ్చును.

శేషనర్ అర్థ థియేటర్ నుంచి నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రంలో ఎన్ టి రామారావు, అంజలి దేవి, నాగయ్య, శివరత్న, భాత్యష్ట, పద్మసాధిం, శేక్ టి, వంగర, బొడ్డుపాటి, వి సతీష్, ఋష్యేంద్రమణి, చాయా దేవి, అమాపతి, నిమ్మి మొదలగు వారు నటిస్తున్నారు రచన పసుమర్రు జానియర్, పూర్వీకలు వెంకటి (సువర్ణసుందరి) సత్యం ఛాయాగ్రహణం ఎం ఎ రెహమాన్, కళా

దర్శకుడు తోట, నిర్మాత ఎన్ (టివి) కమరావు, ప్లండియో చాగిని

భూకైలాస్

ఎ || ఎం వారు కన్నడ తెలుగు భాషలలో నిర్మిస్తున్న 'భూకైలాస్' దివ్యభక్తి విడుదల కౌగిలది తెలుసుకొని ఇందులో రావణుడుగా రామారావు, శారదకుగా నాగేశ్వరరావు నటిస్తున్నారు జను మ, వి సతీష్ ముఖ్యత్రు హిత్రణ నిర్వహిస్తున్నారు రచన పరశరాం, దర్శకుడు శింకర్

శ్రీకృష్ణహయ

నాగేశ్వరరావు శారద పాత్ర నిర్వహిస్తున్న మహాచిత్రం శ్రీ రాజరాజేశ్వరి వారి 'కృష్ణహయ' శారదకు ద్త్రుగా మనిషోయి సంపాద సాగరాన్ని తరించ ప్రయత్నించడం ఇతివృత్తిం నాగేశ్వరరావు పదిహేనేళ్ళ వాడు నటుడుగా తొలిసారి కట్టిన నేమం నాడడం

'కృష్ణహయ' చిత్ర నిర్మాణం సగం పూర్తికావచ్చుంది నీ ఎన్ రావు

దర్శకత్వం రాయారత్నకున్న ఈ చిత్రంలో నాగేశ్వరరావు, జనుమ, రఘురామయ్య, ఎ వి సుబ్బారావు, నవలవాడ వంటివారావు, ఛాయాగ్రహణ, నూ ర్య కౌం రం హల్లాంటు వారు మూటలు రావూరి, పాటలు రావూరి, || వి ఎన్ ఆచార్య (బ్రాహ్మణుడు టి వి రాజు సంగీతం ప్రభు కూర్పుకున్నాడు ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు కమల్ ఛాగిని

'బాలనాగమ్మ'

గత మాసం సెలవున్న కోర్కెసంస్థ త్రి వెంకటరమణా ఫిలింస్ వారు 'బాలనాగమ్మ' (రేక మాయకవ్యం) చిత్రం నిర్మించ నిర్మించారని దీనికి పసుమర్రు జానియర్ మూలూ పాటలూ (బ్రాహ్మణుడు సంగీతం టి || రాజు దర్శకుడు శేవారం రామకయ్య నిర్మాతలు వి సుబ్బరాజు, డి నర సింహరాజు

రాజనందిని

రామకయ్యగారి దర్శకత్వం రాయారత్నకున్న మహాచిత్రం 'రాజనందిని' మల్లినా రామకృష్ణకృష్ణ, దీనికి కథను రూపొందించి, మూలూ పాటలూ (బ్రాహ్మణుడు సంగీతం సమ కూర్పుకున్నారు జల గుప్తా పిక్చర్స్ పేరిట ఎం జగన్నాధరావు నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రంలో ఎన్ టి రామారావు, అంజలి దేవి ముఖ్యభూమికలు నిర్వహిస్తున్నారు

'జయభేరి'

అశోకవిధాల 'భాగి' అని అభివర్ణించడం తీరిన రూపొందుతున్న 'జయభేరి' చిత్రంలో దర్శకుడు పి పుల్లయ్యగారు సంగీతానికి విశేష ప్రాధాన్యం ఇచ్చి నిర్మాణం పాగిసున్నార సంగీతం ఘంటసాల వెంకటేశ్వరరావు సమకూర్పుకున్నారు పాటలు మల్లినా రామకృష్ణకృష్ణ, మూటలు ఆశ్రేయ బ్రాహ్మణులు శారదాఫిలింస్ పేరిట రాయారత్నకున్న ఈ చిత్రంలో నాగేశ్వరరావు, అంజలి దేవి, నాగయ్య ప్రభృతులు హల్లాంటు వారు ప్లండియో కలిసి

భక్త రామదాసు

సంగీత రచన ప్రధానమైన మహా చిత్రం 'భక్త రామదాసు' (వి ఎన్ ఫిలింస్) కూడ రచనకు సుదీర్ఘకాలం నేటికే దర్శకత్వంలో ఇందులో కలీర్ థియేటరుకు మునుముడ రఫీ పాదాల వాటికి అక్కిలై నాగ సంగీతం కూర్చారు నాగయ్య, లింగమూర్తి, వసల మురళివర్ధరావు, రామన్న మంతులు, గిరి వాధకృష్ణ, రామకృష్ణ, ఎ వి సుబ్బా

విజయగోపాల్ ప్రొడక్షన్స్ నుంచి 'గంగాగారి సందానం' చిత్రంతో జంకమ దేవర శేషభాగి మహాత్మ్యరమంగా సిహెచ్ నారాయణరావు

అనుచుమావారి 'ఎం ఎల్ ఎ.' చిత్రంలో నిర్మలగా పావ్చిరి, ఎం ఎల్ ఎ గా జగ్గయ్య

రావు, కన్నాంబ, కూర్మకుమారి, కుసుమ
ముదిలగునూరు పటిష్ఠున్నారు రచన యడ
కల్లె, పర్యవేక్షణ సమ్రాట, దర్శకుడు
బాగయ్య

సతీ అన్సూయ

రాజశ్రీవారి 'సతీ అనసూయ' విజయ
దశమి కావకగా విడుదల కావడంతో
అంజలి దేవి, గుమ్మడి, జమున, కూర్మకళ,
అమర్ నాథ్, ముక్కామల, కాంతారావు,
కె. ఎల్. యన్ కర్క, రాజనాథ, పద్మనాభం
మొదలగువారు నటించారు రాజీవ్, కులల
కుమారి ప్రత్యేకం చేశారు

ఎన్ టీ రామారావు ఇంచులో 'గెట్
అర్టిస్ట్ గా కనపిస్తారు దర్శకుడు కె. ఎల్.
(కృష్ణ భూకారం) బాగధూమం

కుటుంబ గౌరవం

శ్రీ వి. కెం (తెనాలి రామకృష్ణ) ప్రాజెక్ట్
కన్వేషన్ వారి సాంఘిక చిత్రం 'కుటుంబ
గౌరవం' నిర్మాణం శంక పూర్తి అయింది
అలాగే సెలలో విడుదల చేయాలన్న సంకల్పంతో
దర్శక నిర్మాత వి. ఎన్. రంగా
యతుగా నిర్మాణం సాగిస్తున్నారని
ఎన్. రామారావు, పావ్చిరి, ఇ. వి. శర్మ,

కల్యాణ్, పద్మనాభం ప్రభువులు పాల్గొని విశ్వనాథం, రామమూర్తి ఈ చిత్రం
టూకూరు రచన అనినట్టి సంగీత దర్శకులు శివలీలలో నూదా తియ్యారనోంది ★

కృత్రా అర్థి ప్రాజెక్ట్ వారి 'అదాలత్' చిత్రం సెట్ పైవ దర్శకుడు ఎం. వి.
రామనాథ్ ను దర్శిస్తున్న కర్నాటక ఈ చిత్రాని పద్మకుడు కాలిదాన్.

జాంబాయి సినిమా లేఖ

జై అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవంలో ప్రథమ బహుమతి సందుకుని (జాకే రహమాన్) చిత్రాని కని మిఖైలెస్కు) రూపం మని స్వతంత్రం వచ్చిన దర్శకనిర్మాత, మొదట రాజకపూర్ కాంతా క్షేమియాక్రియంలో పీల్చిలెస్కుగారం అందుకున్నాడు మేలాడి అభిమానీబా, వందల నటులూ, పూల మాలలతో కూర్చున్నారాని ఎదురేగాక రాజ్ కపూర్ తండ్రి పుష్కర్ రాజ్, కాక మరీది ప్రేమనాథ్, వాటి నటుడు దిలీప్ కుమార్, మేడినటుడు మోతీలాల్, సంగీత దర్శకులు సరిత్ (జాకే రహమాన్) చాదరి, కేంకర్, కైకిపన మొదలగు వారంతా ముందు వరసలో నిలచారు దిలీప్ కుమార్ రాజ్ కపూర్ ను ప్రగాఢంగా ఆలింగనం చేసుకుని ఆధీనపరిచాడు 'రాజ్ కపూర్'

జాకే రహమాన్ అంటూ జయద్వావాల చెబాడు కాని రాజ్, వాటిని మించిన ఉత్సవరంతో, 'జయద్వావాల' చాకు కాదు భారత చలనచిత్ర పరిశ్రమకే అన్నాడు

జై ఉత్సవం అయిపోయినా కొన్నాళ్ళ పాటు రాజ్ కపూర్ యూరప్ దేశాల దివ్య బుల్గారియన్ ప్రతినిధులు జరిపి, 'జాకే రహమాన్' చిత్రాన్ని ఆ దేశాలలో విడుదల చేసుకునికీ ఏర్పాటుచేశారు దీన్ని మొత్తం 14 భాషలలోకి దత్త చేయడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి పశ్చిమ యూరప్ లో ఈ చిత్రాన్ని డిలారంటిన్ సంస్థ (వార్ అండ్ కీస్ నిర్మాతలు) విడుదలచేస్తుంది యూరప్ కు ప్రారంభోత్సవ ప్రదర్శనం పారీస్ నగరంలోని ప్రెస్టీజ్ చార్మిస్ థియేటర్ లో

ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు బొంబాయిలో ఆరుగిడేత వర్షాటికం. స్థానిక నిర్మాతల పలువురు రాజ్ ను తరిమ చిత్రాలలో నటించుకోకుండా చుట ముట్టాడు రాజ్ ఇప్పుడు రిచిత్రాలలో ఉన్నాడు పీల్చిలో మొట్టమొదట (త్యలరాన్) విడుదల కాగలచిత్రం (క్రి ఎర్ వి ప్రపాడి నిర్మిస్తున్న 'భారత' - ప్రవాగా, తిలక్ స్వరచిత్రం 'శిర్డి అజదుర్ సహాని'ని త్యలరాన్ విడుదలచేయడానికి రాజ్ సన్నాహం ఆరంభించాడు

రాజ్ కపూర్ వచ్చిన రెండు రోజులకి పద్మిని, రాగిణి మాస్టర్ నుండి తిరిగి వచ్చిన ఆక్రమణ వారు ఇంకా పోనియట్ చిత్రం 'పర దేశి' మాటింగ్ లో పాల్గొన్నాడు ఆ టైమ్ మాస్టర్ యువజనగే వంటో స్వత్యత్రుర్యవారిచ్చి అంతర్జాతీయ వ్యర్థి పరీక్షలో శాస్త్రీయ వ్యత్యని ప్రథమ బహుమతిని సంపాదించుకున్నాడు ఇదనూ రెండేమీ సువర్ణ పతకాలూ ఒక్కొక్కటి సహజం అందుకున్నాడు ఆస రమ్యలోని కొన్ని ప్రధాన కేంద్రాలలో పర్యటించి వ్యత్య ప్రదర్శనా రిచ్చాడు పనిలో పనిగా పద్మిని రాగిణి ప్రముఖనైక రహమా కామనవై ఉత్సేక్ వ్యత్యం ఆస్థినించారు

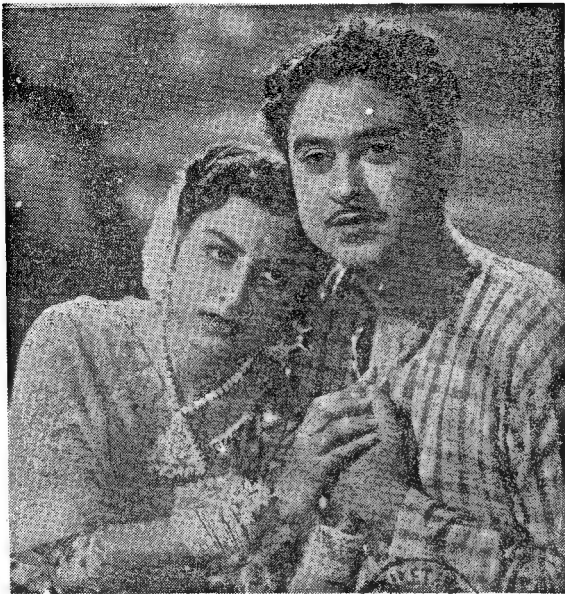
ఈ విద్య, ఇంకెంతమించిన మధ్య! ప్సెంటులు తెచ్చుకున్నాం మా వెంట అన్నాడు వాల్లి త్యలరాన్ ఈ ఇదనూ మనదేశంలో ఉత్సేక్ వ్యత్య ప్రదర్శనలు ఇవానినెం ల్పించారు

తారల గిరాకీ తారాపక్షాంటిండి ఇప్పుడు, అందరికన్న ఎక్కువ గురువ నమాలచేసి 'నలుగురు నటీనటులు దిలీ కుమార్, జేమానంద్, రాజ్ కపూర్, సరిస్

ఆరికవారివారు (లేదా బహు కొద్ది జయంతివారు, మిహామహర్, మహత్ అహోకే కుమార్, కిశోర్ కుమార్, యధుబాల అచిరకాలంలోనే ఈ స్థాయికి వచ్చి ఆరంభం చేస్తే వందలకొంగల మరొక తార మహారాజు

అగ్ర కేజితారలగుములు ఏ స్థాయిలో ఉన్నాయో దీన్ని బట్టిహింపించుకోవచ్చును

మొదట జేమానంద్, నవంబరు 1న రేడి నవకేతన ఫీలింస్ కేరీటం కొత్త చిత్రం 'కోలాహని' ఆరంభించాడు ఈ త్యాగేదర్శన యాజ్ఞకు తైదునిమితు గరిఅవుతున్న 21 వ్యక్తిని రక్షించడానికి ఆరిక కుమారుడ పూనకొని, ఆ నలు నాంకితుల న పట్టాభిషేకం కథాంశంగా గల ఈ అవధా

అహోకే విక్టర్ నువారి 'రాగిణి' చిత్రంలో జపీన్, కేంకర్.

★

ఆలోచన. శిల్పం

భా. వి. పాఠ, విజయనగరం]

పాండ్స్ టాల్క్ పౌడరును వాడే

అమెను

**రోజంతా
స్వరించుటయే
అతని పని!**

ఎంకో కేరికైవ, ఎంకో మువననగల
మరియో ఎంకో చల్లదనము కలిగించే పాండ్స్
టాల్క్ పౌడరు స్నానానంతరము వొందే
కోయిది రోజంతా ఉంచును.

ఉచిత పుస్తకము

Lovelier with Pond's అనే సౌందర్య
మను గురించిన మా యింగ్లీషు పుస్తకము
కావాలని యీ ఎత్తెముకు వ్రాయండి: ఏ.టి.

బాక్స్ నెం. 1012, రిపబ్లిక్ మార్కెట్ నెం. 30
బొంబాయి 1.

చీఫ్ ప్రొ-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (వరిమిక్లైవ్ లాభకర్ యు. ఎస్. అమెరికాన్ సంస్థాపకము.)